Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (tredje avdelningen)

2 oktober 2024*

”Dumpning – Import av vissa fästdon av järn eller stål med ursprung i Kina – Införande av en slutgiltig antidumpningstull – Talan om ogiltigförklaring – Upptagande till prövning – Talerätt – Sammanslutning som företräder exportörer – Artikel 2.6a i förordning (EU) 2016/1036 – Konstruktion av normalvärdet – Val av lämpligt representativt land – Artikel 2.10 i förordning 2016/1036 – Justeringar – Bristande samarbete – Artikel 18 i förordning 2016/1036 – Beräkning av dumpningsmarginalen för de samarbetsvilliga exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet – Definition av den berörda produkten – Skada för unionsindustrin – Segmenterad skadeanalys – Orsakssamband – Beräkning av prisunderskridande och skademarginal – Makroekonomiska indikatorer – Processuella rättigheter – Konfidentiell behandling”

I mål T-263/22,

China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products (CCCME), Beijing (Kina), och övriga sökande vars namn anges i bilaga,[1] företrädda av advokaterna R. Antonini, E. Monard och B. Maniatis,

sökande,

mot

Europeiska kommissionen, företrädd av G. Luengo, L. Di Masi och J. Zieliński, samtliga i egenskap av ombud,

svarande,

med stöd av

European Industrial Fasteners Institute AISBL (EIFI), företrätt av advokaterna B. O’Connor och M. Hommé,

intervenient,

meddelar

TRIBUNALEN (tredje avdelningen)

* Rättegångsspråk: engelska.

[1] Förteckningen över de övriga sökandena har endast bifogats den version som delgetts parterna.

sammansatt av ordföranden F. Schalin samt domarna G. Steinfatt och D. Kukovec (referent),

justitiesekreterare: handläggaren I. Kurme,

efter den skriftliga delen av förfarandet,

efter förhandlingen den 7 februari 2024,

följande

Dom

1 Sökandena, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products (CCCME) och de andra juridiska personer vars namn anges i bilagan, har yrkat att kommissionens genomförandeförordning (EU) 2022/191 av den 16 februari 2022 om införandet av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa fästdon av järn eller stål med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 36, 2022, s. 1) (nedan kallad den angripna förordningen) ska ogiltigförklaras i den del den avser sökandena.

I. Bakgrund

2 Till följd av ett klagomål som inkom den 6 november 2020 från intervenienten, European Industrial Fasteners Institute (nedan kallat EIFI), inledde Europeiska kommissionen en antidumpningsundersökning beträffande import av fästdon med ursprung i Kina på grundval av artikel 5.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 av den 8 juni 2016 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen (EUT L 176, 2016, s. 21) (nedan kallad grundförordningen).

3 Den 21 december 2020 offentliggjorde kommissionen ett tillkännagivande om inledande av ett antidumpningsförfarande beträffande import av vissa fästdon av järn eller stål med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT C 442, 2020, s. 6), på grundval av artikel 5 i grundförordningen.

4 Undersökningen av dumpning och skada omfattade perioden från och med den 1 juli 2019 till och med den 30 juni 2020 (nedan kallad undersökningsperioden). Undersökningen av de utvecklingstrender som var relevanta för bedömningen av skada och orsakssamband omfattade perioden från och med den 1 januari 2017 till och med slutet av undersökningsperioden (nedan kallad skadeundersökningsperioden).

5 CCCME begärde att få betraktas som en berörd part och gjorde gällande att den företrädde den kinesiska fästdonsindustrin. Intervenienten bestred denna begäran. Kommissionen fann att ett antal kinesiska tillverkare av fästdon hade bemyndigat CCCME att agera på deras vägnar och att CCCME endast kunde vara en berörd part i förfarandet i den mån den hade bemyndigats av dessa specifika tillverkare av fästdon att företräda dem.

6 I tillkännagivandet om inledande angav kommissionen att den preliminärt hade gjort ett urval av unionstillverkare på grundval av produktions- och försäljningsvolymerna i unionen, och även med hänsyn till deras geografiska belägenhet och andelen små och medelstora företag. Urvalet bestod av sex unionstillverkare i fyra olika medlemsstater. En av de unionstillverkare som ingick i det preliminära urvalet (ett SMF-företag) informerade kommissionen om att den inte kunde besvara

hela frågeformuläret. Kommissionen beslutade därför att ändra urvalet av unionstillverkare och ersätta detta företag med det nästa största SMF-företaget i samma medlemsstat. I skäl 34 i den angripna förordningen angav kommissionen att stickprovsmetoden hade meddelats de berörda parterna i vederbörlig ordning och att inga synpunkter inkommit på metoden som sådan.

7 Under undersökningen underrättade en av de unionstillverkare som ingick i urvalet kommissionen om att den inte kunde besvara alla delar av kommissionens frågeformulär. En annan unionstillverkare som ingick i urvalet kunde inte lämna tillräckliga garantier för de uppgifter som lämnats för kontrolländamål. Dessa tillverkare ersattes därför med de två därpå följande näst största tillverkarna sett till volym och försäljning, samtidigt som hänsyn togs till geografisk spridning och en bred produktmix.

8 Till stickprovet av exporterande tillverkare valde kommissionen i enlighet med artikel 17.1 i grundförordningen ut tre exporterande tillverkare eller grupper av exporterande tillverkare som stod för den största exportvolym som rimligen kunde undersökas inom den tid som stod till förfogande, närmare bestämt Jiangsu Yongyi Fastener Co., Ltd (nedan kallad Jiangsu), Ningbo Jinding Fastening Piece Co., Ltd (Ningbo Jinding) och Wenzhou Junhao Industry Co., Ltd (nedan kallad Wenzhou). Kommissionen klargjorde att de specifika produkttyper som tillverkades av de utvalda företagen inte utgjorde något kriterium, eftersom alla fästdon betraktades som en enda produkt i undersökningen.

9 Den berörda produkten består av vissa fästdon av järn eller stål, annat är rostfritt stål, huvudsakligen skruvar, bultar eller underläggsbrickor med ursprung i Kina.

10 Fästdon kan vara standardfästdon eller tillverkas på grundval av kundens ritningar, då de betraktas som icke-standardfästdon. Alla fästdon som omfattas av en viss nationell eller internationell standard ska uppfylla samma grundläggande fysiska och tekniska krav med avseende på bland annat styrka, tolerans, ytbehandling och ytbeläggning. Mot bakgrund av de grundläggande fysiska och tekniska egenskaperna och slutanvändningsområdena ansågs alla fästdon utgöra en enda produkt i detta förfarande.

11 Kommissionen ansåg också att det faktum att en produkt kan tillverkas genom olika produktionsprocesser i sig inte var relevant för den produktdefinition som används vid en undersökning. Således ingick alla typer av den berörda produkten i undersökningen, oavsett om de tillverkas genom varm- eller kallvalsning.

12 Kommissionen ansåg att bevisningen när undersökningen inleddes tydde på att betydande snedvridningar förekom i Kina i den mening som avses i artikel 2.6a b i grundförordningen.

13 Efter att ha hört parterna om valet av ett representativt land fann kommissionen att Thailand var ett lämpligt val i detta avseende, där icke snedvridna priser och kostnader kunde hämtas för att fastställa normalvärdet på produkterna enligt artikel 2.6a a i grundförordningen.

14 Genom den angripna förordningen införde kommissionen en slutgiltig antidumpningstull på 22,1–86,5 procent på import av vissa fästdon av järn eller stål med ursprung i Kina.

II. Parternas yrkanden

15 Sökandena har yrkat att tribunalen ska

– ogiltigförklara den angripna förordningen i den del den avser sökandena, och

– förplikta kommissionen och intervenienten att ersätta rättegångskostnaderna.

16 Kommissionen har med stöd av intervenienten yrkat att tribunalen ska

– ogilla talan, och

– förplikta sökandena att ersätta rättegångskostnaderna.

III. Rättslig bedömning

A. Upptagande till sakprövning

17 Intervenienten har gjort gällande att CCCME inte är en intresseorganisation i den mening som avses i artikel 6.7 i grundförordningen och att kommissionen inte borde ha betraktat CCCME som en sådan under det administrativa förfarandet före antagandet av den angripna förordningen, eftersom CCCME inte företräder sina medlemmars intressen, utan den kinesiska statens intressen. Det bemyndigande som CCCME fått av de enskilda exporterande tillverkarna påverkar således inte den omständigheten att CCCME:s syfte är att förhindra konkurrens mellan dess medlemmar när de exporterar sina produkter till unionen. Talerätt i den mening som avses i artikel 263 FEUF kan följaktligen endast grunda sig på det fel som kommissionen begick under den administrativa undersökningen och inte på rättigheter som fastställs i grundförordningen. Intervenienten har därför uppmanat tribunalen att pröva denna fråga ex officio.

18 Sökandena har bestritt argumentationen.

19 Enligt artikel 142.1 i tribunalens rättegångsregler får intervention endast avse att helt eller delvis stödja en av parternas yrkanden. I det nu aktuella fallet har intervenientens argument avseende talans upptagande till sakprövning inte stöd i kommissionens yrkanden.

20 Enligt fast rättspraxis kan unionsdomstolen emellertid, vid behov ex officio, pröva en grund om att de i artikel 263 FEUF angivna sakprövningsförutsättningarna inte är uppfyllda, då de hänför sig till rättsordningens grunder (se dom av den 22 juni 2021, Venezuela/rådet (Berört tredjeland), C-872/19 P, EU:C:2021:507, punkt 22 och där angiven rättspraxis).

21 Enligt fast rättspraxis kan andra rättssubjekt än dem som ett beslut är riktat till endast göra gällande att de är personligen berörda, i den mening som avses i artikel 263 fjärde stycket FEUF, om beslutet påverkar dem på grund av vissa för dem utmärkande egenskaper eller på grund av faktiska omständigheter som särskiljer dem från alla andra rättssubjekt, och beslutet därigenom medför att de individualiseras på motsvarande sätt som den som beslutet är riktat till (se dom av den 21 september 2023, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products m.fl./kommissionen, C-478/21 P, EU:C:2023:685, punkt 50 och där angiven rättspraxis).

22 Bland de personer som kan individualiseras i en unionsrättsakt på motsvarande sätt som dem som beslutet är riktat till återfinns de som har deltagit i förfarandet för att anta denna rättsakt. Den omständigheten att en person träder in i förfarandet då en sådan rättsakt antas innebär emellertid att denna person särskiljs i förhållande till den ifrågavarande rättsakten endast om

garantier avseende förfarandet har föreskrivits i unionslagstiftningen till förmån för denne. Den exakta omfattningen av en enskilds rätt att väcka talan mot en unionsrättsakt beror nämligen på den rättsliga ställning som denne har tilldelats enligt unionsrätten, som syftar till att skydda de legitima intressen som på detta sätt har erkänts (se dom av den 21 september 2023, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products m.fl./kommissionen, C-478/21 P, EU:C:2023:685, punkt 51 och där angiven rättspraxis).

23 I det nu aktuella fallet anges i inledningen till ansökan att talan har väckts för det första av CCCME, dels för de medlemmar som anges i bilaga A.2 (nedan kallade de berörda medlemmarna i CCCME), dels för egen räkning vad gäller vissa anmärkningar, för det andra av de tre kinesiska exporterande tillverkare som ingick i kommissionens urval och för det tredje av fem andra kinesiska exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet och vars namn anges i bilagan till den angripna förordningen. I bilaga A.2 som getts in av sökandena anges inte vare sig namnen på de tre exporterande tillverkarna i urvalet eller namnen på de fem andra samarbetsvilliga kinesiska exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet i egenskap av medlemmar i CCCME. De har inte heller lämnat in några handlingar som styrker att de är anslutna till CCCME.

24 Tribunalen konstaterar först och främst att CCCME har medgett, till följd av en fråga från tribunalen om konsekvenserna av domen av den 21 september 2023, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products m.fl./kommissionen (C-478/21 P, EU:C:2023:685), vilken dom meddelades efter den skriftliga delen av förfarandet, att talan inte kan tas upp till sakprövning i den del den hade väckts av CCCME för egen räkning. När CCCME tillfrågades om detta vid förhandlingen, anförde CCCME att samtliga anmärkningar hade framställts både för CCCME:s egen räkning och för medlemmarnas intressen. CCCME har följaktligen inte framställt någon separat anmärkning för egen räkning.

25 Vad sedan beträffar CCCME:s företrädande av sina medlemmar i domstol, framgår det ovan i punkt 23 att CCCME inom ramen för den nu aktuella talan avser att företräda de 31 företag som anges i bilaga A.2 till ansökan och för vilka CCCME har lagt fram handlingar som styrker att de är medlemmar i CCCME. Det framgår av denna bilaga att dessa 31 företag är samarbetsvilliga exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet.

26 För att en förening ska ha rätt att väcka talan vid unionsdomstolarna för sina medlemmars räkning krävs det för det första att de fysiska eller juridiska personer för vilkas räkning sammanslutningen agerar är medlemmar i sammanslutningen, för det andra att sammanslutningen har behörighet att väcka talan för deras räkning, för det tredje att talan väcks för deras räkning, för det fjärde att minst en av de medlemmar för vilkas räkning den agerar själv skulle ha kunnat väcka en talan som tas upp till sakprövning och för det femte att de medlemmar för vilkas räkning den agerar inte har väckt en parallell talan vid unionsdomstolarna (dom av den 21 september 2023, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products m.fl./kommissionen, C-478/21 P, EU:C:2023:685, punkt 83).

27 I det nu aktuella fallet har CCCME för det första lagt fram bevis, vilket inte har bestritts, för att de berörda medlemmarna tillhör CCCME.

28 I de stadgar som CCCME har lagt fram i bilaga beskrivs för det andra syftet med CCCME:s verksamhet på ett sådant sätt att det kan inbegripa att föra talan i domstol för att försvara medlemmarnas intressen mot handelspolitiska skyddsåtgärder (dom av den 19 maj 2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products m.fl./kommissionen, T-254/18, EU:T:2021:278, punkt 88).

29 I ansökan anges för det tredje att talan även har väckts för de berörda medlemmarnas räkning.

30 För det fjärde skulle de berörda medlemmarna ha kunnat väcka talan mot den angripna förordningen. I artikel 263 fjärde stycket FEUF anges i detta hänseende att alla fysiska eller juridiska personer, på de villkor som anges i första och andra styckena i den artikeln, får väcka talan mot en akt som är riktad till dem eller som direkt och personligen berör dem samt mot en regleringsakt som direkt berör dem och som inte medför genomförandeåtgärder.

31 I det nu aktuella fallet är villkoret om att de ska beröras direkt uppfyllt, i och med att den angripna förordningen direkt påverkar den rättsliga ställningen för CCCME:s medlemmar, och tullmyndigheterna i medlemsstaterna är, utan att ha något utrymme för skönsmässig bedömning, skyldiga att ta ut de tullar som fastställts genom den angripna förordningen (se, för ett liknande resonemang, dom av den 19 maj 2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products m.fl./kommissionen, T-254/18, EU:T:2021:278, punkt 118 och där angiven rättspraxis).

32 Vad beträffar frågan om de berörs personligen erinrar tribunalen om att förordningar om införande av antidumpningstullar till sin beskaffenhet och räckvidd har normativ karaktär, eftersom de är generellt tillämpliga på berörda näringsidkare (se dom av den 28 februari 2019, rådet/Marquis Energy, C-466/16 P, EU:C:2019:156, punkt 47 och där angiven rättspraxis). Denna normativa karaktär hindrar dock inte att nämnda förordningar kan avse de enskilda tillverkare och exportörer av den berörda produkten som hålls ansvariga för dumpningen på grundval av uppgifter om deras handelsverksamhet, som tillverkare och exportörer som kan visa att de har utpekats i kommissionens rättsakter eller berörts av de förberedande undersökningarna (se, för ett liknande resonemang, dom av den 28 februari 2019, rådet/Growth Energy och Renewable Fuels Association, C-465/16 P, EU:C:2019:155, punkt 79).

33 Tribunalen konstaterar att de berörda medlemmarna i CCCME är tillverkare och exportörer av den berörda produkten som samarbetade med kommissionen i undersökningen och som namnges i den bilaga som anges i artikel 1.2 i den angripna förordningens normativa del. I egenskap av andra samarbetsvilliga företag som namngetts i denna bilaga har CCCME:s berörda medlemmar, för vars räkning CCCME har väckt den nu aktuella talan, påförts en antidumpningstull på ett specifikt belopp som skiljer sig från det belopp som ska tillämpas på alla andra bolag som inte namnges men som omfattas av den angripna förordningen. Nämnda medlemmar är således direkt och personligen berörda.

34 För det femte har ingen av de berörda medlemmarna i CCCME väckt talan parallellt med den som prövas i det nu aktuella målet.

35 De sakprövningsförutsättningar som anges i punkt 26 ovan är således uppfyllda.

36 Det framgår av rättspraxis att en talan om ogiltigförklaring mot en förordning om antidumpningstullar, om den bifalls, leder till att förordningen ogiltigförklaras i den del den inrättar en antidumpningstull mot sökanden. Ogiltigförklaringen påverkar emellertid inte giltigheten av andra delar av denna förordning, särskilt inte den antidumpningstull som gäller för andra aktörer. Av detta följer, vad beträffar CCCME:s företrädande av sina medlemmar vid tribunalen inom ramen för den nu aktuella talan, att det endast är de av CCCME:s berörda medlemmar i vilkas namn talan har väckts som kan gynnas av en ogiltigförklaring om tribunalen bifaller talan som CCCME har väckt i deras namn (se, för ett liknande resonemang, dom av den 19 maj 2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic

Products m.fl./kommissionen, T-254/18, EU:T:2021:278, punkterna 110 och 112). Dessa medlemmar är Haining Hisener Trade Co., Ltd, Changshu City Standard Parts Factory Co., Ltd, Ningbo Nanjubaoge Fastener Manufacturing Co. Ltd, Jinan Star Fastener Co., Haiyan Xinglong Fastener Co., Ltd, Zhejiang Excellent Industries Co. Ltd, Zhejiang Channov Auto Parts Co., Ltd, Zhejiang New Shengda Fastener Co., Ltd, Shanghai East Best Foreign Trade Co., Ltd, Lianyungang Suli Hardware Technology Co., Ltd, Yuyao Alfirste Hardware Co., Ltd, Zhejiang Chaoboer Hardware Co., Ltd, Haiyan Shangxin Standarf Parts Co., Ltd, Jiaxing Shangxiang Import and Export Co., Ltd, Zhejiang Tianyuan Metal Products Co., Ltd, Jiashan Xiaohai Metal Products Factory, Jia Xing Tai Cheng Aoto Parts Co., Ltd, Haiyan Yousun Entreprise Co., Ltd, Haiyan Wancheng Fasteners Co., Ltd, EC International (Nantong) Co., Ltd, Jiaxing Zhengying Hardware Co., Ltd, SSF Industrial Co. Limited, Zhe Jiang World Win Fastener Co., Ltd, Haiyan Tianqi Standard Parts Co., Ltd, Jiashan Sanxin Fastener Company Limited, Jiaxing Huanhuan Tong Plastic Industry Co., Ltd, Yuyao Zhenrui Metal Co., Beijing Jinzhaobo High Strength Fastener Co., Ltd, Jiashan Yongxin Fastener Co., Ltd, Haiyan Yihui Hardware Technology Co., Ltd och Shanghai Moregood Hardware Co., Ltd.

37 Av detta följer att den nu aktuella talan kan tas upp till prövning i den del talan har väckts av CCCME för dess 31 medlemmar som anges ovan i punkt 36, vilka är tillverkare och exportörer som har samarbetat med kommissionen inom ramen för den undersökning som ledde fram till antagandet av den angripna förordningen, av de tre kinesiska tillverkare och exportörer som ingick i urvalet och av de fem andra tillverkare och exportörer som samarbetade men inte ingick i urvalet och inte lagt fram något intyg om medlemskap i CCCME.

B. Prövning i sak

38 Sökandena har anfört nio grunder till stöd för sin talan. Den första grunden avser åsidosättande av artikel 2.6a a i grundförordningen och principen om god förvaltningssed vid fastställandet av normalvärdet. Den andra grunden avser åsidosättande av artikel 2.10 i grundförordningen, i den del kommissionen inte gjorde de nödvändiga justeringarna av uppgifterna om de thailändska tillverkarnas försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader (nedan kallade försäljnings- och administrationskostnader) och vinster. Den tredje grunden avser åsidosättande av artikel 18.1, 18.3 och 18.4 i grundförordningen, artikel 6.8 i avtalet om tillämpning av artikel VI i Allmänna tull- och handelsavtalet 1994 (GATT) (EGT L 336, 1994, s. 103; svensk specialutgåva, område 11, volym 38, s. 105) (nedan kallat antidumpningsavtalet), som finns i bilaga 1 A till avtalet om upprättande av Världshandelsorganisationen (WTO) (EGT L 336, 1994, s. 3; svensk specialutgåva, område 11, volym 38, s. 4) och bilaga II till antidumpningsavtalet (EGT L 336, 1994, s. 118) (nedan kallad bilaga II), i samband med fastställandet av arbetskraftskostnaderna för de två tillverkarna och exportörerna i urvalet. Den fjärde grunden avser åsidosättande av artikel 9.6 i grundförordningen genom fastställandet av antidumpningsmarginalen för tillverkare och exportörer som inte ingick i urvalet. Den femte grunden avser åsidosättande av artikel 3.2, 3.3, 3.5 och 3.6 i grundförordningen, jämförd med artikel 4.1 i samma förordning, på grund av att skillnaden mellan standardfästdon och icke-standardfästdon inte beaktades vid bedömningen av skadan och orsakssambandet. Den sjätte grunden avser åsidosättande av artikel 3.2 och 3.3 samt artikel 9.4 i grundförordningen genom kommissionens analys av prisunderskridandet i och med att det endast fastställdes för 24 procent av tillverkningen hos unionstillverkarna i urvalet. Den sjunde grunden avser åsidosättande av artikel 3.2, 3.3 och 3.6 samt artikel 9.4 i grundförordningen, i och med att kommissionen jämförde de kinesiska priserna i distributörernas handelsled med unionspriserna hos slutanvändarna i analysen av effekterna på priserna och bestämningen av skademarginalen. Den åttonde grunden avser åsidosättande av artikel 3.2 och 3.5 i grundförordningen i den del

kommissionen inte gjorde en objektiv granskning med stöd av faktisk bevisning beträffande de makroekonomiska skadeindikatorerna. Den nionde grunden avser åsidosättande av artikel 6.7 och artikel 19.1–19.3 samt av artikel 20.2 och 20.4 i grundförordningen och av sökandenas rätt till försvar på grund av kommissionens konfidentiella behandling av vissa uppgifter under det administrativa förfarandet.

1. Den första grunden: Åsidosättande av artikel 2.6a a i grundförordningen och principen om god förvaltningssed

39 Tribunalen erinrar inledningsvis om att unionsinstitutionerna, på området för den gemensamma handelspolitiken och särskilt i fråga om handelspolitiska skyddsåtgärder, förfogar över ett stort utrymme för skönsmässig bedömning med hänsyn till de komplicerade ekonomiska, politiska och rättsliga situationer som de ska bedöma (se dom av den 20 januari 2022, kommissionen/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punkt 35 och där angiven rättspraxis). Domstolsprövningen av en sådan bedömning ska följaktligen begränsas till en kontroll av att handläggningsreglerna har respekterats, att de faktiska omständigheter som lagts till grund för den är riktiga, att bedömningen av dessa omständigheter inte är uppenbart felaktig och att det inte förekommit maktmissbruk (se dom av den 20 januari 2022, kommissionen/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punkt 36 och där angiven rättspraxis).

40 Det framgår även av domstolens fasta praxis att tribunalens prövning av den bevisning som ligger till grund för unionsinstitutionernas konstateranden inte utgör en ny bedömning av omständigheterna som ersätter institutionernas bedömning. Tribunalens prövning syftar endast till att kontrollera huruvida bevisningen ger stöd för de slutsatser som institutionerna har dragit. Det ankommer således på tribunalen att pröva inte bara huruvida de bevis som åberopats är materiellt riktiga, tillförlitliga och samstämmiga, utan även huruvida dessa bevis utgör samtliga relevanta uppgifter som ska beaktas för att bedöma en komplicerad situation och huruvida de kan ligga till grund för de slutsatser som har dragits (se dom av den 12 maj 2022, kommissionen/Hansol Paper, C-260/20 P, EU:C:2022:370, punkt 59 och där angiven rättspraxis).

41 Fastställandet av normalvärdet för en produkt utgör ett av de viktigaste skedena innan det kan fastställas huruvida det eventuellt förekommer dumpning (dom av den 22 mars 2012, GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, punkt 19, och dom av den 1 oktober 2014, rådet/Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, punkt 20).

42 Det följer emellertid av fast rättspraxis att unionsinstitutionerna har ett stort utrymme för skönsmässig bedömning när det gäller fastställande av normalvärdet för länder utan marknadsekonomi (se dom av den 19 september 2019, Zhejiang Jndia Pipeline Industry/kommissionen, T-228/17, EU:T:2019:619, punkt 126 och där angiven rättspraxis), och att valet av lämpligt representativt land för detta ändamål även omfattas av det stora utrymme för skönsmässig bedömning som unionsinstitutionerna har inom den gemensamma handelspolitiken. Kommissionens utrymme för skönsmässig bedömning är emellertid begränsat inom ramen för artikel 2.6a a i grundförordningen, eftersom det valda landet ska ha en ekonomisk utvecklingsnivå som är jämförbar med exportlandets (se, för ett liknande resonemang, dom av den 21 juni 2023, Guangdong Haomei New Materials och Guangdong King Metal Light Alloy Technology/kommissionen, T-326/21, EU:T:2023:347, punkt 127 och där angiven rättspraxis).

43 Det är också fastslaget att det ska kontrolleras om kommissionen inte har underlåtit att ta hänsyn till väsentliga eller relevanta faktorer vid bedömningen av lämpligheten av det jämförbara land som den har valt och om de uppgifter som ingår i akten har undersökts med nödvändig omsorg för att det ska kunna anses att normalvärdet för den berörda produkten har bedömts på lämpligt och icke oskäligt sätt. Denna rättspraxis kan överföras på situationer där förekomsten av betydande snedvridningar i exportlandet motiverar att uppgifter från ett lämpligt representativt land används för att beräkna normalvärdet, vilket även innebär en granskning av komplicerade ekonomiska och politiska situationer (se dom av den 21 juni 2023, Guangdong Haomei New Materials och Guangdong King Metal Light Alloy Technology/kommissionen, T-326/21, EU:T:2023:347, punkt 128 och där angiven rättspraxis).

44 Sökandenas första grund, avseende konstruktionen av normalvärdet för den berörda produkten, vilken består av fem delgrunder, ska prövas mot bakgrund av dessa principer.

a) Den första delgrunden: Valet av Thailand som lämpligt representativt land i den mening som avses i artikel 2.6a i grundförordningen för konstruktionen av normalvärdet för den berörda produkten

45 Genom den första grundens första del har sökandena först och främst gjort gällande att kommissionen inte borde ha valt Thailand som lämpligt representativt land inom ramen för undersökningen, eftersom valstråd av särskild kvalitet importeras till landet från Japan. Vidare har sökandena gjort gällande att den databas som kommissionen använde för att beräkna försäljnings- och administrationskostnader samt vinst inte hade valts på ett korrekt sätt och slutligen att kommissionen borde ha justerat dessa uppgifter i syfte att konstruera ett normalvärde som låg så nära produktionsvärdena för de kinesiska exporterande tillverkare som ingick i urvalet som möjligt.

1) Priserna på nödvändiga råvaror för tillverkningen av den berörda produkten i Thailand

46 Sökandena har anfört att kommissionen inte borde ha använt Thailand som ett ”lämpligt representativt land” i den mening som avses i artikel 2.6a i grundförordningen på grund av priset på högkvalitativ valstråd som importeras från Japan till Thailand och som är en råvara i tillverkningen av den berörda produkten. Under det administrativa förfarandet lade CCCME fram ett stort antal uppgifter och bevis som visade att priserna på den thailändska importen inte motsvarade produktionskostnaderna för de kinesiska tillverkarna i urvalet, eftersom dessa nästan uteslutande exporterade standardfästdon till unionen och endast ett fåtal specialfästdon. Valstråd av särskild kvalitet från Japan används däremot för särskilda ändamål och inte för tillverkning av standardfästdon. Sökandena har dessutom anfört att kommissionen inte gjorde en korrekt granskning av den betydande prisskillnaden på 17 procent mellan den japanska exporten till Thailand och till de fem andra främsta exportländerna.

47 Sökandena anser att produktionskostnaderna i Thailand inte ”motsvarar” produktionskostnaderna för de kinesiska exporterande tillverkarna, i den mening som avses i artikel 2.6a a i grundförordningen. Genom att ställa krav på en orimlig bevisbörda åsidosatte kommissionen även principen om god förvaltningssed.

48 Kommissionen har bestritt sökandenas argumentation. Kommissionen har också gjort gällande att sökandenas anmärkning om åsidosättande av principen om god förvaltningssed inte är underbyggd och att den följaktligen inte kan tas upp till sakprövning.

i) Huruvida anmärkningen om åsidosättande av principen om god förvaltningssed kan tas upp till sakprövning

49 Sökandena klargjorde vid förhandlingen, till följd av fråga från tribunalen om anmärkningens upptagande till sakprövning, vilket bestritts av kommissionen i svaromålet, att anmärkningen avseende åsidosättande av principen om god förvaltningssed avsåg den orimliga bevisbörda som kommissionen ålagt dem, i och med att de utförligt hade redogjort för skälen till att de uppgifter som kommissionen beaktade inte var de lämpligaste och lagt fram tillräckligt med uppgifter.

50 Det följer i själva verket av principen om god förvaltningssed, som utgör en av de allmänna unionsrättsliga principerna, att den bevisbörda som institutionerna ålägger exporterande tillverkare enligt artikel 2.6a a i grundförordningen inte får vara orimlig (se, analogt, dom av den 21 juni 2023, Guangdong Haomei New Materials och Guangdong King Metal Light Alloy Technology/kommissionen, T-326/21, EU:T:2023:347, punkt 82 och där angiven rättspraxis).

51 Vad beträffar frågan huruvida anmärkningen om åsidosättande av principen om god förvaltningssed kan tas upp till sakprövning, konstaterar tribunalen att anmärkningen stöds av sökandenas argumentation inom ramen för den första grundens första del, genom vilken de har bestritt valet av Thailand som lämpligt representativt land i den mening som avses i artikel 2.6a i grundförordningen, vilket val gjordes trots de uppgifter som sökandena lämnade till kommissionen om att landet i fråga inte utgjorde ett lämpligt representativt land för konstruktionen av normalvärdet för den berörda produkten.

52 Kommissionens invändning om rättegångshinder ska följaktligen underkännas.

ii) Huruvida valet av Thailand som lämpligt representativt land för konstruktionen av normalvärdet för den berörda produkten var välgrundat

53 I artikel 2.6a i grundförordningen föreskrivs följande:

”a) Om det vid tillämpningen av denna eller någon annan relevant bestämmelse i denna förordning fastställs att det inte är lämpligt att använda de inhemska priserna och kostnaderna i exportlandet på grund av att det föreligger betydande snedvridningar i det landet i den mening som avses i led b, ska normalvärdet uteslutande konstrueras på grundval av kostnader för produktion och försäljning som återspeglar icke snedvridna priser eller referensvärden, med förbehåll för följande regler.

De källor som kommissionen får använda är bland annat

– motsvarande kostnader för produktion och försäljning i ett lämpligt representativt land som har en med exportlandet jämförbar ekonomisk utvecklingsnivå, under förutsättning att relevanta kostnadsuppgifter finns lätt tillgängliga; om det finns fler än ett sådant land ska företräde där så är lämpligt ges till länder med en adekvat nivå av social trygghet och miljöskydd,

– om kommissionen bedömer det vara lämpligt, icke snedvridna internationella priser, kostnader eller referensvärden, eller

– inhemska kostnader, men endast i den mån som det har slagits fast att de inte är snedvridna, på grundval av tillförlitliga och lämpliga bevis, inbegripet inom ramen för bestämmelserna om berörda parter i led c.

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 17 ska en sådan bedömning göras separat för varje exportör och producent.

Det konstruerade normalvärdet ska omfatta ett icke snedvridet och skäligt belopp för att täcka försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst.

b) betydande snedvridningar är sådana snedvridningar som inträffar när rapporterade priser eller kostnader, inbegripet råvarukostnader och energikostnader, inte bestämts av de fria marknadskrafterna på grund av att de påverkats av ett betydande statligt inflytande. Vid bedömningen av huruvida det föreligger betydande snedvridningar ska hänsyn bland annat tas till de potentiella följderna av en eller flera av följande aspekter:

– den berörda marknaden försörjs till betydande del av företag som ägs av eller drivs under kontroll, politisk styrning eller överinseende av exportlandets myndigheter,

– förekomsten av statlig närvaro i företagen som gör att staten kan påverka priser eller kostnader,

– förekomsten av en offentlig politik eller åtgärder som diskriminerar till förmån för inhemska leverantörer eller på annat sätt inverkar på de fria marknadskrafterna,

– avsaknad av, diskriminerande tillämpning av eller felaktigt genomförande av konkurs-, bolags- eller egendomsrätt,

– snedvridna lönekostnader,

– tillgång till finansiering från institutioner som genomför politiska mål eller som på annat sätt inte agerar oberoende i förhållande till staten.

…”

54 Enligt skäl 220 i den angripna förordningen baserade kommissionen valet av lämpligt representativt land på tre kriterier, nämligen en ekonomisk utvecklingsnivå som liknar Kinas, tillverkning av den berörda produkten i det landet och tillgången till relevanta offentliga uppgifter.

55 Under undersökningen gjorde kommissionen två noteringar tillgängliga i ärendehandlingarna om de källor som hade använts för att fastställa normalvärdet och som de berörda parterna uppmanades att lämna synpunkter på. Det framgår av den notering i ärendehandlingarna som offentliggjordes den 5 februari 2021 (nedan kallad den första noteringen) att kommissionen fastställde att det förekom en betydande produktion av den berörda produkten i åtta länder med en ekonomisk utvecklingsnivå som liknade Kinas, men att den endast kunde finna relevanta lätt tillgängliga uppgifter för Brasilien, Ryssland, Turkiet och Thailand. Enligt skäl 223 i den angripna förordningen bekräftade kommissionen i en notering som offentliggjordes den 4 maj 2021 (nedan kallad den andra noteringen) att det även fanns tillgängliga uppgifter för Malaysia.

56 Vid analysen av uppgifterna om importen till de fem potentiellt representativa länderna noterade kommissionen att mer än 75 procent av importen av den råvara som används i tillverkningen av den undersökta produkten i Brasilien och Malaysia hade sitt ursprung i Kina och i länder som inte är WTO-medlemmar och som förtecknas i bilaga I till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/755 av den 29 april 2015 om gemensamma regler för import från vissa tredjeländer (EUT L 123, 2015, s. 33). Eftersom priserna på denna import kunde påverkas av snedvridningar och i sin tur riskerade att snedvrida de återstående importvolymerna, analyserade kommissionen importvolymerna med avseende på absoluta kvantiteter och priser och drog slutsatsen att Brasiliens och Malaysias lätt tillgängliga uppgifter var av lägre kvalitet när det gäller det icke-snedvridna värdet. Ryssland underkändes i och med att ingen berörd part hade förespråkat detta land. Thailand valdes i stället för Turkiet, eftersom Turkiet dels hade större importvolymer av de fyra viktigaste råvarorna som användes vid tillverkningen av den undersökta produkten, dels hade lägre importtullar på dessa produktionsfaktorer.

57 Kommissionen uppmanade de berörda parterna att lämna synpunkter och föreslå offentligt tillgängliga uppgifter om icke-snedvridna värden för var och en av produktionsfaktorerna. Det framgår av handlingarna i målet att sökandena, särskilt CCCME och de tre kinesiska exporterande tillverkare som ingick i urvalet, i egenskap av berörda parter kunde ta del av kommissionens ärendehandlingar och lämna synpunkter på valet av lämpligt representativt land.

58 Som svar på CCCME:s synpunkter om den stora volymen råvaror av hög kvalitet från Japan analyserade kommissionen de japanska exportpriserna för de fyra viktigaste råvarorna för att fastställa om det förekom snedvridningar som tydde på att importen till Thailand från Japan inte omfattades av marknadsreglerna. Det framgår av skäl 232 i den angripna förordningen att Thailand under undersökningsperioden var en av Japans fem främsta exportmarknader och stod för 17 procent av den totala exporten av dessa material, samtidigt som de fem främsta (förutom Kina) stod för över 60 procent. Det genomsnittliga priset på exporten till Thailand var 17 procent högre än till de övriga fem främsta länderna. Kommissionen drog slutsatsen att de japanska exportpriserna till Thailand inte var alltför höga eller icke-representativa. Kommissionen ansåg därför att den japanska exporten till Thailand inte kunde undergräva landets representativitet för undersökningen av den berörda produkten.

59 Tribunalen ska alltså undersöka huruvida kommissionen i det nu aktuella fallet gjorde en uppenbart oriktig bedömning när den fann att Thailand var ett lämpligt representativt land för konstruktionen av ett normalvärde för den undersökta produkten. Med hänsyn till att bevisbördan ligger på sökandena, som måste lägga fram övertygande bevisning till stöd för sitt påstående, ska tribunalen pröva huruvida sökandena har lagt fram bevis som styrker att kommissionen gjorde en uppenbart felaktig bedömning i den mening om avses i den rättspraxis som anges ovan i punkt 39 när den valde Thailand som representativt land (se, för ett liknande resonemang, dom av den 21 juni 2023, Guangdong Haomei New Materials och Guangdong King Metal Light Alloy Technology/kommissionen, T-326/21, EU:T:2023:347, punkt 131 och där angiven rättspraxis).

60 Tribunalen konstaterar inledningsvis att sökandena i den nu aktuella talan inte har bestritt kommissionens slutsatser i den angripna förordningen om den bevisning som fanns tillgänglig när undersökningen inleddes, vilken tydde på att betydande snedvridningar förekom i Kina i den mening som avses i artikel 2.6a b i grundförordningen. Sökandena har inte heller bestritt att Thailands utvecklingsnivå i allmänhet liknar Kinas.

61 Tribunalen framhåller i detta hänseende att kommissionen anmodade alla kinesiska exporterande tillverkare att lämna uppgifter om insatsvaror som används för att tillverka fästdon, i syfte att beräkna det pris som en tillverkare av fästdon skulle betala i Thailand för råvarorna levererade till fabrik. För att definiera de råvaror som erfordras i tillverkningen av den undersökta produkten använde sig kommissionen av det globala system för harmoniserad varubeskrivning och kodifiering som utarbetats av Tullsamarbetsrådet, numera Världstullorganisationen, och fastställde relevanta nummer i Harmoniserade systemet (HS). Kommissionen förklarade att den var tvungen att använda sig av uppskattningar, på grundval av tillgängliga uppgifter, för att få fram icke snedvridna priser på de relevanta råvarorna i det lämpliga representativa landet.

62 Såsom sökandena bekräftade vid förhandlingen har de inte ifrågasatt själva definitionen av de HS-nummer som avgör vilka råvaror som är nödvändiga för tillverkningen av den berörda produkten. Kommissionen har visat, utan att motsägas av sökandena på denna punkt, att denna metod förutsatte en viss grad av approximering, eftersom flera kvaliteter av en råvara kunde omfattas av samma HS-nummer i olika proportioner. Det är därför svårt att fastställa en exakt överensstämmelse mellan två olika tillverkares HS-nummer.

63 Sökandena har i stället anfört att kommissionen borde ha anpassat de uppgifter som den hade tillgång till och i synnerhet borde den inte ha beaktat de värden som avsåg importen av valstråd från Japan till Thailand, eftersom nämnda valstråd är av bättre kvalitet än den som användes av de kinesiska exporterande tillverkarna i urvalet och på ett oskäligt sätt höjde normalvärdet på den undersökta produkten.

64 Sökandena har definierat valstråd av hög kvalitet som en valstråd som är förknippad med icke-standardfästdon, eftersom sådana fästdon i allmänhet är avsedda för sektorer som eftersöker don av bättre kvalitet. I detta hänseende konstaterar tribunalen emellertid för det första att även inom de sektorer som sökandena har hänvisat till, bland annat fordons- och flygteknikindustrin, kan de fästdon som används vara både standardkomponenter och icke-standardkomponenter. Enligt kommissionens definition av den undersökta produkten berörs i varje fall både standardfästdon och icke-standardfästdon av undersökningen.

65 För det andra har sökandena inte visat att det förekommer en viss procentandel valstråd av särskild kvalitet i standardfästdon eller icke-standardfästdon. De har i detta hänseende gjort gällande att företrädare för European Fasteners Distributor Association (nedan kallad EFDA) har besökt de thailändska fabrikerna och vittnat om att valstråd av särskild kvalitet används i den thailändska fordonsindustrin. Dessa omständigheter kan emellertid inte utgöra ett tillförlitligt och objektivt bevis för att alla thailändska tillverkare av fästdon endast ägnade sig åt denna tillverkning. I detta hänseende ska det nämligen erinras om att kommissionen är skyldig att under undersökningen försäkra sig om riktigheten av de uppgifter som berörda parter lämnat och som beslut grundas på. Denna kontrollskyldighet är, i samband med införandet av antidumpningsåtgärder, ett uttryck för en mer allmän princip som innebär att varje instans, trots att den har ett stort utrymme för skönsmässig bedömning, ska göra en noggrann prövning och grunda sin bedömning på tillräckligt kvalificerad bevisning (se, för ett liknande resonemang, dom av den 3 december 2019, Yieh United Steel/kommissionen, T-607/15, EU:T:2019:831, punkt 71 och där angiven rättspraxis).

66 För det tredje har sökandena inte lagt fram några konkreta bevis avseende andelen valstråd som ingår i icke-standardfästdon som kommissionen kunde ha använt. Såsom kommissionen framhöll kunde sökandena inte visa att valstråd av särskild kvalitet inte användes av de kinesiska exporterande tillverkarna av fästdon. För övrigt var Kina år 2020, såsom framgår av bilaga B.1 till

svaromålet, vilken inte har bestritts av sökandena, det främsta exportlandet för valstråd med relevanta HS-nummer i Japan. Valstråd av ”särskild kvalitet” från Japan importerades således också i betydande mängder till Kina.

67 I skäl 301 i den angripna förordningen förklarade kommissionen också att fästdon till fordonsindustrin, baserat på de konfidentiella uppgifter som lämnades av en av de berörda parterna, stod för mindre än 50 procent av den totala efterfrågan på fästdon för industriellt bruk i Thailand under 2018, vilket innebar att det fanns en efterfrågan på råvaror till både standardfästdon och icke-standardfästdon i Thailand.

68 Sökandena har således inte styrkt sitt påstående att importen från Japan huvudsakligen var import av valstråd av särskild kvalitet. Den omständigheten att en råvara är av bättre kvalitet, och således dyrare, är under alla omständigheter inte tillräcklig för att ifrågasätta riktigheten eller sanningshalten i denna uppgift. Det innebär därmed inte att uppgiften inte ska beaktas vid beräkningen.

69 För det fjärde lämnade sökandena in tabeller över ”produktionsfaktorer” avseende prisskillnader mellan olika typer av valstråd. Inga konkreta bevis har emellertid lagts fram för fördelningen av valstrådar vid tillverkningen av den berörda produkten. Av detta följer att dessa faktorer kan avse produkter som inte omfattas av undersökningen. Tabellerna utgör således inte ett tillräckligt bevis för att de värden som kommissionen beaktade ska kunna ifrågasättas.

70 De relevanta HS-numren omfattar i varje fall, såsom följer ovan av punkt 61, råvaruslag och råvarukvaliteter som inte används vid tillverkning av fästdon. Det går hand i hand med den metod som kommissionen har valt, inom ramen för det stora utrymme för skönsmässig bedömning som kommissionen har när den ska fastställa lämpligt representativt land i den mening som avses i artikel 2.6a i grundförordningen. I nämnda artikel uppställs visserligen vissa kriterier för valet av land, men det anges inte någon exakt metod som kommissionen ska använda för att konstruera normalvärdet för den undersökta produkten på grundval av uppgifter från ett annat land än det som direkt berörs av undersökningen.

71 Tribunalen erinrar också om att normalvärdet för den berörda produkten konstruerades på grundval av all import till Thailand, inte enbart importen från Japan. Enligt skäl 301 i den angripna förordningen stod importen från Japan av de fyra viktigaste råvarorna till Thailand för endast omkring 33 procent av den totala importen av dessa material.

72 Vad beträffar sökandenas argument, att det genomsnittliga exportpriset från Japan till Thailand var 17 procent högre än det genomsnittliga exportpriset till de fem andra främsta exportländerna, framgår det av skäl 232 i den angripna förordningen att Thailand stod för 17 procent av den totala japanska exporten av dessa material, samtidigt som de fem främsta exportländerna (förutom Kina) stod för över 60 procent av den japanska exporten. Det genomsnittliga priset på exporten till Thailand var 17 procent högre än till de övriga fem främsta länderna. Kommissionen ansåg inte att det visade att de japanska uppgifterna inte skulle beaktas, eftersom de japanska exportpriserna till Thailand inte var alltför höga eller icke-representativa. Vid förhandlingen anförde kommissionen på en fråga i detta avseende, att de japanska priserna till Thailand helt enkelt utgjorde det högre värdet i intervallet. Det finns nämligen ingen bevisning som ger stöd för att denna skillnad mellan de japanska exportpriserna till Thailand jämfört med de andra länderna inte motsvarar den klassiska marknadsmekanismen och att valet av Thailand som lämpligt representativt land kan ifrågasättas.

73 I varje fall ankom det på sökandena, såsom framgår av den rättspraxis som anges ovan i punkt 59, att lägga fram tillräcklig bevisning för att visa att denna skillnad direkt påverkade konstruktionen av normalvärdet på den undersökta produkten. Tribunalen konstaterar också att sökandena, trots sin argumentation för att så var fallet, inte har visat att kommissionen använde sig av snedvridna uppgifter, det vill säga uppgifter som manipulerats eller som inte överensstämmer med verkligheten.

74 Vad sedan beträffar frågan huruvida de thailändska kostnaderna motsvarar kostnaderna för tillverkarna och exportörerna i urvalet, framhåller tribunalen att kommissionen enligt skäl 198 i den angripna förordningen konstaterade att den kinesiska fästdonsindustrin gynnades av statliga riktlinjer och ingripanden vad gäller stål, som är den viktigaste råvaran i tillverkningen av fästdon. Kommissionen slog därför fast i skäl 206 i den angripna förordningen att kostnaderna för insatsvaror, särskilt råmaterial, också påverkades av betydande snedvridningar.

75 Det framgår av rättspraxis att kommissionens utrymme för skönsmässig bedömning i fråga om handelspolitiska skyddsåtgärder även inbegriper bedömning av faktiska omständigheter av juridisk och politisk art i det berörda landet som kommissionen måste bedöma för att avgöra om en exportör agerar på marknadsmässiga villkor utan något större statligt inflytande (se dom av den 11 september 2014, Gold East Paper och Gold Huasheng Paper/rådet, T-443/11, EU:T:2014:774, punkt 163).

76 Det är visserligen riktigt att kommissionen ska konstruera normalvärdet för den undersökta produkten såsom det skulle ha varit för exporterande tillverkare i det berörda landet i avsaknad av snedvridningar. Det framgår emellertid tydligt av artikel 2.6a i grundförordningen att normalvärdet ska konstrueras uteslutande på grundval av uppgifter från det valda representativa landet. Kommissionen gjorde således inte någon uppenbart oriktig bedömning när den fastställde normalvärdet med beaktande av råvarukostnaderna för de thailändska tillverkarna av fästdon.

77 Såsom framgår av rättspraxis skulle det för övrigt vara orimligt att kräva att kommissionen som representativt land ska använda ett land med en lika stor ekonomi som Kina, eftersom landet är en av världens största ekonomier (se analogt, och för ett liknande resonemang, dom av den 21 juni 2023, Guangdong Haomei New Materials och Guangdong King Metal Light Alloy Technology/kommissionen, T-326/21, EU:T:2023:347, punkt 135). Kommissionen kan följaktligen, inom ramen för sitt stora utrymme för skönsmässig bedömning, använda sig av vissa uppskattningar vid konstruktionen av normalvärdet, förutsatt att dessa uppskattningar är motiverade av de uppgifter som den har tillgång till. Som kommissionen har gjort gällande är uppskattningar en förutsättning för att HS-nummer ska kunna användas, eftersom de inte ger någon exakt återspegling av råvarorna i de exakta proportioner som används av de exporterande tillverkarna i urvalet.

78 Det följer av det ovan anförda att sökandena inte har visat att kommissionen gjorde en uppenbart oriktig bedömning när den i skäl 303 i den angripna förordningen slog fast att det inte fanns mer underbyggda uppgifter om hur stor andel av de importerade råvarorna från Japan som var avsedda för icke-standardfästdon och hur man särskiljer råvaran av specialkvalitet bland de fyra HS-numren och att uppgifterna om de thailändska tillverkarna, med hänsyn till efterfrågan på råvarorna för tillverkningen av både standardfästdon och icke-standardfästdon i Thailand därför kunde användas för konstruktionen av normalvärdet på den berörda produkten.

2) Representativitet i beräkningen av försäljnings- och administrationskostnader samt vinst

79 Sökandena har gjort gällande att uppgifterna om försäljnings- och administrationskostnader samt vinst som kommissionen beräknat inte motsvarar uppgifterna för de kinesiska tillverkarna i urvalet och att dessa uppgifter alltså inte är representativa.

80 Sökandena har i detta avseende anfört att tre av de fem thailändska tillverkare som kommissionen valde ut inte tillverkar den undersökta produkten. Först och främst tillverkar Topy Thailand inte skruvar eller bultar, samtidigt som de underläggsbrickor som bolaget tillverkar inte motsvarar den berörda produkten. Däremot tillverkade ingen av de kinesiska tillverkarna i urvalet underläggsbrickor, vilka produkter är mycket olika skruvar och bultar. Vid EFDA:s besök bekräftades också att Topy Thailand inte tillverkade den undersökta produkten. Thaisin tillverkar huvudsakligen specialfästdon och Screwthai tillverkar huvudsakligen produkter som inte motsvarar den berörda produkten.

81 Sökandena har också anfört att uppgifterna från Dun & Bradstreet om de thailändska tillverkarna vilka kommissionen använde sig av för att beräkna försäljnings- och administrationskostnader samt vinst inte är tillförlitliga. Uppgifterna skiljer sig nämligen från Orbis uppgifter som använts i andra antidumpningsundersökningar. Skillnaderna påverkar uppgifternas tillförlitlighet. I synnerhet är uppgifterna från Dun & Bradstreet inte representativa, även om de snarare avser Topy-koncernen än koncernens thailändska enhet.

82 Kommissionen har gjort gällande att sökandenas argumentation inte kan godtas.

83 Enligt artikel 2.6a a i ska det konstruerade normalvärdet beräknas på grundval av motsvarande produktions- och försäljningskostnader i ett lämpligt representativt land, och detta normalvärde ska innehålla ett icke snedvridet och skäligt belopp för försäljnings- och administrationskostnader samt vinst.

84 Sökandena har för det första bestritt kommissionens val att grunda sig på thailändska tillverkare vid beräkningen av försäljnings- och administrationskostnader samt vinst.

85 Det framgår i detta avseende av skäl 244 i den angripna förordningen att kommissionen till följd av CCCME:s och EFDA:s anmärkningar om lämpligheten hos de thailändska tillverkare som angavs i den andra noteringen, undersökte tillgängliga uppgifter om de sex thailändska företag vars uppgifter skulle användas. Kommissionen slog för det första fast att Topy Thailand tillverkade underläggsbrickor som omfattades av produktdefinitionen, bland andra produkter som inte omfattades av denna undersökning, och behöll alltså företaget i analysen. Kommissionen slog för det andra fast TR Formac inte hade någon produktionsanläggning i Thailand och uteslöt slutligen denna tillverkare från analysen. Kommissionen slog för det tredje fast att Screwthai tillverkade ankarbultar och även skruvar, betongankare och underläggsbrickor. Kommissionen ansåg att ankare, särskilt när de kombinerades med bultar eller skruvar, omfattades av undersökningen. Kommissionen konstaterade att bolaget också tillverkade flera andra typer av fästdon (till exempel skruvar och underläggsbrickor) och behöll alltså bolaget i analysen. Kommissionen slog för det fjärde fast att bulttillverkaren Thaisin Metals Industries Co., Ltd även tillverkade självgängande skruvar, maskinskruvar, sexkantsbultar, sexkantbultar och sexkantskruvar för en rad sektorer. Eftersom detta bolag tillverkade flera typer av fästdon, bland annat icke-standardfästdon, behöll kommissionen det i analysen.

86 Enligt skäl 307 i den angripna förordningen bekräftade kommissionen efter det slutliga utlämnandet av uppgifter, med anledning av synpunkterna från de berörda parterna, däribland CCCME, i vilka parterna begärde att finansiella uppgifter om vissa thailändska företag som identifierats som tillverkare av den undersökta produkten skulle uteslutas, att dessa bolag tillverkade flera typer av fästdon som omfattades av definitionen av den undersökta produkten. På Topy Thailands webbplats framgick det i synnerhet att bolaget tillverkade underläggsbrickor av standardtyp som ingick i den undersökta produkten och inte bara tryckringar, vilket hade anförts. Kommissionen bekräftade alltså att de utvalda bolagen i Thailand direkt eller indirekt var närstående tillverkningen och försäljningen av den undersökta produkten.

87 Tribunalen påpekar först och främst att underläggsbrickor, såsom framgår ovan av punkt 9, är fästdon som berördes av undersökningen.

88 Det framgår vidare av skälen 63 och 70 i den angripna förordningen att kommissionen, i enlighet med artikel 17.1 i grundförordningen, bland de 92 exporterande tillverkare eller grupper av exporterande tillverkare i Kina som lämnat de uppgifter som angavs i tillkännagivandet om inledande och samtyckt till att ingå i urvalet, valde ut de tre exporterande tillverkare eller grupper av exporterande tillverkare som stod för den största exportvolym som rimligen kunde undersökas inom den tid som stod till förfogande. De specifika produkttyper som tillverkades av de utvalda bolagen utgjorde inte ett urvalskriterium, eftersom alla typer av fästdon betraktades som en enda produkt i undersökningen.

89 I artikel 17.1 i grundförordningen anges nämligen att undersökningen i de fall där antalet unionsproducenter, exportörer eller importörer, slag av produkter eller transaktioner är stort får begränsas till ett rimligt antal parter, produkter eller transaktioner, varvid begränsningen ska ske med hjälp av statistiskt representativa stickprov som utförs på grundval av de uppgifter som är tillgängliga när urvalet görs, eller till den största representativa produktions-, försäljnings- eller exportvolym som rimligen kan undersökas inom den tid som står till förfogande.

90 Det är ostridigt att kommissionen enligt artikel 17 i grundförordningen får tillämpa ett stickprovsförfarande, särskilt i fall där det finns ett stort antal exporterande tillverkare. Sökandena har inte heller bestritt sammansättningen av urvalet av kinesiska exporterande tillverkare och dess representativa karaktär.

91 Slutligen har sökandena inte förklarat varför skillnaderna i tillverkning av fästdon med nödvändighet innebär en betydande skillnad i försäljnings- och administrationskostnader. I artikel 2.6a a i grundförordningen föreskrivs att det konstruerade normalvärdet ska omfatta ett icke snedvridet och skäligt belopp för att täcka försäljnings- och administrationskostnader och vinst. Det framgår således av denna bestämmelse att de uppgifter som kommissionen använder sig av ska vara representativa för de bolag som tillverkar de undersökta produkterna för att vara relevanta. Underläggsbrickor ingår i definitionen av den berörda produkten, även om de inte tillverkas av de tre kinesiska exporterande tillverkare som ingick i urvalet.

92 I och med att kommissionen ansåg att alla fästdon utgjorde en och samma produkt och att stickprovsförfarandet hade genomförts i enlighet med de relevanta bestämmelserna i grundförordningen, kan sökandena inte vinna framgång med argumentet att uppgifter om en thailändsk tillverkare som tillverkar fästdon som är föremål för undersökningen men som inte exakt motsvarar dem som tillverkas av de tre kinesiska exporterande tillverkarna i urvalet inte ska beaktas. Den omständigheten att de sistnämnda inte tillverkar några underläggsbrickor har

således ingen betydelse för representativiteten hos beräkningen av försäljnings- och administrationskostnader samt vinst med anknytning till normalvärdet för den undersökta produkten.

93 Såsom kommissionen har gjort gällande är det inte heller lätt för den, inom ramen för sådana undersökningar som den som är i fråga i den nu aktuella talan, där kommissionen konstruerar normalvärdet på grundval av uppgifter från ett lämpligt representativt land, att få tillgång till uppgifter som är av god kvalitet och helt kalibrerade till urvalet av exporterande tillverkare. Representativiteten hos referensuppgifterna för de thailändska tillverkarna måste i varje fall bedömas nationellt i det land vars produkter är dumpade, inte bara i förhållande till varje enskild exporterande tillverkare som ingår i urvalet. Kommissionen förklarade att de icke snedvridna och skäliga beloppen för försäljnings- och administrationskostnader samt vinst i allmänhet fastställdes på grundval av en grundlig undersökning av alla potentiellt relevanta företag i alla potentiella lämpliga representativa länder med hjälp av databaser som kommissionen hade tillgång till. Dessa uppgifter lämnas i allmänhet för varje bolag som helhet och är nästan aldrig begränsade till den berörda produkten.

94 Vad särskilt gäller Topy Thailand anges det under alla omständigheter på bolagets webbplats att Topy Thailand tillverkar standardunderläggsbrickor som ingår i den undersökta produkten.

95 Sökandena har bestritt dessa bedömningar, eftersom Topy Thailands webbplats endast visar underläggsbrickor av standardtyp vilka skiljer sig från underläggsbrickor ”som används tillsammans med en skruv och en mutter” som berörs av kommissionens undersökning. EFDA, som har god kännedom om de thailändska tillverkarna, har också bekräftat att Topy Thailand inte tillverkade den aktuella produkten. Såsom framgår ovan av punkt 65 kan sådana odokumenterade besök inte utgöra tillräcklig bevisning för att ifrågasätta kommissionens slutsatser om representativiteten hos den thailändska tillverkaren i fråga.

96 Vad beträffar den databas som användes för att inhämta relevanta uppgifter om de thailändska tillverkarna, erinrar tribunalen först och främst om att fastställandet av en skälig marginal för försäljnings- och administrationskostnader samt vinst inte utgör något undantag när den rättspraxis som anges ovan i punkt 39 ska tillämpas. Enligt denna rättspraxis har kommissionen ett stort utrymme för skönsmässig bedömning i fråga om handelspolitiska skyddsåtgärder. Det innebär att unionsdomstolen endast ska göra en begränsad rättslig prövning. Detta fastställande innebär nämligen med nödvändighet komplicerade ekonomiska bedömningar (dom av den 10 april 2019, Jindal Saw och Jindal Saw Italia/kommissionen, T-301/16, EU:T:2019:234, punkt 132), på samma sätt som det också krävs komplicerade ekonomiska bedömningar för att analysera de uppgifter som kommissionen förfogar över (se, för ett liknande resonemang, dom av den 19 maj 2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products m.fl./kommissionen, T-254/18, EU:T:2021:278, punkt 180).

97 Det ankommer således på sökandena, om de avser att bestrida tillförlitligheten hos de uppgifter som kommissionen använt för att beräkna de försäljnings- och administrationskostnader samt vinst som lagts till på normalvärdet för den berörda produkten, att stödja sina påståenden på omständigheter som konkret kan ge upphov till tvivel om huruvida den metod eller de uppgifter som använts av kommissionen är trovärdiga (se, för ett liknande resonemang, dom av den 19 maj 2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products m.fl./kommissionen, T-254/18, EU:T:2021:278, punkt 178 och där angiven rättspraxis).

98 Om sökandena vill vinna framgång kan de härvid inte endast förete alternativa siffror, till exempel siffror som erhållits från en annan databas, utan de måste förete uppgifter som kan ifrågasätta de uppgifter som lagts fram av kommissionen (se, för ett liknande resonemang, dom av den 19 maj 2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products m.fl./kommissionen, T-254/18, EU:T:2021:278, punkt 179).

99 Tribunalen konstaterar att sökandena fick förklaringar på varje enskild punkt som bestridits under undersökningen. Det framgår nämligen av skäl 241 i den angripna förordningen att kommissionen till ärendehandlingarna fogade utdrag från Dun & Bradstreets databas och att dessa utdrag innehöll länkar till Dun & Bradstreets webbplats och hänvisade till den allmänna metoden, nämligen sammanställning av balansräkning, resultaträkning och nyckeltal från ett antal företag i världen, per land, inklusive förklaringar av dessa nyckeltal.

100 I skäl 308 i den angripna förordningen tillbakavisade kommissionen påståendena att Dun & Bradstreets uppgifter inte var tillförlitliga, vilket framgår av den omständigheten att de vinster som gjorts av Topy-koncernen liknade Topy Thailands vinster. Kommissionen förklarade nämligen att den konsoliderade vinsten för Topy-koncernen var ett resultat av koncernens intäkter och kostnader i förhållande till parterna utanför koncernen och att vinsterna inom koncernen eliminerades i koncernredovisningen. En sådan likhet är alltså inte ovanlig.

101 Enligt skäl 309 i den angripna förordningen kan skillnaderna mellan uppgifterna i Orbis-databasen och Dun & Bradstreets databas bero på olika beskrivningar av de finansiella poster som samlas in av databaserna, eller på olika delar av företagets/koncernens rapport, och skillnaderna bevisar därför inte att uppgifterna inte är tillförlitliga. Kommissionen avvisade därför CCCME:s påstående att uppgifterna i fråga endast var tillförlitliga i den mån de var tillgängliga för allmänheten. Kommissionen förklarade emellertid att den använde procentsatser och inte absoluta siffror. Dessa uppgifter ger en mer exakt och rimligare uppskattning.

102 Det framgår i varje fall av rättspraxis att lagenligheten av en förordning om införande av antidumpningstullar ska bedömas mot bakgrund av rättsregler och framför allt bestämmelserna i grundförordningen, och inte på grundval av påståenden om unionsinstitutionernas tidigare beslutspraxis (dom av den 18 oktober 2016, Crown Equipment (Suzhou) och Crown Gabelstapler/rådet, T-351/13, ej publicerad, EU:T:2016:616, punkt 107). Den omständigheten att kommissionen tidigare kan ha använt andra databaser kan således inte påverka valet av Dun & Bradstreets uppgifter för den aktuella undersökningen.

103 Systematiken i grundförordningen visar att konstruktionen av normalvärdet syftar till att fastställa försäljningspriset för en vara som det skulle vara om denna vara såldes i ursprungslandet eller exportlandet, och att det följaktligen är de kostnader som gäller vid försäljning på hemmamarknaden som ska beaktas vid bestämningen av det konstruerade normalvärdet. Institutionerna är emellertid inte förpliktade att beakta det bedömda bolagets reella kostnader vid bestämningen av normalvärdet, utan kan göra en rimlig uppskattning av de försäljnings- och administrationskostnader som det bolaget skulle ha om det sålde den aktuella varan i tillräcklig mängd i ursprungslandet (dom av den 18 mars 2009, Shanghai Excell M&E Enterprise och Shanghai Adeptech Precision/rådet, T-299/05, EU:T:2009:72, punkt 258).

104 Tribunalen finner således att kommissionen i förevarande fall inte gjorde någon uppenbart oriktig bedömning när den grundade beräkningen avseende ett icke snedvridet och skäligt belopp för försäljnings- och administrationskostnader samt vinst för de thailändska tillverkarna på Dun & Bradstreets uppgifter. Sökandena har inte lagt fram några bevis som undergräver tillförlitligheten hos uppgifterna i fråga.

105 Sökandenas anmärkning att det begåtts ett fel vid beräkningen av försäljnings- och administrationskostnader samt vinst på grund av att dessa inte har fastställts i enlighet med artikel 2.6a a fjärde stycket i grundförordningen kan således inte godtas.

3) Kravet på ändringar och justeringar

106 Sökandena har anfört att kommissionen borde ha justerat uppgifterna för de thailändska tillverkarna för att dessa skulle motsvara en kinesisk tillverkares kostnader. Sökandena har i detta avseende gjort gällande att enligt WTO:s överprövningsorgan ”ska den undersökande myndigheten, oavsett vilka uppgifter den använder, försäkra sig om att de används för att fastställa produktionskostnaden i ursprungslandet”.

107 Kommissionen har bestritt sökandenas argumentation.

108 Tribunalen påpekar först och främst att sökandena inte har gjort gällande att någon särskild bestämmelse i grundförordningen har åsidosatts, utan har hänvisat till beslutspraxis från WTO:s överprövningsorgan.

109 Det framgår av rättspraxis att WTO-avtalen, på grund av sin beskaffenhet och systematik, i princip inte ingår bland de regler som unionsdomstolen ska beakta när den prövar lagenligheten av unionsinstitutionernas rättsakter i enlighet med artikel 263 första stycket FEUF. Om EU har avsett att fullgöra en särskild förpliktelse som den har åtagit sig inom ramen för WTO, eller om en EU-rättsakt innehåller en uttrycklig hänvisning till vissa bestämmelser i WTO-avtalen, ankommer det emellertid på EU-domstolen att pröva den berörda rättsaktens lagenlighet mot bakgrund av WTO:s regler (se dom av den 14 juli 2021, Interpipe Niko Tube och Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant/kommissionen, T-716/19, EU:T:2021:457, punkt 95).

110 Tribunalen erinrar vidare om att unionslagstiftaren ändrade artikel 2 i grundförordningen genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2321 av den 12 december 2017 om ändring av förordning 2016/1036 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen och förordning (EU) 2016/1037 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen (EUT L 338, 2017, s. 1). Ändringen gjordes för att införa punkt 6a i artikel 2, samtidigt som punkt 7 ändrades.

111 Artikel 2.7 i grundförordningen gav i sin lydelse innan förordning 2017/2321 antogs uttryck för unionslagstiftarens vilja att på detta område anta en egen ordning inom unionens rättsordning genom att inrätta ett särskilt system med detaljerade bestämmelser om beräkningen av normalvärdet för import från länder utan marknadsekonomi. Tribunalen hade således slagit fast att denna bestämmelse inte kunde anses utgöra en bestämmelse som syftade till att i unionens rättsordning säkerställa genomförandet av en särskild förpliktelse som unionen ålagt sig inom ramen för WTO-avtalen, i vilka det inte föreskrevs några regler för beräkningen av normalvärdet vad gäller länder utan marknadsekonomi. Tribunalen klargjorde att det i denna bestämmelse fastställdes regler för beräkning av normalvärdet som inte hade någon motsvarighet i WTO-avtalen, och att kommissionen därför inte var skyldig att tolka den i enlighet med

unionens förpliktelser inom ramen för WTO. I så fall hade den nämligen berövats det utrymme för skönsmässig bedömning som lagstiftaren avsåg att ge den (se dom av den 21 februari 2024, Sinopec Chongqing SVW Chemical m.fl./kommissionen, T-762/20, överklagad, EU:T:2024:113, punkt 41 och där angiven rättspraxis).

112 Dessa principer är analogt tillämpliga på artikel 2.6a i grundförordningen. Genom denna bestämmelse har det nämligen inrättats en särskild ordning med bestämmelser om fastställande av normalvärdet vid export från länder med avseende på vilka det har fastställts att det förekommer betydande snedvridningar på deras inhemska marknad, i den mening som avses i samma bestämmelse. WTO:s regelverk innehåller inga särskilda regler för konstruktion av normalvärdet i sådana situationer.

113 Av detta följer att artikel 2.6a inte kan anses utgöra en åtgärd i syfte att i unionens rättsordning säkerställa genomförandet av en särskild förpliktelse som följer av WTO-avtalen i den mening som avses i den rättspraxis som anges ovan i punkt 111. Sökandena kan följaktligen inte åberopa skyldigheten att göra en konform tolkning av denna artikel i förhållande till WTO:s regler (se, för ett liknande resonemang, dom av den 21 februari 2024, Sinopec Chongqing SVW Chemical m.fl./kommissionen, T-762/20, överklagad, EU:T:2024:113, punkt 49).

114 Tribunalen framhåller emellertid att sökandena inom ramen för denna anmärkning i varje fall endast har upprepat sina argument om förekomsten av den japanska valstråden i den thailändska importen, vilken inte borde ha tagits med i undersökningen, och att de inhämtade uppgifterna inte överensstämde med uppgifterna för de tre kinesiska exporterande tillverkare som ingick i urvalet. Sökandena har inte åberopat någon exakt bestämmelse i grundförordningen som skulle ha åsidosatts med avseende på den påstådda skyldigheten att justera produktionskostnaderna.

115 Tribunalen konstaterar således att artikel 2.6a a i grundförordningen hänför sig till ett ”skäligt och icke snedvridet belopp” som ska fastställas av kommissionen och att sökandena inte har visat att detta belopp var snedvridet eller oskäligt.

116 Mot bakgrund av det ovan anförda och av slutsatserna ovan i punkterna 78 och 105 underkänner tribunalen hela den första delen av sökandenas första grund, avseende kommissionens uppenbart oriktiga bedömning vid valet av Thailand som lämpligt representativt land för konstruktionen av den undersökta produktens normalvärde, under de förutsättningar som föreskrivs i artikel 2.6a i grundförordningen.

b) Den andra delgrunden: Malaysia var det lämpligaste representativa landet

117 Sökandena har gjort gällande att Malaysia var det lämpliga representativa land som kommissionen borde ha använt sig av för att konstruera normalvärdet i den mening som avses i artikel 2.6a a i grundförordningen. Kommissionen beaktade således inte all bevisning som den förfogade över, eftersom Malaysia på grundval av flera faktorer var en bättre källa än Thailand.

118 Sökandena har för det första bestritt kommissionens val, att vid granskningen av de uppgifter som den förfogade över grunda sin bedömning på importvolymen enligt HS-nummer 7227.90 (tråd av legerat stål) i stället för på importpriserna, vilka var mer representativa och tillförlitliga än dem som avsåg Thailand. Kommissionen angav för övrigt inga skäl till varför den malaysiska importen var mindre tillförlitlig, eftersom de malaysiska importpriserna var jämförbara med kostnaderna för de kinesiska exporterande tillverkare som ingick i urvalet, till skillnad från de thailändska importpriserna.

119 Sökandena anser även att kommissionen inte borde ha begränsat sig till import enligt HS-nummer 7227.90, utan att hela den malaysiska importen borde ha beaktats. Om hänsyn även tas till de tre övriga främsta råvarorna (HS 7213.91, HS 7213.99 och HS 7228.30), har nämligen 70 procent av den malaysiska importen av valstråd sitt ursprung i andra länder än Kina och länder som inte är medlemmar i WTO. Däremot har endast 54 procent av den thailändska importen av de fyra HS-numren ett annat ursprung än Kina och länder som inte är medlemmar i WTO. Om kommissionen ansåg att priset på den malaysiska importen enligt HS-nummer 7227.90 inte var representativt eller tillförlitligt, skulle den ha kunnat grunda sig på ett visst land och sedan välja ett annat referensvärde för en viss del, som ett internationellt referensvärde, såsom kommissionen kunde göra inom ramen för andra undersökningar.

120 Sökandena har också gjort gällande att Malaysia hade tillräckligt många företag som kommissionen kunde stödja sig på, eftersom Ningbo Jinding lade fram reviderade räkenskaper för elva malaysiska tillverkare av fästdon, och att kommissionen hade kunnat stödja sig på minst tre av dem.

121 Kommissionen anser att sökandenas argumentation ska underkännas.

122 Även om sökandena inte har lagt fram bevis för att kommissionen gjorde en uppenbart oriktig bedömning i valet av Thailand som lämpligt representativt land, ska tribunalen i enlighet med den rättspraxis som anges ovan i punkt 43 pröva om kommissionen inte underlät att ta hänsyn till väsentliga eller relevanta faktorer när den bedömde lämpligheten av det valda representativa landet och om de uppgifter som ingår i ärendehandlingarna undersöktes med nödvändig omsorg, så att normalvärdet för den berörda produkten fastställdes på ett lämpligt och icke oskäligt sätt. Sökandenas argument inom ramen för den andra delgrunden ska således endast prövas i den mån kommissionen har valt flera ”lämpliga representativa länder”, bland vilka den eventuellt borde ha föredragit det land som tillämpade en adekvat nivå av socialt skydd och miljöskydd i enlighet med kriterierna i artikel 2.6a a i grundförordningen.

123 Enligt skäl 224 i den angripna förordningen uppskattade kommissionen att mer än 75 procent av importen av tråd av legerat stål (HS 7227.90) till Malaysia hade sitt ursprung i Kina och länder som inte är WTO-medlemmar och att tråd av legerat stål stod för mer än 45 procent av tillverkningskostnaden för fästdon. På grundval av detta ansåg kommissionen att importvärdet på tråd av legerat stål inte var representativt jämfört med andra tillgängliga representativa länder och drog slutsatsen att Malaysia hade lätt tillgängliga uppgifter av lägre kvalitet för att beräkna ett icke snedvridet värde.

124 Kommissionen påpekade också, i skäl 235 i den angripna förordningen, att importen till Malaysia enligt HS-nummer 7227.90 från icke-snedvridna källor var mindre än importvolymen till andra potentiella representativa länder och skulle således anses som mindre tillförlitlig i fråga om priserna. Kommissionen ansåg i själva verket att importen till Malaysia var mindre lämplig sett till pris än importen till Thailand, eftersom den påverkades av konkurrensen med importen från Kina och länder som inte är WTO-medlemmar, som tillsammans stod för mer än 80 procent av all import av denna råvara till Malaysia.

125 Det framgick dessutom av uppgifterna från de kinesiska exporterande tillverkarna i urvalet att andelen av de tre andra viktigaste råvarorna var minst 10 procent lägre än andelen tråd av legerat stål. Kommissionen tog således även hänsyn till det förhållandet att den relativa andelen för

importen av dessa övriga råvaror från Kina och övriga länder som inte var WTO-medlemmar var högre i Malaysia än i Thailand, med undantag av en av dem (HS 7213.91). Kommissionen avvisade därför vissa berörda parters argument som avsåg att Malaysia var ett lämpligt representativt land.

126 Sökandenas argument kan inte påverka detta val av kommissionen.

127 Det framgår av den angripna förordningen att kommissionen visserligen ansåg att den inte hade tillgång till tillräckliga eller adekvata uppgifter om Malaysia, men att landet i själva verket uteslöts först och främst på grund av att den registrerade importen av den berörda produkten inte kunde beaktas vid konstruktionen av normalvärdet, eftersom den inte bestämdes av de fria marknadskrafterna. Kommissionen förklarade nämligen att den först hade hänfört sig till priserna för att bestämma det berörda landets representativitet och att den andel av importen som hade sitt ursprung i Kina och länder som inte var WTO-medlemmar indikerade att priserna på den återstående volymen också påverkades av konkurrensen med importen från Kina och länder som inte var WTO-medlemmar, vilken sammantaget stod för mer än 80 procent av all import av denna råvara till Malaysia.

128 Vad beträffar betydelsen av den andel av råvarorna som var hänförlig till de fyra HS-numren förklarade kommissionen att HS-nummer 7227.90 var den viktigaste produktionsfaktorn, eftersom det stod för mer än 50 procent av kostnaderna för de använda råvarorna och mer än 35 procent av tillverkningskostnaden för fästdon, det vill säga mer än de övriga sammanlagda råvarorna. Sökandena har medgett att den thailändska import enligt HS-nummer 7227.90 som kommissionen kunde använda var större än importen för Malaysia.

129 Sökandenas argument om en identisk importvolym som var tillräcklig inom ramen för en annan undersökning är inte relevant för granskningen av den angripna förordningen i det nu aktuella fallet. Enligt rättspraxis ska lagenligheten av en förordning om införande av antidumpningstullar bedömas mot bakgrund av rättsregler och framför allt bestämmelserna i grundförordningen, inte på grundval av påståenden om unionsinstitutionernas tidigare beslutspraxis (se, för ett liknande resonemang, dom av den 18 oktober 2016, Crown Equipment (Suzhou) och Crown Gabelstapler/rådet, T-351/13, ej publicerad, EU:T:2016:616, punkt 107. Se även, för ett liknande resonemang, dom av den 10 februari 2021, RFA International/kommissionen, C-56/19 P, EU:C:2021:102, punkt 79, och dom av den 4 oktober 2006, Moser Baer India/rådet, T-300/03, EU:T:2006:289, punkt 45). Betydelsen av den importerade volymen av en produkt varierar också beroende på produkten i fråga.

130 Tribunalen konstaterar, i fråga om påståendet att det saknades tillgång till uppgifter om de malaysiska tillverkarna – vilket har bestritts av sökandena, eftersom Ningbo Jinding hade lämnat relevanta uppgifter av god kvalitet om malaysiska tillverkare till kommissionen – för det första, att Ningbo Jinding lade fram reviderade räkenskaper för en malaysisk tillverkare den 5 januari 2021, det vill säga före den första noteringen, i sitt yttrande om de HS-nummer som kommissionen hade valt ut, i vilket yttrande bolaget anförde att både Thailand och Malaysia utgjorde lämpliga representativa länder. Enligt skäl 237 i den angripna förordningen, som sökandena inte har bestritt, betraktades den handling som företetts av denna malaysiska tillverkare som olämplig, eftersom den koncern som bolaget tillhörde omfattade annan verksamhet än tillverkning av fästdon i Malaysia.

131 För det andra framgår det av skäl 294 i den angripna förordningen att Ningbo Jinding lämnade uppgifter om reviderade räkenskaper för elva tillverkare av fästdon efter det slutliga utlämnandet av uppgifter, det vill säga – såsom kommissionen har påpekat – åtta månader efter det att de

efterfrågades i den andra noteringen. Uppgifterna lämnades alltså för sent och beaktades inte vid granskningen av relevansen av valet av lämpligt representativt land då undersökningen genomfördes.

132 Av det ovan anförda följer att sökandena inte har visat att kommissionen gjorde en uppenbart oriktig bedömning när den fann att Malaysia inte kunde anses vara ett lämpligt representativt land i den mening som avses i artikel 2.6a i grundförordningen i den undersökning som är i fråga i den nu aktuella talan.

c) Beräkning av inhemsk frakt, förbrukningsvaror och allmänna kostnader i syfte att fastställa normalvärdet

133 För att beakta alla kostnader i samband med tillverkningen av den berörda produkten rekonstruerade kommissionen råvarukostnaderna på grundval av de priser som skulle ha varit tillgängliga för en tillverkare i det lämpliga representativa landet, det vill säga Thailand.

134 Sökandena har inom ramen för den första grundens tredje del inledningsvis gjort gällande att kommissionen på ett konstlat sätt beräknade transportkostnaderna för råvaror, förbrukningsvaror – vilka är mindre råvaror som förbrukas i tillverkningsprocessen – och allmänna kostnader och att dessa inte ”motsvarar” de kinesiska tillverkarnas transportkostnader, vilket strider mot artikel 2.6a a i grundförordningen. Kommissionen ökade nämligen transportkostnaderna genom att använda samma koefficient som den som användes för att öka kostnaden för råvaran i fråga. Detta referensvärde hänför sig emellertid till denna råvara i Thailand och påverkar inte transportkostnaderna. Transport är en tjänst vars kostnad inte varierar uppåt eller nedåt i förhållande till ökningen eller minskningen av den transporterade råvarans värde. Samma procentsats bör inte tillämpas i alla dessa fall. Metoden tar inte hänsyn till konkreta faktiska omständigheter, såsom exempelvis transportsträckan.

135 Ningbo Jinding lämnade dessutom ett lämpligt referensvärde för Thailand till kommissionen, nämligen fraktkostnaden per kilo och per kilometer i Thailand, på grundval av rapporten ”Doing Business 2020 – Thailand”. Kommissionen hade således tillgång till ett lämpligare referensvärde än det konstlade förhållande som den grundade sig på.

136 Sökandena anser vidare att samma kritik gäller för beräkningarna av förbrukningsvaror och allmänna kostnader, eftersom kommissionen beräknade dessa värden i förhållande till omräknade råvarukostnader, vilka höjdes på grundval av ett referensvärde som inte hade något samband med dessa kostnader. Förbrukningsvaror är emellertid inte råvaror och allmänna kostnader omfattar till exempel kostnader för hyra, reparationer och avskrivning. Dessa kostnader är inte kopplade till råvarukostnaderna.

137 Kommissionen underrättade inte heller de berörda parterna om den källa som den hade för avsikt att använda för att fastställa transportkostnaderna, i strid med sin skyldighet enligt artikel 2.6a a i grundförordningen. Det finns nämligen inga upplysningar i detta hänseende vare sig i den första noteringen i ärendehandlingarna om produktionsfaktorer eller i den andra.

138 Kommissionen har gjort gällande att sökandenas argumentation inte kan godtas.

139 Enligt skäl 256 i den angripna förordningen angav kommissionen transportkostnaderna för leverans av råvaror för de kinesiska exporterande tillverkare som ingår i urvalet som en procentandel av den faktiska kostnaden för dessa råvaror och tillämpade därefter samma

procentsats på de icke-snedvridna kostnaderna för samma råvaror i Thailand för att erhålla de icke-snedvridna transportkostnaderna. Kommissionen ansåg att förhållandet mellan den kinesiska exporterande tillverkarens råvaror och de angivna transportkostnaderna inom ramen för undersökningen rimligen kunde användas för att uppskatta de icke-snedvridna råvarukostnaderna när de levererades till företagets fabrik.

140 Det framgår nämligen av skälen 327 och 328 i den angripna förordningen att kommissionen ansåg att normalvärdet i den mening som avses i artikel 2.6a a i den angripna förordningen borde återspegla det pris som en tillverkare av fästdon skulle betala i Thailand för råvarorna levererade till fabrik. Om inga internationella transportkostnader eller importtullar lades till skulle således det referensvärde som blir resultatet inte avspegla det icke-snedvridna priset på den thailändska marknaden, utan endast det genomsnittliga pris som fastställts på grundval av kostnad, försäkring och frakt (cif-priset) i de länder som exporterar råvarorna i fråga.

141 Kommissionen angav också att i avsaknad av ett referensvärde för transportkostnader (per företag, per råvarutyp, per transportkanal och så vidare) använde kommissionen förhållandet mellan transportkostnader och råvarukostnader för den kinesiska exporterande tillverkaren i urvalet. Detta förhållande tillämpades på råvarans referensvärde, som följaktligen multiplicerades med den kvantitet råvara som förbrukas av den exporterande tillverkaren. Metoden återspeglar den exporterande tillverkarens kostnadsstruktur, eftersom förhållandet mellan transportkostnaderna och råvarukostnaderna upprätthålls och dessutom tillämpas på det icke-snedvridna referensvärdet.

142 Kommissionen lade till allmänna tillverkningskostnader för att fastställa de totala icke-snedvridna tillverkningskostnaderna. De sistnämnda kostnaderna för de kinesiska exporterande tillverkarna i urvalet ökades med de lägre kostnaderna för råvaror och förbrukningsvaror och uttrycktes därefter som en andel av de tillverkningskostnader som faktiskt uppkommit för var och en av de exporterande tillverkarna i urvalet. Denna procentandel tillämpades på de icke snedvridna tillverkningskostnaderna.

143 Tribunalen erinrar inledningsvis om att kommissionen inte kunde grunda sig på de priser som de kinesiska exporterande tillverkarna betalade på grund av att det förekom betydande snedvridningar i detta land. Det framgår av skäl 187 och följande skäl i den angripna förordningen att kommissionen konstaterade att det förekom betydande snedvridningar till följd av de kinesiska myndigheternas ingripande i stålsektorn, vilket påverkade priserna eller kostnaderna för den berörda produkten, däribland råvarukostnaderna.

144 I artikel 2.6a b i grundförordningen definieras begreppet betydande snedvridningar som ”snedvridningar som inträffar när rapporterade priser eller kostnader, inbegripet råvarukostnader och energikostnader, inte bestämts av de fria marknadskrafterna på grund av att de påverkats av ett betydande statligt inflytande” och i en vägledande förteckning anges vilka faktorer som kan beaktas vid bedömningen av förekomsten av sådana snedvridningar. I den nu aktuella talan har sökandena inte bestritt kommissionens bedömning att det förelåg betydande snedvridningar i Kina.

145 Tribunalen framhåller att det stora utrymme för skönsmässig bedömning i fråga om handelspolitiska skyddsåtgärder som unionsinstitutionerna har, med hänsyn till de komplicerade ekonomiska och politiska situationer som de ska bedöma, även omfattar fastställandet av huruvida det föreligger betydande snedvridningar i den mening som avses i artikel 2.6a b i grundföreningen. Detsamma gäller de faktiska omständigheter av rättslig och politisk art som uppstår i det berörda

landet och som unionsinstitutionerna måste bedöma för att avgöra om en exportör agerar på marknadsmässiga villkor utan något större statligt inflytande (se dom av den 21 juni 2023, Guangdong Haomei New Materials och Guangdong King Metal Light Alloy Technology/kommissionen, T-326/21, EU:T:2023:347, punkt 78 och där angiven rättspraxis).

146 Av detta följer att det, i enlighet med den rättspraxis som anges ovan i punkt 39, ankommer på sökandena att visa att kommissionen gjorde en uppenbart oriktig bedömning när den konstruerade normalvärdet för den produkt som undersökningen avser och särskilt vid beräkningen av kostnaderna för inhemsk frakt, förbrukningsvaror och allmänna kostnader.

147 Som kommissionen mycket riktigt har påpekat har sökandena inte bestritt, vare sig under undersökningen eller i sina inlagor till tribunalen, att transportkostnaderna för de kinesiska exporterande tillverkare som ingick i urvalet för leverans av råvaror, förbrukningsvaror och allmänna kostnader påverkades av betydande snedvridningar.

148 Av detta följer att kostnaderna för de exporterande tillverkare som ingick i urvalet inte kan användas som referens vid beräkningen av tillkommande kostnader. Kommissionen förklarade att när lämpliga referensvärden inte var tillgängliga, var den skyldig att fastställa dessa i förhållande till den kostnadsgrupp som kostnaderna i fråga tillhörde. När de icke snedvridna kostnaderna för råvaror eller tillverkning hade fastställts tillämpade kommissionen följaktligen referensvärdet för att uppskatta de icke snedvridna kostnaderna i fråga, i enlighet med den exporterande tillverkarens kostnadsstruktur. Om den inhemska frakten till exempel stod för 1 procent av de totala råvarukostnaderna, såsom de hade angetts i en kinesisk exporterande tillverkares räkenskaper, skulle de således alltid stå för 1 procent av råvarukostnaderna i det normalvärde som kommissionen på så sätt konstruerat i enlighet med artikel 2.6a a i grundförordningen.

149 Kommissionen underkände dessutom Ningbo Jindings referensvärde, eftersom den inte hade tillgång till tillförlitliga uppgifter om avståndet i kilometer. De fyra viktigaste råvarorna levererades dessutom till Ningbo Jinding av olika leverantörer, vilka således kom från olika regioner i Kina, medan sökandena hade föreslagit att ett enda avstånd skulle användas, vilket var det som låg närmast hamnen. Dessutom kunde referensvärdet inte dubbelkontrolleras mot andra uppgifter, eftersom det lämnades efter det slutliga utlämnandet av uppgifter. Referensvärdet avvisades därmed.

150 Tribunalen konstaterar vidare att sökandena inte tillhandahållit något lämpligt referensvärde för beräkningen av förbrukningsvaror och allmänna kostnader.

151 Kommissionen har dessutom ett stort utrymme för skönsmässig bedömning när den analyserar uppgifter (dom av den 19 maj 2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products m.fl./kommissionen (T-254/18, EU:T:2021:278, punkt 180).

152 I avsaknad av mer relevanta och tillförlitliga uppgifter som kommissionen kunde använda för att beräkna inhemsk frakt, förbrukningsvaror och allmänna kostnader, var kommissionen således skyldig att konstruera dessa kostnader med beaktande av strukturen hos de kinesiska exporterande tillverkare som ingick i urvalet. Sökandena har för övrigt inte i sig bestritt att produktens normalvärde, beräknat på grundval av de thailändska tillverkarna, borde innehålla dessa kostnader som är kopplade till råvarorna.

153 Det framgår i varje fall av rättspraxis att i avsaknad av tillförlitligare tillgängliga uppgifter kan uppgifter som erhållits efter justering av andra uppgifter utgöra faktiska bevis, förutsatt dels att dessa andra uppgifter i sig utgör sådana faktiska bevis, dels att justeringarna i fråga görs på grundval av rimliga antaganden, så att resultatet av dessa justeringar är sannolikt (dom av den 21 september 2023, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products m.fl./kommissionen, C-478/21 P, EU:C:2023:685, punkt 125).

154 I avsaknad av mer tillförlitliga uppgifter kunde kommissionen således, utan att göra en uppenbart oriktig bedömning, beräkna kostnaden för inrikes frakt, förbrukningsvaror och andra allmänna kostnader genom att tillämpa en procentsats på kostnaden för de råvaror som var nödvändiga för att tillverka den berörda produkten, samtidigt som strukturen hos de exporterande tillverkare som ingick i urvalet iakttogs.

155 Av det ovan anförda följer att sökandena inte har visat att kommissionen gjorde en uppenbart oriktig bedömning vid beräkningen av den inhemska frakten, förbrukningsvaror och andra allmänna kostnader. Talan kan således inte vinna bifall såvitt avser den första grundens tredje del.

d) Beräkningen av arbetskraftskostnaden per timme

156 Sökandena har anfört att kommissionens antagande, att en thailändsk anställd i genomsnitt arbetade 40 timmar per vecka, är felaktigt och saknar stöd i de faktiska omständigheterna, vilket strider mot artikel 2.6a a i grundförordningen. Kvartalsrapporterna från den thailändska nationella statistikbyrån visar dessutom att andelen anställda som varje kvartal arbetade mellan 40 och 49, eller mer än 50 timmar, var mycket hög för varje kvartal under undersökningsperioden. De berörda parterna uppgav för kommissionen att den tillämpliga thailändska lagstiftningen föreskrev en veckoarbetstid på högst 48 timmar.

157 Kommissionen har gjort gällande att sökandenas argumentation inte kan godtas.

158 Arbetskraften är en av de produktionsfaktorer som används för att konstruera normalvärdet på grundval av artikel 2.6a a i grundförordningen.

159 I skäl 314 i den angripna förordningen anges att kommissionen, för att beräkna arbetskraftskostnaden per timme, dividerade den månatliga arbetskraftskostnaden i det representativa landet med fyra veckor och därefter varje vecka med fyrtio timmar, vilket är standardantalet timmar som arbetas per vecka (åtta timmar per dag multiplicerat med fem arbetsdagar). Enligt de uppgifter som kommissionen hade tillgång till arbetade 67 procent av de anställda i tillverkningsindustrin i Thailand mellan 40 och 49 timmar i veckan, och den lagstadgade gränsen var högst 48 timmar.

160 Kommissionen har försvarat sitt val och anfört att det inte finns något bevis för att det korrekta värdet snarare var 48 timmar per vecka.

161 Tribunalen konstaterar att sökandena inte har visat med konkreta uppgifter, vare sig under undersökningen eller vid tribunalen, att intervallet 40–49 timmars veckoarbetstid var felaktigt. Såsom framgår av den rättspraxis som anges ovan i punkt 59 ankommer det på sökandena, om de vill bestrida kommissionens komplicerade bedömningar vid konstruktionen av normalvärdet, att lägga fram konkreta bevis för att kommissionen gjorde en uppenbart oriktig bedömning av de

omständigheter som beaktades vid nämnda konstruktion. Sökandena har påstått att antalet arbetstimmar per vecka i själva verket är högre i Thailand, dock utan att stödja sig på konkreta bevis.

162 Av detta följer att sökandena inte har visat att kommissionen gjorde en uppenbart oriktig bedömning när den utgick från värdet 40 timmar per arbetsvecka i Thailand för att beräkna arbetskraftskostnaden i samband med tillverkningen av den berörda produkten.

163 Talan kan således inte vinna bifall såvitt avser den första grundens fjärde del.

e) Tillämpningen av importtullar på råvarorna

164 Sökandena har gjort gällande att kommissionen åsidosatte artikel 2.6a a i grundförordningen genom att lägga till importtullar på det genomsnittliga cif-priset, såsom det rapporterats i Global Trade Atlas (GTA), eftersom de kinesiska exporterande tillverkarna uteslutande köpte råvaror från den kinesiska marknaden. De på detta sätt beräknade kostnaderna motsvarar inte de faktiska kostnaderna.

165 Sökandena har också anfört att kommissionen hade tillgång till det thailändska inhemska priset på de viktigaste råvarorna. De uppgifter som lämnades av de berörda parterna grundade sig nämligen på uppgifter om Tata Thailands försäljning av valstråd i Thailand under undersökningsperioden, såsom den redovisas i bolagets årsredovisning.

166 Kommissionen har anfört att sökandenas argumentation inte kan godtas.

167 Det framgår av skäl 258 i den angripna förordningen att kommissionen, för att fastställa normalvärdet för den berörda produkten, ansåg att kostnader som en thailändsk tillverkare skulle betala för en råvara som levererades till fabrik skulle ingå i beräkningen. Om importtullar inte lades till på det genomsnittliga cif-priset skulle det referensvärde som blir resultatet av detta således inte avspegla det icke-snedvridna priset på den thailändska marknaden.

168 Kommissionen var för det första skyldig att beräkna normalvärdet för den berörda produkten, såsom det skulle fastställas för en tillverkare i det lämpliga representativa landet, och därför gjorde kommissionen en riktig bedömning när den fann det nödvändigt att vid denna beräkning ta hänsyn till alla kostnader i samband med tillverkningen av den berörda produkten, däribland de thailändska tillverkarnas kostnader för anskaffning av råvaror.

169 När normalvärdet konstrueras på grundval av priser och kostnader i ett annat land än det som undersöks, ska alla uppgifter om denna marknad således beaktas vid fastställandet av normalvärdet (se, för ett liknande resonemang, dom av den 23 april 2018, Shanxi Taigang Stainless Steel/kommissionen, T-675/15, ej publicerad, EU:T:2018:209, punkt 61 och där angiven rättspraxis).

170 Sökandenas argument, att de kinesiska exporterande tillverkarna uteslutande köpte in varor från den inhemska kinesiska marknaden, är följaktligen inte relevant.

171 De kinesiska inhemska priserna var för det andra starkt påverkade av myndighetsingripanden, och därmed inte resultatet av fria marknadskrafter, vilket också konstaterades av kommissionen, utan att motsägas av sökandena i detta avseende inom ramen för den nu aktuella talan.

172 För det tredje har sökandena medgett att de uppgifter som lämnades till kommissionen avsåg en enda producent, nämligen Tata Thailand. Kommissionen framhöll i detta avseende att den inte hade fått någon förklaring till hur dessa uppgifter hade erhållits, vilka exakta råvaror och vilken period som uppgifterna avsåg och att uppgifter från en enda tillverkare inte nödvändigtvis ansågs som representativa.

173 För det fjärde framhåller tribunalen, vad beträffar den alternativa metod som sökandena har föreslagit, vilken syftar till att kommissionen ska begränsa sig till de inhemska priserna i Thailand och inte grunda sig på importpriserna, att kommissionen förklarade att importen prismässigt var konkurrenskraftig i förhållande till den inhemska produktionen men även återspeglade de råvarukostnader som var kopplade till exempelvis transporten, såsom de hade identifierats av de exporterande tillverkarna själva, och att importen alltså gav en mer relevant uppsättning uppgifter för beräkningen av såväl råvarupriset som tillkommande kostnader för tillverkningen av den berörda produkten. Kommissionen förklarade dessutom att de uppgifter om de thailändska inhemska priserna som den hade tillgång till endast avsåg en enda leverantör och att de därför inte betraktades som tillförlitliga uppgifter.

174 Av detta följer att den femte delen av den första grunden ska underkännas.

175 Mot bakgrund av det ovan anförda ska talan ogillas såvitt avser den första grundens femte del och följaktligen såvitt avser hela den första grunden.

2. Den andra grunden: Åsidosättande av artikel 2.10 e i grundförordningen

176 Sökandena har gjort gällande att artikel 2.10 e i grundförordningen åsidosattes, eftersom kommissionen inte gjorde en rättvis jämförelse mellan exportpriset och normalvärdet då den enbart justerade exportpriset och inte normalvärdet.

177 Sökandena har gjort gällande att kommissionen inte förfogade över en exakt beräkning av försäljnings- och administrationskostnaderna för de fem thailändska tillverkarna på grundval av vilka normalvärdet konstruerades och att kommissionen således inte kände till vad dessa uppgifter från de thailändska tillverkarna omfattade. Vissa utgifter kopplade till försäljningen, till exempel transportkostnader, drogs dessutom inte av från försäljnings- och administrationskostnaderna, vilket innebär att kommissionen ansåg att samtliga fem thailändska tillverkare sålde ”från fabrik”, ett antagande som inte var motiverat. I frågeformuläret till de kinesiska tillverkarna klassificerade kommissionen emellertid transportkostnader som försäljnings- och administrationskostnader.

178 Sökandena anser att kommissionen felaktigt underkände de bevis som sökandena lade fram för att visa att den begärda justeringen var nödvändig. I avsaknad av uppgifter om den exakta kostnadsfördelningen borde kommissionen åtminstone ha använt en indikator som gav kommissionen transportkostnadernas procentandel. Kommissionens tillvägagångssätt i detta avseende överensstämmer inte heller med dess tidigare praxis.

179 Kommissionen har gjort gällande att sökandenas argumentation inte kan godtas.

180 Enligt artikel 2 i grundförordningen ska exportpriset för de undersökta produkterna fastställas efter det att normalvärdet har fastställts. I artikel 2.8 i grundförordningen anges att exportpriset ska vara det pris som faktiskt betalas eller ska betalas för produkten när den säljs på export från exportlandet till unionen.

181 Sedan ska det enligt artikel 2.10 i grundförordningen göras en rättvis jämförelse mellan exportpriset och normalvärdet, varvid hänsyn i form av justeringar ska tas i varje särskilt fall till olikheter i de faktorer som har anförts och som konstateras påverka priserna och därmed prisernas jämförbarhet.

182 I artikel 2.10 e i grundförordningen, vilken har åberopats av sökandena, anges i synnerhet att en justering ska göras för olikheter i de kostnader som direkt sammanhänger med befordran av produkten i fråga från exportörens lokaler till en oberoende köpare, om dessa kostnader är inkluderade i försäljningspriserna. Dessa kostnader ska omfatta transport, försäkring, hantering, lastning och därmed sammanhängande kostnader.

183 Av rättspraxis följer att om en part med stöd av artikel 2.10 i grundförordningen begär justeringar för att normalvärdet och exportpriset ska kunna jämföras i syfte att bestämma dumpningsmarginalen måste parten visa att begäran är berättigad. Bevisbördan för att de specifika justeringar som räknas upp i artikel 2.10 a–k i denna förordning är nödvändiga, åligger nämligen dem som önskar göra gällande en justering (se dom av den 23 april 2018, Shanxi Taigang Stainless Steel/kommissionen, T-675/15, ej publicerad, EU:T:2018:209, punkt 71 och där angiven rättspraxis).

184 Det har också angetts i rättspraxis att kommissionens stora utrymme för skönsmässig bedömning med hänsyn till de komplicerade ekonomiska, politiska och rättsliga situationer som den ska bedöma i fråga om handelspolitiska skyddsåtgärder, även omfattar tillämpningen av artikel 2.10 i grundförordningen (se, för ett liknande resonemang, dom av den 16 februari 2012, rådet och kommissionen/Interpipe Niko Tube och Interpipe NTRP, C-191/09 P och C-200/09 P, EU:C:2012:78, punkt 63). Tribunalens kontroll av den bevisning som kommissionen lagt till grund för sina konstateranden inkräktar således inte på det stora utrymme för skönsmässig bedömning som kommissionen förfogar över på det handelspolitiska området, utan syftar endast till att kontrollera huruvida bevisningen ger stöd för de slutsatser som kommissionen har dragit (dom av den 7 april 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava m.fl./Hubei Zinyegang Steel, C-186/14 P och C-193/14 P, EU:C:2016:209, punkt 35).

185 Av detta följer att det enligt denna rättspraxis ankom på sökandena att i det nu aktuella fallet visa att det var nödvändigt att göra den begärda justeringen med stöd av bevis som skulle ha lagts fram under undersökningen.

186 Det framgår av skäl 279 i den angripna förordningen att kommissionen justerade de kinesiska exporterande tillverkarnas exportpris för hanterings- och fraktkostnader, försäkringskostnader, förpackningskostnader, kreditkostnader och bankkostnader för att få fram ett pris ”från fabrik”.

187 Kommissionen gjorde dock ingen justering av normalvärdet, eftersom normalvärdet redan hade beräknats ”från fabrik” i enlighet med artikel 2.6a i grundförordningen.

188 Tribunalen framhåller att det förvisso kan vara nödvändigt, enligt artikel 2.10 i grundförordningen, att göra justeringar för att ta hänsyn till skillnader mellan exportpriset och normalvärdet, vilka påverkar jämförbarheten mellan dessa. Sådana avdrag kan emellertid inte göras från ett värde som är konstruerat och således inte reellt. Detta värde påverkas nämligen i princip inte av faktorer som kan inverka menligt på dess jämförbarhet, eftersom det har fastställts på ett konstlat sätt (se, för ett liknande resonemang, dom av den 18 mars 2009, Shanghai Excell M ’E Enterprise och Shanghai Adeptech Precision/rådet, T-299/05, EU:T:2009:72, punkt 266).

189 Tribunalen konstaterar för övrigt att kommissionen i skäl 333 i den angripna förordningen slog fast, som svar på de berörda parternas yttranden, att konstruktionen av normalvärdet per produkttyp från fabrik inbegrep ett skäligt belopp för försäljnings- och administrationskostnader och att det inte fanns några tillgängliga uppgifter som visade att försäljnings- och administrationskostnaderna för de berörda thailändska företagen omfattade transportkostnader för leverans till kunder.

190 Vad beträffar frågan huruvida de bevis som sökandena lade fram avseende den begärda justeringen var tillräckliga, i enlighet med den rättspraxis som anges ovan i punkt 183, framgår det av handlingarna i målet att sökandena har hänvisat till Wenzhous alternativa förslag, att kvantifiera försäljnings- och administrationskostnaderna på grundval av uppgifter från de exporterande tillverkarna. Såsom kommissionen mycket riktigt har gjort gällande, är emellertid en justering som grundar sig på de exporterande tillverkarnas kostnadsstruktur olämplig enligt artikel 2.10 i grundförordningen, eftersom dessa priser inte motsvarar en marknadsekonomi (se, för ett liknande resonemang, dom av den 20 september 2019, Jinan Meide Casting/kommissionen, T-650/17, EU:T:2019:644, punkterna 74 och 75). Argumentet kan således inte godtas.

191 Sökandena har också tillhandahållit handlingar som de anser kan visa att transportkostnader, enligt gängse bokföringspraxis, ska behandlas som försäljnings- och administrationskostnader. I detta hänseende har sökandena för det första hänvisat till dels Oracles bokföringsprogram NetSuite av vilket framgår att försäljnings- och administrationskostnaderna kan inbegripa ”fraktkostnader”, dels en artikel i *Harvard Business Review* från 1987, i vilken fraktkostnader också hänförs till kategorin försäljnings- och administrationskostnader. Sökandena menar att detta nämligen är gängse bokföringspraxis, eftersom det inte finns något annat konto som dessa kostnader kan bokföras på.

192 De ”bevis” som sökandena har gjort gällande avser allmän bokföring, inte särskilt de uppgifter som kommissionen har använt inom ramen för den aktuella undersökningen. De kan således inte vederlägga kommissionens bedömning av uppgifterna om de thailändska exporterande tillverkarna.

193 För det andra har sökandena i en bilaga till repliken lagt fram dels Tata Thailands revisionsberättelse, i vilken kostnader för leverans och försäljning samt bankavgifter anges som försäljnings- och administrationskostnader, dels Ningbo Jindings revisionsberättelse, i vilken kostnaderna för exportfrakt och inhemsk frakt och diverse kostnader behandlas som försäljnings- och administrationskostnader.

194 Det framgår av skäl 271 i den angripna förordningen att Tata Thailand inte hör till de fem identifierade thailändska bolagen. Ningbo Jindings revisionsberättelse är dessutom verkningslös i detta avseende, eftersom kostnadsstrukturen för de kinesiska exporterande tillverkarna såsom framgår ovan av punkt 190 inte kan ligga till grund för en justering enligt artikel 2.10 i grundförordningen.

195 För det tredje ska sökandenas argument avseende frågeformuläret till de kinesiska exporterande tillverkarna, i vilket transportkostnaderna inkluderades i försäljnings- och administrationskostnaderna, underkännas av samma skäl. Kommissionen förklarade nämligen att syftet med formuläret var att förstå strukturen hos de kinesiska exporterande tillverkarna. Det kan alltså inte vara bindande för kommissionen med avseende på den senare behandlingen av dessa uppgifter.

196 För det fjärde har sökandena gjort gällande att i och med att kommissionen inte kände till vad som inbegreps i de fem thailändska tillverkarnas försäljnings- och administrationskostnader, är det inte rimligt att förvänta sig att sökandena ska lägga fram konkreta bevis i detta avseende, med hänsyn till att uppgifterna från Dun & Bradstreet är oöverskådliga och att dessa uppgifter avser ett främmande land. Sökandena har således medgett att deras argumentation är spekulativ.

197 Det förhållandet att normalvärdet konstrueras med stöd av artikel 2.6a i grundförordningen och alltså på grundval av uppgifter om exporterande tillverkare i det lämpliga representativa landet kan emellertid inte lindra den bevisbörda som följer av den rättspraxis som anges ovan i punkt 183, enligt vilken det ankommer på den part som begär en justering av en av de faktorer som avses i artikel 2.10 i grundförordningen att visa att denna faktor kan påverka priserna och därmed deras jämförbarhet (se, för ett liknande resonemang, dom av den 28 april 2022, Changmao Biochemical Engineering/kommissionen, C-666/19 P, EU:C:2022:323, punkt 151).

198 Tribunalen framhåller sammanfattningsvis att det ankom på sökandena att under det administrativa förfarandet framställa en begäran om justering enligt artikel 2.10 i grundförordningen och lägga fram bevis som gjorde det möjligt att fastställa att justeringen var nödvändig för att säkerställa prisjämförbarhet mellan normalvärdet och exportpriserna.

199 Av det ovan anförda följer att sökandena inte har lagt fram bevis för att den begärda justeringen var nödvändig.

200 Talan kan följaktligen inte bifallas såvitt avser den andra grunden.

3. Den tredje grunden: Åsidosättande av artikel 18 i grundförordningen vid beräkningen av arbetskraftskostnaden för tillverkningen av den berörda produkten

201 Genom den tredje grunden har sökandena bestritt beräkningen av arbetskraftskostnaden för tillverkningen av den berörda produkten, vilken grundades på uppgifter från endast en av de tre kinesiska exporterande tillverkare som ingick i urvalet, nämligen Jiangsu, i strid med artikel 18.1 och 18.5 i grundförordningen samt artikel 6.8 och punkterna 5 och 7 i bilaga II till antidumpningsavtalet.

202 Sökandena har inledningsvis gjort gällande att metoden är felaktig, eftersom Jiangsu använder sig av kallvalsning, samtidigt som varmvalsning kräver mer arbetskraft. Genom att tillämpa Jiangsus arbetskraftsproduktivitet på Ningbo Jinding drog kommissionen den orimliga slutsatsen att det sistnämnda bolagets anställda arbetade 52 veckor per år, sex dagar i veckan och 17 timmar per dag. Kommissionen är enligt artikel 18 i grundförordningen skyldig att dels välja de mest tillförlitliga uppgifter som finns tillgängliga för att fylla luckorna i bevisningen med de nödvändiga uppgifter som saknas, dels kontrollera de uppgifter som följer därav i förhållande till andra källor, bland annat unionstillverkarnas uppgifter.

203 Vad sedan beträffar de övriga uppgifter som kommissionen kunde ha grundat sig på, har sökandena, för det första, gjort gällande att kommissionen kunde ha använt de ordinarie arbetstimmar som Ningbo Jinding och Wenzhou tillhandahöll i god tid. Dessa tillverkare var inte skyldiga att dokumentera antalet faktiskt arbetade timmar och de hade alltså inte några andra upplysningar som de kunde lämna till kommissionen för att bekräfta att standardarbetstimmarna hade iakttagits. Sökandena menar att kommissionen visste att den kunde stödja sig på personalmeddelanden i fråga om Ningbo Jinding, vilka meddelanden var specifika för de berörda verkstäder som deltog i tillverkningen av fästdon, och på det enligt kinesisk lag högsta antalet

arbetstimmar beträffande Wenzhou. Detta högsta antal arbetstimmar gäller oavsett bransch. Sökandena har också anfört att kommissionen tidigare kunde grunda sig på standardkostnader, vilket vanligtvis sker i fråga om handelspolitiska skyddsåtgärder. Kommissionen gjorde detta även i det nu aktuella fallet, när den grundade sig på standardarbetstimmarna för att fastställa referenskostnaden i Thailand.

204 För det andra har sökandena anfört att kommissionen kunde ha grundat sig på det högsta antalet arbetstimmar enligt kinesisk rätt. I Ningbo Jindings personalmeddelanden anges nämligen antalet arbetstimmar per verkstad och personalmeddelandena bekräftar att Ningbo Jinding iakttog det högsta antalet arbetstimmar. I avsaknad av bevis för motsatsen hade kommissionen inte fog för att anta att en samarbetsvillig exporterande tillverkare agerade rättsstridigt.

205 För det tredje anser sökandena att kommissionen skulle ha kunnat stödja sig på Jiangsus genomsnittliga arbetstimmar per anställd. Genom att multiplicera dessa timmar per anställd med antalet anställda hos de exporterande tillverkarna i fråga kunde kommissionen ha beräknat den genomsnittliga arbetstiden per kilo av den undersökta produkten och undvika den snedvridning som följde av att en annan tillverkningsprocess användes. På så sätt skulle det dessutom ha varit möjligt att beakta Ningbo Jindings och Wenzhous uppgifter om det faktiska antalet anställda, i enlighet med artikel 18 i grundförordningen.

206 Kommissionen har bestritt sökandenas argumentation.

207 I artikel 18 i grundförordningen anges att om en berörd part vägrar att ge tillgång till eller underlåter att lämna nödvändiga uppgifter inom de fastställda tidsfristerna eller i betydande mån hindrar undersökningen, kan preliminära eller slutgiltiga, positiva eller negativa avgöranden träffas på grundval av tillgängliga uppgifter. Om det framkommer att någon berörd part har lämnat oriktiga eller vilseledande uppgifter ska dessa således lämnas utan beaktande och tillgängliga uppgifter kan användas.

208 Av artikel 6.8 i antidumpningsavtalet framgår att i de fall berörd part vägrar tillgång till eller på annat sätt inte lämnar ut nödvändiga uppgifter inom en rimlig tid eller avsevärt hindrar undersökningen, får preliminära och slutliga beslut, positiva eller negativa, grundas på tillgängliga uppgifter. I bilaga II till antidumpningsavtalet finns också bestämmelser om att ”bästa tillgängliga uppgifter” ska användas i undersökningarna och det anges under vilka förutsättningar undersökande myndigheter kan förlita sig på uppgifter från en annan källa än den berörda personen.

209 Tribunalen erinrar inledningsvis om att artikel 18 i grundförordningen utgör ett genomförande i unionsrätten av innehållet i artikel 6.8 i antidumpningsavtalet och bilaga II till samma avtal och ska så långt det är möjligt tolkas mot bakgrund av dessa (se dom av den 22 maj 2014, Guangdong Kito Ceramics m.fl./rådet, T-633/11, ej publicerad, EU:T:2014:271, punkt 40 och där angiven rättspraxis).

210 Enligt artikel 18.1 i grundförordningen finns det möjlighet att använda tillgängliga uppgifter i följande fyra fall: När en berörd part för det första vägrar att ge tillgång till nödvändiga uppgifter, för det andra inte lämnar nödvändiga uppgifter inom den föreskrivna tidsfristen, för det tredje väsentligen hindrar undersökningen eller, för det fjärde, lämnar oriktiga eller vilseledande uppgifter (dom av den 25 oktober 2011, Transnational Company ”Kazchrome” och ENRC Marketing/rådet, T-192/08, EU:T:2011:619, punkt 268).

211 Det framgår även av rättspraxis att de berörda parterna är skyldiga att till kommissionen lämna de uppgifter som gör det möjligt för kommissionen att slutföra antidumpningsundersökningen. Uppgifter ska således anses vara ”nödvändiga”, i den mening som avses i artikel 18.1 i grundförordningen, om de är ägnade att göra det möjligt för kommissionen att fatta de beslut som krävs inom ramen för antidumpningsundersökningen, varvid bedömningen av huruvida en uppgift är nödvändig ska göras från fall till fall (dom av den 14 december 2017, EBMA/Giant (China), C-61/16 P, EU:C:2017:968, punkt 53).

212 Målet med artikel 18 i grundförordningen ska beaktas vid fastställandet av begreppet ”nödvändiga uppgifter”. Tribunalen erinrar i detta hänseende om att det ankommer på kommissionen att i egenskap av undersökande myndighet fastställa förekomsten av dumpning, skada och orsakssamband mellan den dumpade importen och skadan. Ingen bestämmelse i grundförordningen ger emellertid kommissionen befogenhet att tvinga berörda parter att delta i undersökningen eller att lämna upplysningar, och därför är denna institution beroende av att de berörda parterna samarbetar och lämnar nödvändiga upplysningar frivilligt. I detta sammanhang följer det av skäl 27 i grundförordningen att unionslagstiftaren ansåg att ”[n]är parter inte samarbeta[de] på ett tillfredsställande sätt [var] det nödvändigt att föreskriva att andra uppgifter [kunde] användas för att utreda de faktiska omständigheterna och att dessa uppgifter [kunde] vara mindre gynnsamma för parterna än om de hade samarbetat”. Målet med artikel 18 i grundförordningen är således att göra det möjligt för kommissionen att genomföra undersökningen även om berörda parter vägrar att samarbeta eller samarbetar otillräckligt. Eftersom de berörda parterna är skyldiga att samarbeta så gott de kan, måste de följaktligen lämna alla uppgifter de har och som unionsinstitutionerna anser vara nödvändiga för att fatta sina beslut (se, för ett liknande resonemang, dom av den 14 december 2017, EBMA/Giant (China), C-61/16 P, EU:C:2017:968, punkterna 54–56).

213 När kommissionen i situationer där de inlämnade uppgifterna är bristfälliga grundar sina slutsatser på tillgängliga uppgifter är denna institution för övrigt inte skyldig att förklara på vilket sätt de tillgängliga uppgifter som använts var de bästa möjliga, eftersom en sådan skyldighet inte framgår av vare sig artikel 18 i grundförordningen eller av rättspraxis (se, för ett liknande resonemang och analogt, dom av den 19 mars 2015, City Cycle Industries/rådet, T-413/13, ej publicerad, EU:T:2015:164, punkt 132).

214 Det är nämligen inte uteslutet att artikel 18 i grundförordningen kan tillämpas när det inte föreligger något uppsåtligt beteende (se dom av 22 september 2021, NLMK/kommissionen, T-752/16, ej publicerad, EU:T:2021:611, punkt 62 och där angiven rättspraxis). Hur stora ansträngningar en berörd part gör för att dela med sig av vissa upplysningar behöver nämligen inte nödvändigtvis ha något samband med upplysningarnas inneboende kvalitet och är i alla händelser inte den enda avgörande faktorn. Om de begärda upplysningarna slutgiltigt inte har erhållits, har kommissionen således rätt att använda sig av tillgängliga uppgifter vad gäller de begärda upplysningarna (se dom av den 19 mars 2015, City Cycle Industries/rådet, T-413/13, ej publicerad, EU:T:2015:164, punkt 117 och där angiven rättspraxis, och dom av den 22 september 2021, NLMK/kommissionen, T-752/16, EU:T:2021:611, ej publicerad, punkt 63 och där angiven rättspraxis).

215 Tribunalen erinrar i detta hänseende om att tribunalens prövning av den bevisning som ligger till grund för unionsinstitutionernas konstateranden inte utgör en ny bedömning av omständigheterna som ersätter institutionernas bedömning. Denna prövning inkräktar inte på det stora utrymme för skönsmässig bedömning som dessa institutioner förfogar över på det

handelspolitiska området, utan syftar endast till att kontrollera huruvida bevisningen ger stöd för de slutsatser som institutionerna har dragit (se dom av den 12 maj 2022, kommissionen/Hansol Paper, C-260/20 P, EU:C:2022:370, punkt 59 och där angiven rättspraxis).

216 I det nu aktuella fallet framgår det av skäl 180 i den angripna förordningen att kommissionen, vid dubbelkontroller på distans, inte kunde kontrollera den faktiska arbetskraftsåtgången vid tillverkningen av den berörda produkten för de tre exporterande tillverkare som ingick i urvalet och att den underrättade dessa om att den avsåg att använda tillgängliga uppgifter i enlighet med artikel 18 i grundförordningen för att beräkna åtgången av arbetskraft. De exporterande tillverkare som ingick i urvalet lämnade uppgifter om arbetskraftsåtgången på grundval av ett standardantal faktiska arbetstimmar. Enligt skäl 260 i den angripna förordningen kunde kommissionen emellertid få uppgifter om skillnaden mellan de faktiska timmar som rapporterades och de faktiska arbetstimmar som Jiangsus personal arbetade.

217 På grundval av Jiangsus ”faktiska” arbetstimmar beräknade kommissionen därför detta bolags ”faktiska” produktivitet, det vill säga antalet kilo av den undersökta produkten som en anställd kunde tillverka under undersökningsperioden, och jämförde detta med produktiviteten hos de två andra exporterande tillverkare som ingick i urvalet. Jämförelsen visade på en ökad produktivitet hos Ningbo Jinding, vilket undergrävde tillförlitligheten hos den beräkning som tog hänsyn till standardarbetstimmarna i allmänhet. Kommissionen fastställde därefter de faktiska genomsnittliga arbetstimmarna per kilo av den undersökta produkten hos Jiangsu och använde dessa uppgifter för de tre exporterande tillverkarna som tillgängliga uppgifter i den mening som avses i artikel 18 i grundförordningen.

218 Det framgår även av skälen 181 och 182 i den angripna förordningen dels att Ningbo Jinding anförde att kommissionen borde grunda sig på standardarbetstimmarna, dels att Wenzhou hävdade att de faktiska arbetsdagarna uppgavs på de månatliga lönelistorna och att kommissionen kunde använda de standardarbetstimmar per dag som fastställts i kinesisk arbetsrätt. I skäl 184 i den angripna förordningen angav kommissionen emellertid att det inte fanns någon bevisning för att faktiska arbetsdagar som omvandlats till arbetstimmar speglade antalet arbetade timmar med anknytning till tillverkningsprocessen för den berörda produkten, eftersom det inte lades fram några bevis för på vilka grunder standardtimmarna för tillverkningen av fästdon fastställdes.

219 Sökandena har gjort gällande att artikel 18 i grundförordningen och artikel 6.8 i antidumpningsavtalet åsidosattes, eftersom kommissionen inte tog vederbörlig hänsyn till skillnaderna mellan tillverkningsprocesserna för de undersökta produkterna och felaktigt använde de siffror som byggde på Jiangsu och som inte hade någon koppling till verkligheten när de tillämpades på Ningbo Jinding. Sökandena har vidare anfört att kommissionen borde ha beaktat andra uppgifter som den förfogade över vid beräkningen av arbetskraftens produktivitet.

220 För det första förklarade kommissionen i skäl 317 i den angripna förordningen, vad gäller en eventuell inverkan på produktiviteten av den tillverkningsprocess som valts av varje enskild exporterande tillverkare, att det inte var möjligt för kommissionen att fastställa skillnaden mellan de arbetstimmar som krävdes för olika tillverkningsmetoder för någon av de exporterande tillverkarna i urvalet och att de berörda parterna inte heller hade lämnat några bevis för hur dessa skulle uppskattas.

221 När sökandena tillfrågades om detta vid förhandlingen bekräftade de dels att både Jiangsu och Ningbo Jinding använde båda tillverkningsprocesserna för den berörda produkten, dels att de tre exporterande tillverkarna i sina svar på kommissionens frågeformulär hade fastställt produktiviteten enbart på grundval av arbetskraftskostnaden för tillverkningen av den berörda produkten, oberoende av tillverkningsprocessen. Sökandena har nämligen inte kunnat avgöra hur kommissionen skulle ha kunnat skilja de två metoderna åt för att fastställa arbetskraftskostnaden.

222 Dessutom hade ingen av de tre exporterande tillverkarna – såsom kommissionen framhöll utan att motsägas av sökandena på denna punkt – någon exakt dokumentation som definierade kraven på arbetskraftskostnader utifrån valsningsmetod för produkten.

223 Av detta följer att sökandena inte kunde ge kommissionen några uppgifter i detta avseende, och därför kan deras argument om en eventuell skillnad mellan de erforderliga arbetstimmarna för tillverkningen av den berörda produkten i förhållande till den valda tillverkningsprocessen inte godtas.

224 För det andra har sökandena bestritt det förhållandet att kommissionen beräknade Ningbo Jindings arbetskostnader utifrån Jiangsus uppgifter, eftersom det gav resultat som sökandena menar var orealistiska, nämligen att Ningbo Jindings anställda arbetade 52 veckor per år, sex dagar i veckan och 17 timmar per dag.

225 Det framgår emellertid av Ningbo Jindings synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter att Ningbo Jinding, för att komma fram till sjutton arbetstimmar per anställd och dag, använde sig av de arbetstimmar som krävdes för att tillverka den berörda produkten, beräknat på grundval av de ”tillgängliga uppgifter” som kommissionen använt och multiplicerade dem med det antal anställda som anges i tabell C5 i svaret på frågeformuläret. Tribunalen konstaterar först och främst att dessa uppgifter inte kontrollerades av kommissionen. Sökandena har vidare medgett att antalet anställda hos Ningbo Jinding varierade avsevärt under undersökningen, varför kommissionen inte kunde använda Jiangsus antal arbetstimmar per anställd, multiplicerat med antalet anställda hos de två andra exporterande tillverkarna, för att beräkna arbetskraftskostnaden. Siffran 17 timmars arbete per dag har således inte stöd av någon konkret bevisning och är i varje fall hypotetisk.

226 Slutligen framgår det av bilaga R.3 till repliken att Ningbo, såsom kommissionen framhöll, i sin beräkning enbart använde ”arbetskraft som var direkt” nödvändig för tillverkningen av den berörda produkten samt ”assisterande personal på FoU-området”, medan kommissionen i anvisningarna till antidumpningsfrågeformuläret förtydligade att den ”arbetskraft” som användes vid beräkningen av produktionskostnaden skulle omfatta både ”direkt och indirekt arbetskraft”. Tribunalen konstaterar att sökandena följaktligen inte kunde ge kommissionen de uppgifter som den ansåg sig behöva.

227 Det framgår i detta hänseende av rättspraxis att institutionerna är beroende av att parterna samarbetar frivilligt för att lämna nödvändiga upplysningar inom utsatta frister och att parternas svar på det frågeformulär som föreskrivs i artikel 6.2 i grundförordningen och den kontroll som kommissionen senare kan göra på plats därför är väsentliga för antidumpningsförfarandets förlopp. Antidumpningsförfarandet innebär en risk för att institutionerna beaktar andra uppgifter än dem som lämnats till svar på frågeformuläret när de företag som åsyftas med

undersökningen inte samarbetar och detta syftar till att uppmuntra dessa företag till att samarbeta lojalt och omsorgsfullt (se dom av den 13 juli 2006, Shandong Reipu Biochemicals/rådet, T-413/03, EU:T:2006:211, punkt 65 och där angiven rättspraxis).

228 Kommissionen ansåg därför inte, inom ramen för sitt stora utrymme för skönsmässig bedömning, att den i och med att både Jiangsu och Ningbo Jinding använde kallvalsning och varmvalsning, inte var skyldig att kontrollera huruvida dessa metoder ledde till att de arbetstimmar som krävdes för att tillverka den berörda produkten skilde sig från andra källor, i synnerhet det antal arbetstimmar som unionstillverkarna behövde för att tillverka den berörda produkten. Kommissionen förklarade i varje fall att antalet arbetstimmar inte hade efterfrågats i unionstillverkarnas frågeformulär. Uppgifterna skulle således inte ha varit tillgängliga i den mening som avses i artikel 18.5 i grundförordningen.

229 Under dessa förutsättningar kunde kommissionen, utan att göra sig skyldig till en uppenbart oriktig bedömning, slå fast att uppgifterna i fråga var motstridiga och bristfälliga, och att den inte kunde använda dem.

230 Vad sedan gäller frågan huruvida kommissionen valde de bästa uppgifter som den hade tillgång till för att beräkna arbetskraftskostnaden, erinrar tribunalen inledningsvis om att en möjlighet att göra alternativa beräkningar inte räcker för att fastställa att kommissionen gjorde en uppenbart oriktig bedömning.

231 Målet med artikel 18 i grundförordningen är nämligen att göra det möjligt för kommissionen att avsluta undersökningen inom ramen för de tidsmässiga begränsningar som den har att förhålla sig till. Under dessa förutsättningar har kommissionen ett stort utrymme för skönsmässig bedömning i frågan om den behöver stödja sig på artikel 18 i grundförordningen vid granskningen av de uppgifter som den har tillgång till, med hänsyn till de komplicerade ekonomiska, politiska och rättsliga situationer som den ska bedöma.

232 När det för det första gäller i synnerhet möjligheten att grunda sig på standardarbetstimmar, kunde kommissionen konstatera, utan att motsägas av sökandena på denna punkt, att standardarbetstimmarna inte nödvändigtvis återspeglade de verkliga timmar som specifikt hade lagts på tillverkningen av den berörda produkten.

233 Sökandena kan för övrigt inte vinna framgång med argumentet att standardtimmar har använts i andra undersökningar. Det framgår i detta hänseende av rättspraxis att lagenligheten av en förordning om införande av antidumpningstullar ska bedömas mot bakgrund av rättsregler och framför allt bestämmelserna i grundförordningen, inte på grundval av påståenden om unionsinstitutionernas tidigare beslutspraxis (dom av den 18 oktober 2016, Crown Equipment (Suzhou) och Crown Gabelstapler/rådet, T-351/13, ej publicerad, EU:T:2016:616, punkt 107. Se även, för ett liknande resonemang, dom av den 10 februari 2021, RFA International/kommissionen, C-56/19 P, EU:C:2021:102, punkt 79, dom av den 4 oktober 2006, Moser Baer India/rådet, T-300/03, EU:T:2006:289, punkt 45).

234 I grundförordningen definieras i själva verket inte vad som utgör en ”nödvändig” uppgift i den mening som avses i artikel 18.1 i förordningen (dom av den 22 maj 2014, Guangdong Kito Ceramics m.fl./rådet, T-633/11, ej publicerad, EU:T:2014:271, punkt 46).

235 Eftersom en uppgift kan göra det möjligt att fatta beslut inom ramen för en undersökning men vara oanvändbar i en annan undersökning ska bedömningen av huruvida en uppgift omfattas av begreppet ”nödvändiga uppgifter”, i den mening som avses i artikel 18.1 i grundförordningen, göras med beaktande av de särskilda omständigheterna i varje undersökning och inte på ett abstrakt sätt (dom av den 14 december 2017, EBMA/Giant (China), C-61/16 P, EU:C:2017:968, punkt 49).

236 I det nu aktuella fallet ansåg kommissionen att det var nödvändigt att fastställa antalet ”faktiska” arbetstimmar som krävdes för att tillverka den berörda produkten. Sökandena har inte bestritt att det antal arbetstimmar som krävdes för tillverkningen av den berörda produkten är en uppgift som är nödvändig för undersökningen, men anser att det var tillräckligt att ange standardtimmarna. Därmed har de inte visat att kommissionen gjorde en uppenbart oriktig bedömning när den avvisade en beräkning av arbetskraftskostnaden på grundval av standardarbetstimmarna i Kina.

237 Av samma skäl kan tribunalen inte godta sökandenas argument att det inte finns någon skyldighet i kinesisk rätt att registrera faktiskt arbetade timmar, eftersom kommissionen ansåg att de faktiska arbetstimmar som krävdes för att tillverka den berörda produkten var nödvändiga uppgifter för konstruktionen av normalvärdet för den berörda produkten.

238 Detta konstaterande påverkas inte av sökandenas argument att kommissionen hade kunnat använda de lagstadgade timmarna för att beräkna de arbetstimmar som krävdes för att tillverka den berörda produkten och inte presumera ett rättsstridigt beteende. Såsom kommissionen framhöll i skäl 183 i den angripna förordningen, är nämligen det faktum att det finns lagstiftning som begränsar antalet standardarbetstimmar per dag som en arbetstagare kan arbeta inte tillräckligt för att styrka det faktiska antal timmar som arbetades, eftersom det inte framkom någon omständighet i undersökningen som visade att den kinesiska arbetsrätten iakttogs eller tillämpades och att de faktiskt arbetade dagar som de exporterande tillverkarna rapporterade motsvarade den ersättning som faktiskt betalades ut till personalen.

239 När det för det andra gäller den av sökandena föreslagna möjligheten att använda det högsta antalet arbetstimmar enligt kinesisk rätt, förklarade kommissionen att den hade funnit bevis hos Jiangsu för att denna regel inte hade iakttagits och för att det uppenbarligen inte kontrollerades att den iakttogs. Kommissionen drog således slutsatsen att detta referensvärde inte var relevant.

240 När det för det tredje gäller möjligheten att grunda sig på det genomsnittliga antalet arbetstimmar per Jiangsu-anställd multiplicerat med antalet anställda hos de två andra exporterande tillverkarna, är det såsom kommissionen har förklarat inte lämpligt med en sådan beräkning, eftersom antalet anställda hos Ningbo Jinding fluktuerade under hela undersökningsperioden. Kommissionen kunde således inte fastställa ett värde till beräkningen av arbetskraften med de uppgifter som lämnats av denna exporterande tillverkare. Sökandena lämnade följaktligen inte alla de uppgifter som kommissionen ansåg sig behöva för att konstruera normalvärdet för den berörda produkten.

241 Av det ovan anförda framgår att sökandena inte har förmått inge tillräcklig bevisning för att de bedömningar av omständigheterna som återges i den angripna förordningen avseende de faktiska arbetstimmar som var nödvändiga för tillverkningen av den berörda produkten ska förlora sin trovärdighet. Sådan bevisning krävs emellertid för att styrka att kommissionen har gjort en sådan

uppenbart oriktig bedömning av omständigheterna som skulle kunna motivera att den angripna förordningen ogiltigförklaras (se, för ett liknande resonemang, dom av den 20 september 2019, Jinan Meide Casting/kommissionen, T-650/17, EU:T:2019:644, punkt 110).

242 Mot bakgrund av det ovan anförda finner tribunalen att kommissionen vid utövandet av sitt stora utrymme för skönsmässig bedömning hade fog för att anse, utan att göra en uppenbart oriktig bedömning, att eftersom de exporterande tillverkare som ingick i urvalet inte hade kunnat ge kommissionen uppgifter om antalet faktiska arbetstimmar för de anställda som deltog i hela tillverkningsprocessen för den berörda produkten, kunde den grunda sig på kontrollerade uppgifter för en av dessa tre exporterande tillverkare för att konstruera normalvärdet för den berörda produkten.

243 Talan kan alltså inte bifallas såvitt avser den tredje grunden.

4. Den fjärde grunden: Åsidosättande av artikel 9.6 i grundförordningen

244 Sökandena har gjort gällande att kommissionen inte kunde fastställa dumpningsmarginalen för de samarbetsvilliga exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet med stöd av artikel 9.6 i grundförordningen, eftersom kommissionen enligt denna bestämmelse inte ska beakta marginaler som fastställts under de omständigheter som avses i artikel 18 i denna förordning. Samma begränsning följer av artikel 9.4 i antidumpningsavtalet, som syftar till att förhindra att exporterande tillverkare som inte har ombetts att samarbeta i undersökningen påverkas av uppgifter som saknas eller är bristfälliga och har lämnats av de exporterande tillverkare som är föremål för undersökningen.

245 Kommissionen har bestritt sökandenas argumentation.

246 Tribunalen framhåller inledningsvis att tullsatserna för den slutgiltiga antidumpningstullen för de tre exporterande tillverkare som ingick i urvalet fastställdes i artikel 1.2 i den angripna förordningen till 22,1 procent för Jiangsu, 46,1 procent för Ningbo Jinding och 48,8 procent för Wenzhou. Tullsatsen för de samarbetsvilliga exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet fastställdes till 39,6 procent, och för alla andra exporterande tillverkare i det berörda landet fastställdes den till 86,5 procent. Det är tullsatsen på 39,6 procent som har bestritts genom den fjärde grunden.

247 I artikel 9.6 i grundförordningen anges följande:

”Om kommissionen har begränsat sin undersökning i enlighet med artikel 17, får varje antidumpningstull som tillämpas på import från de exportörer eller producenter som har gett sig till känna enligt artikel 17, men som inte har omfattats av undersökningen, inte överstiga den vägda genomsnittliga dumpningsmarginal som fastställts för parterna i urvalet, oavsett om normalvärdet för dessa parter fastställs enligt artikel 2.1–2.6 eller artikel 2.7 a.

Vid tillämpningen av denna punkt ska kommissionen bortse från varje noll- och minimimarginal och från marginaler som fastställts under de omständigheter som avses i artikel 18.

…”

248 Bestämmelsen är således endast tillämplig i de fall där kommissionen använder sig av stickprovsmetoden, det vill säga endast när den har begränsat sin undersökning till en viss grupp av exporterande tillverkare i enlighet med artikel 17 i grundförordningen, såsom den gjorde i det förfarande som är i fråga i det nu aktuella målet.

249 Det ska vidare klargöras att artikel 9.6 i grundförordningen i materiellt hänseende är identisk med artikel 9.4 i antidumpningsavtalet, som har följande lydelse:

”När myndigheterna har begränsat sin prövning i enlighet med andra meningen i artikel 6.10, skall en antidumpningstull som ålagts import från exportörer eller tillverkare som inte omfattats av prövningen, inte överstiga

i) det vägda medeltalet av dumpningsmarginalen för de utvalda exportörerna eller tillverkarna eller,

…

under förutsättning att myndigheterna vid tillämpningen av denna punkt bortser från alla nollmarginaler eller minimimarginaler, och marginaler som fastställs under de förhållanden som avses i artikel 6.8. Myndigheterna skall tillämpa individuella tullar eller normalvärden på importen från alla exportörer eller tillverkare som inte omfattas av undersökningen men som under denna tillställt myndigheterna nödvändiga uppgifter enligt artikel 6.10.2.”

250 Domstolen har redan slagit fast att den allmänna folkrättsliga principen om att ingångna avtal ska hållas *(pacta sunt servanda)*, som fastställs i artikel 26 i Wienkonventionen om traktaträtten av den 23 maj 1969 (Förenta nationernas fördragssamling, vol. 1155, s. 331), innebär att unionsdomstolen, vid tolkning och tillämpning av antidumpningsavtalet, ska beakta den tolkning som WTO:s tvistlösningsorgan har gjort av de olika bestämmelserna i detta avtal (se dom av den 20 januari 2022, kommissionen/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punkt 32 och där angiven rättspraxis).

251 Enligt skäl 3 i grundförordningen bör ordalydelsen av antidumpningsavtal i möjligaste mån återspeglas i unionens lagstiftning, så att en korrekt och öppen tillämpning av reglerna i det avtalet kan säkerställas. Unionsdomstolen kan således stödja sig på rapporter från WTO:s överprövningsorgan för att tolka de i huvudsak identiska bestämmelserna (se, för ett liknande resonemang, dom av den 20 januari 2022, kommissionen/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punkterna 33 och 34).

252 I en rapport från WTO:s överprövningsorgan av den 24 juli 2001 angående tvisten ”United States – Anti-Dumping Measures on Certain Hot-Rolled Steel Products from Japan” (WT/DS 184/AB/R) ansåg överprövningsorganet att det i artikel 9.4 i antidumpningsavtalet fastställdes en övre gräns för det tak som de berörda myndigheterna skulle fastställa för den ”övergripande återstående” tullkvoten, det vill säga att marginalen för de samarbetsvilliga exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet inte överskred den vägda genomsnittliga marginalen för de exporterande tillverkare som ingick i urvalet. Överprövningsorganet påpekade även att det fastställdes två förbud i artikel 9.4. Det första förbudet hindrar de undersökande myndigheterna från att beräkna den totala återstående nivån med hjälp av noll- eller minimimarginalen, medan den andra förbjuder dem att beräkna detta tak genom att räkna ut ”marginaler som fastställts under de omständigheter som anges” i artikel 6.8 i avtalet.

253 WTO:s överprövningsorgan avvisade uttryckligen påståendet att den andra begränsningen enbart avsåg marginaler som i sin helhet hade beräknats grundval av tillgängliga uppgifter. De ”omständigheter som anges” i artikel 6.8 i antidumpningsavtalet är således de omständigheter under vilka de undersökande myndigheterna vederbörligen ska använda sig av tillgängliga uppgifter för att avhjälpa bristen på nödvändiga uppgifter i ärendet, och under dessa omständigheter är det i själva verket endast ett fåtal uppgifter som ska användas för beräkningen av den individuella dumpningsmarginalen för en exportör eller tillverkare.

254 WTO:s överprövningsorgan ansåg också att denna tolkning av artikel 9.4 i antidumpningsavtalet var förenlig med bestämmelsens syfte. I och med att artikel 6.8 i antidumpningsavtalet ger myndigheterna möjlighet att fylla luckor i ärendehandlingarna som är följden av att exportörer som är föremål för en undersökning lämnat bristfällig eller otillräckliga uppgifter, syftar artikel 9.4 i antidumpningsavtalet nämligen till att förhindra att exportörer som inte har anmodats att samarbeta i undersökningen lider skada på grund av luckor eller brister i de uppgifter som lämnats av exportörerna i urvalet. Detta syfte skulle alltså äventyras om den vägda genomsnittliga marginalen beräknades – ens delvis – på grundval av tillgängliga uppgifter.

255 WTO:s överprövningsorgan konstaterade uttryckligen att i den tvist som överprövningsorganet skulle granska uppkom inte någon fråga om hur en sådan situation som den nu aktuella skulle avhjälpas, i vilken alla marginaler som kommissionen skulle lägga till grund för beräkningen av den vägda genomsnittliga marginalen för de exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet skulle undantas från beräkningen i enlighet med det andra förbudet. Överprövningsorganet förklarade, efter att ha konstaterat att det var fråga om en lucka, att frågan inte behövde lösas i den tvist som överprövningsorganet granskade.

256 I det nu aktuella fallet grundade sig kommissionen på denna rapport för att försvara förekomsten av en lucka i grundförordningen, vilken under sådana omständigheter som i det nu aktuella målet ålade kommissionen en begränsning utan att ge kommissionen något alternativ. Kommissionen har således vid tribunalen gjort gällande att syftet med artikel 17.4 i grundförordningen är att avhjälpa den lucka som identifierats beträffande fastställandet av dumpningsmarginalen för de samarbetsvilliga exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet.

257 I artikel 17.4 i grundförordningen föreskrivs följande:

”Om beslut fattas om stickprovstagning och några eller alla utvalda parter brister i samarbetet och detta i betydande grad kan komma att påverka resultatet av undersökningen, får ett nytt stickprov tas.

Om samarbetet fortsatt uppvisar avsevärda brister eller om det inte finns tillräckligt med tid för att ta ett nytt stickprov ska tillämpliga bestämmelser i artikel 18 tillämpas.”

258 Kommissionen har följaktligen anfört att den inte hade ”tillräckligt med tid” i den mening som avses i artikel 17.4 i grundförordningen och att den var skyldig att fastställa den vägda genomsnittliga marginalen för de samarbetsvilliga exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet på grundval av artikel 18 i grundförordningen, såsom den gjorde för de exporterande tillverkare som inte hade samarbetat. Kommissionen har gjort gällande att om den inte kunde grunda sig på marginalerna för de tre exporterande tillverkare som ingick i urvalet vid beräkningen av den vägda genomsnittliga marginalen för de samarbetsvilliga exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet, skulle de sistnämnda ha försatts i en betydligt sämre situation, eftersom den tillämpliga antidumpningstullen skulle ha fastställts till 86,5 procent, som för de andra kinesiska exporterande tillverkare som inte alls deltog i undersökningen, i stället för 39,6 procent.

259 Sökandena har bestritt denna argumentation i repliken, eftersom det resonemang som grundar sig på artikel 17.4 i grundförordningen är helt nytt och inte kan motivera den angripna förordningen i efterhand. De anser därmed att det rör sig om en ny motivering från kommissionen. Vid förhandlingen gjorde sökandena gällande att det föreskrevs två steg i artikel 17.4 i grundförordningen, först ett fastställande av en grad av bristande samarbetsvilja som kunde få en materiell inverkan och därefter upprättande av ett nytt stickprov. Om det efter detta nya stickprov fortfarande inte förekom något samarbete eller om det inte fanns tillräckligt med tid, skulle de relevanta bestämmelserna i artikel 18 kunna tillämpas. Detta antagande motsvarar inte situationen i det nu aktuella fallet. Sökandena menar att artikel 17.4 i grundförordningen är ett sätt att hantera en blockering, där ingen exporterande tillverkare samarbetar eller lämnar några uppgifter.

260 Vid förhandlingen anförde kommissionen för det första att den hade en möjlighet, men ingen skyldighet, att göra ett nytt stickprov, eftersom det i artikel 17.4 i grundförordningen anges att kommissionen ”får” ta ett nytt stickprov. För det andra medgav kommissionen att konstaterandet av bristen inte befriar den från dess allmänna skyldighet att i övrigt iaktta grundförordningen, vilket är fallet i det nu aktuella målet. För det tredje framhöll kommissionen att den när det var fråga om en lucka kunde tillämpa artikel 18 i grundförordningen i enlighet med kraven i nämnda förordning. För det fjärde anförde kommissionen även att artikel 9.6 i grundförordningen inte nödvändigtvis utgjorde ett skydd för de samarbetsvilliga exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet. I en hypotetisk situation där det endast skulle vara två av de tre marginalerna som inte skulle beaktas, i och med att de skulle grunda sig på artikel 18 i grundförordningen, skulle kommissionen tillämpa den återstående marginalen på de exporterande tillverkarna i fråga, även om den skulle vara den högsta av de tre marginalerna i fråga. Dumpningsmarginalen för dessa tillverkare skulle således kunna öka om en av marginalerna för urvalet inte kunde fastställas på grund av att den fastställdes på grundval av tillgängliga uppgifter i den mening som avses i artikel 18 i grundförordningen.

261 Tribunalen konstaterar, mot bakgrund av det ovan anförda, att det av den motivering som krävs enligt artikel 296 andra stycket FEUF enligt fast rättspraxis ska framgår klart och tydligt hur den institution som har antagit rättsakten har resonerat, så att de som berörs därav kan få kännedom om skälen för den vidtagna åtgärden och den behöriga domstolen ges möjlighet att utföra sin prövning. Det krävs dock inte att alla relevanta faktiska och rättsliga omständigheter anges i motiveringen, eftersom bedömningen av om motiveringen av ett beslut uppfyller kraven i artikel 296 andra stycket FEUF inte ska ske endast utifrån motiveringens lydelse, utan även utifrån det sammanhang i vilket den ingår och samtliga rättsregler på det aktuella området. I synnerhet vore det orimligt att kräva en ingående beskrivning av alla aspekter som ligger till grund för den omtvistade rättsakten, i synnerhet när sökandena som i det nu aktuella fallet i hög grad har varit inblandade i det administrativa förfarandet (se, för ett liknande resonemang, dom av den 13 april 2011, Far Eastern New Century/rådet, T-167/07, ej publicerad, EU:T:2011:165, punkt 103 och där angiven rättspraxis).

262 Tribunalen framhåller också att även om uppgifterna från de tre exporterande tillverkare som ingick i urvalet inte kunde användas på grund av begränsningen i artikel 9.6 andra stycket i grundförordningen, skulle kommissionens stickprov inte kunna användas för den aktuella undersökningen.

263 Såsom framgår ovan av punkterna 201–243 använde kommissionen nämligen de bästa tillgängliga uppgifterna om den arbetskraftsåtgång som behövdes för att tillverka den berörda produkten, eftersom de uppgifter som de exporterande tillverkarna i urvalet hade lämnat saknades eller var

inkonsekventa. Detta konstaterande gjordes emellertid då undersökningen var långt framskriden, eftersom kommissionen konstaterade att uppgifterna som lämnats var otillräckliga först vid dubbelkontrollerna på distans. Ett förfarande för införande av en antidumpningstull i enlighet med grundförordningen genomförs stegvist, och därför fastställdes dumpningsmarginalen för de exporterande tillverkare som ingick i urvalet först i samband med det slutliga utlämnandet av uppgifter. Tribunalen erinrar i detta hänseende om att kommissionen är skyldig att slutföra undersökningen inom relativt korta tidsfrister som begränsas strikt i grundförordningen och i tillkännagivandet om inledande av undersökningen. Kommissionen hade således inte tillräckligt med tid för att ta ett nytt stickprov i enlighet med artikel 17.4 i grundförordningen.

264 Tribunalen framhåller vidare att ingen av de sökande som berörs av denna marginal, det vill säga ingen av de berörda medlemmarna i CCCME eller de fem andra samarbetsvilliga exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet, bestred kommissionens slutsatser om den fastställda marginalen för de samarbetsvilliga exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet, såsom följer av skäl 336 i den angripna förordningen.

265 Dessutom föreskrivs i artikel 17.3 i grundförordningen, till vilken hänvisas i artikel 9.6 i samma förordning, att en enskild dumpningsmarginal ska beräknas för varje exportör eller producent som inte ingår i urvalet och som har begärt detta genom att lämna in ett fullständigt frågeformulär.

266 I artikel 17.3 i grundförordningen anges nämligen att kommissionen när den tar stickprov ska beräkna en enskild dumpningsmarginal för varje exportör eller producent som inte ursprungligen utvaldes och som lämnar de nödvändiga uppgifterna inom de tidsfrister som anges i denna förordning, utom när antalet exportörer eller producenter är så stort att enskilda undersökningar skulle bli orimligt betungande och skulle förhindra att undersökningen avslutades i rätt tid. Såsom parterna bekräftade vid förhandlingen, var det i varje fall ingen av de berörda sökandena som framförde något önskemål om en enskild dumpningsmarginal till kommissionen.

267 Tribunalen erinrar vidare om att kommissionen i den angripna förordningen förklarade att samarbetsnivån överlag bedömdes som låg och att den var tvungen att basera beräkningen av den landsomfattande tullsatsen på de uppgifter som fanns tillgängliga i ärendehandlingarna.

268 Tribunalen erinrar också om att kommissionen använde tillgängliga uppgifter i den mening som avses i artikel 18 i grundförordningen för att konstruera normalvärdet för den berörda produkten. Normalvärdet för den berörda produkten är emellertid detsamma för alla exporterande tillverkare av nämnda produkt från Kina, eftersom normalvärdet konstruerades på grundval av artikel 2.6a i grundförordningen. Skillnaden mellan de olika exporterande tillverkarnas dumpningsmarginal beror nämligen på att nämnda normalvärde jämförs med deras egna exportpriser, i stället för att det ”allmänna” normalvärdet jämförs med unionsindustrins exportpriser. Således skulle de exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet eventuellt få en annan marginal, med tillämpning av artikel 17.3 i grundförordningen, genom att deras exportpriser jämfördes med det normalvärde som fastställts på grundval av ”tillgängliga uppgifter” i enlighet med artikel 18 i grundförordningen. I och med att det inte togs ett helt nytt stickprov av exporterande tillverkare, kunde begränsningen i artikel 9.6 i grundförordningen följaktligen inte hävas i det nu aktuella fallet.

269 Om antagandet godtas, att kommissionen var skyldig att använda ”tillgängliga uppgifter” i den mening som avses i artikel 18 i grundförordningen för att konstruera normalvärdet, eftersom de uppgifter som lämnats av de exporterande tillverkare som ingick i urvalet var otillräckliga, kan detta steg följaktligen anses ha varit oundgängligt i den aktuella undersökningen. Det är dessutom utrett att kommissionen använde sig av ett stickprovsförfarande för den aktuella undersökningen, vilket för övrigt inte har bestritts inom ramen för den nu aktuella talan, på grund av det stora antalet berörda exporterande tillverkare, vars uppgifter inte skulle ha kunnat granskas individuellt inom rimlig tid. Såsom framgår av den rättspraxis som anges ovan i punkt 227 har kommissionen inga medel för att tvinga de exporterande tillverkare som ingår i urvalet att lämna de uppgifter som den anser vara nödvändiga för att undersökningen ska kunna slutföras.

270 Tribunalen konstaterar följaktligen att marginalen för de samarbetsvilliga exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet inte fastställdes av kommissionen på ett godtyckligt eller bestraffande sätt, utan efter det att kommissionen i ett sent skede av det administrativa förfarandet hade konstaterat att den var tvungen att tillämpa artikel 18 i grundförordningen på en del av sökandena, dels på grund av att de uppgifter som lämnats av de exporterande tillverkare som ingick i urvalet inte var samstämmiga, dels på grund av att kommissionen var förhindrad att genomföra kontroller på plats på grund av det rådande världsläget under covid-19-epidemin.

271 Av detta följer att sökandena inte har visat att kommissionen inte kunde grunda sig på artikel 9.6 i grundförordningen för att fastställa den vägda genomsnittliga marginalen för de samarbetsvilliga exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet.

272 Talan kan följaktligen inte bifallas såvitt avser den fjärde grunden.

5. Den femte grunden: Åsidosättande av artikel 3.2, 3.3, 3.5 och 3.6 i grundförordningen, jämförd med artikel 4.1 i samma förordning

273 Genom den femte grunden har sökandena gjort gällande att kommissionen gjorde en oriktig bedömning av skadan och orsakssambandet. För det första tog kommissionen inte hänsyn till att de flesta unionstillverkare främst tillverkade icke-standardfästdon, trots att merparten av den kinesiska importen avsåg standardfästdon. Kommissionen borde därför ha undersökt om unionsindustrin och de kinesiska exportörerna i lika delar var koncentrerade till båda segmenten eller om ett eller flera segment mer sannolikt skulle beröras av den dumpade importen än andra. Kommissionens vägran grundade sig inte heller på omständigheter som visade att de aktuella produkttyperna var utbytbara eller konkurrerade med varandra. Sökandena har i detta avseende tillagt att de två produkttyperna, förutom de stora prisskillnaderna, är avsedda för olika ändamål och säljs till olika industrier. Icke-standardfästdon används nämligen i sektorer där säkerheten spelar en avgörande roll och i kvalitetskänsliga industrier, medan standardfästdon används inom byggnads-, möbel- och byggnadsindustrin. Sökandena har bestritt den omständigheten att kommissionen, trots att de berörda parterna flera gången begärde en segmenterad analys, vägrade att göra en sådan analys.

274 För det andra har sökandena gjort gällande att kommissionen inte har lagt några bevis till grund för sitt påstående att de kinesiska exporterande tillverkarna hade kapacitet att tillverka och exportera icke-standardfästdon och att kommissionen i varje fall borde ha analyserat importens faktiska inverkan under skadeundersökningsperioden. Enligt CCCME:s undersökning var det endast fyra kinesiska tillverkare som avsåg att exportera icke-standardfästdon åren efter skadeundersökningsperioden, och 28 tillverkare såg inte det som en möjlighet.

275 För det tredje har sökandena anfört att segmenteringen även styrks av den omständigheten att kommissionen var tvungen att utvidga urvalet av unionstillverkare, eftersom den information som tidigare erhölls från de fyra företag som ingick i det ursprungliga urvalet inte omfattade tillverkning av standardfästdon. En produktöverensstämmelse fastställdes i slutändan endast för 24 procent av produktionen för de unionstillverkare som ingick i urvalet.

276 För det fjärde, när det gäller användningen av metoden med produktkontrollnummer vid bedömningen av prisunderskridandet, har sökandena bestritt den 90-procentiga överensstämmelse som kommissionen anförde och gjort gällande att kommissionen inte borde fokusera på den kinesiska importen, utan på unionsförsäljningen. Kommissionen borde således ha undersökt huruvida unionsindustrins försäljning varit föremål för prisunderskridande och beaktat procentandelen överensstämmelse ur unionsindustrins synvinkel vid bedömningen av huruvida det förelåg ett betydande prisunderskridande till följd av den dumpade importen. Sökandena har gjort gällande att kommissionen endast fastställde ett prisunderskridande för en liten del av unionsindustrin som tillverkade standardfästdon och därefter utvidgade dessa konstateranden till unionsindustrin som helhet.

277 För det femte har sökandena framfört samma farhågor vad gäller de huvudsakliga grupperna av fästdon, nämligen skruvar, bultar och underläggsbrickor, vilka var för sig är avsedda för mycket olika slutanvändningsområden som motiverar en segmenterad skadeanalys. De tre exporterande tillverkare som ingick i urvalet exporterade endast skruvar och bultar. Kommissionen åsidosatte således artikel 3.2 och 3.6 i grundförordningen när den fastställde en skada för tillverkare av underläggsbrickor i unionen.

278 Kommissionen har bestritt sökandenas argument.

279 Tribunalen konstaterar inledningsvis att det i artikel 3.2 i grundförordningen föreskrivs, för fastställande av skada, att en objektiv granskning ska göras av den dumpade importens omfattning och inverkan på priserna på unionsmarknaden för likadana produkter samt av denna imports inverkan på unionsindustrin.

280 Vad särskilt gäller den dumpade importens effekter på priserna anges i artikel 3.3 andra meningen i grundförordningen att en undersökning även ska göras av om betydande prisunderskridanden verkligen skett för denna import i förhållande till en likadan, av unionsindustrin framställd, produkt eller om denna import på något annat sätt får till följd att priserna sänks väsentligt eller till att väsentliga prisökningar som annars skulle ha ägt rum förhindras.

281 I artikel 3.5 i grundförordningen anges att undersökningen av den dumpade importens inverkan på den berörda unionsindustrin inbegriper en bedömning av alla ekonomiska faktorer och förhållanden som har betydelse för industrins situation. Denna bestämmelse innehåller en uppräkning av de olika faktorer som får beaktas, och ett klargörande av att uppräkningen inte är uttömmande och att varken en enskild eller flera av dessa faktorer nödvändigtvis behöver vara avgörande (se dom av den 28 februari 2017, Yingli Energy (China) m.fl./rådet, T-160/14, ej publicerad, EU:T:2017:125, punkt 188 och där angiven rättspraxis).

282 Enligt artikel 3.6 i grundförordningen ska kommissionen med hjälp av all relevant bevisning visa att den dumpade importen vållar unionsindustrin väsentlig skada på grund av dess omfattning och prisnivåer.

283 Det följer också av artikel 4.1 i grundförordningen att skadan ska fastställas för hela unionsindustrin.

284 Tribunalen erinrar vidare om att det stora utrymme för skönsmässig bedömning som kommissionen har med hänsyn till de komplicerade ekonomiska och politiska situationer som den ska bedöma inom ramen för ett antidumpningsförfarande enligt domstolens fasta praxis även rör fastställandet av en skada för unionsindustrin (se dom av den 21 september 2023, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products m.fl./kommissionen, C-478/21 P, EU:C:2023:685, punkt 112 och där angiven rättspraxis). Eftersom undersökningen av om det föreligger prisunderskridande är en ekonomiskt komplex fråga för vilken grundförordningen inte föreskriver en bestämd metod, har kommissionen på samma sätt ett stort utrymme för skönsmässig bedömning i detta avseende (dom av den 12 maj 2022, kommissionen/Hansol Paper, C-260/20 P, EU:C:2022:370, punkt 99).

285 Domstolsprövningen av en sådan bedömning ska följaktligen begränsas till en kontroll av att handläggningsreglerna har respekterats, att de faktiska omständigheter som lagts till grund för den är riktiga, att bedömningen av dessa omständigheter inte är uppenbart felaktig och att det inte förekommit maktmissbruk. Detta gäller särskilt fastställande av faktorer som vållar unionsindustrin skada i en antidumpningsundersökning (se dom av den 20 januari 2022, kommissionen/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punkt 36 och där angiven rättspraxis).

286 Domstolen har även slagit fast att tribunalens prövning av den bevisning som ligger till grund för unionsinstitutionernas konstateranden inte utgör en ny bedömning av omständigheterna som ersätter institutionernas bedömning. Denna prövning inkräktar inte på det stora utrymme för skönsmässig bedömning som dessa institutioner förfogar över på det handelspolitiska området, utan syftar endast till att kontrollera huruvida bevisningen ger stöd för de slutsatser som institutionerna har dragit. Det ankommer således på tribunalen att pröva inte bara huruvida de bevis som åberopats är materiellt riktiga, tillförlitliga och samstämmiga, utan även huruvida dessa bevis utgör samtliga relevanta uppgifter som ska beaktas för att bedöma en komplicerad situation och huruvida de kan ligga till grund för de slutsatser som har dragits (se dom av den 20 januari 2022, kommissionen/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punkt 37 och där angiven rättspraxis).

287 Det framgår av själva lydelsen i artikel 3.3 i grundförordningen att den metod som ska användas för att fastställa ett eventuellt prisunderskridande i princip ska utföras i förhållande till en ”likadan produkt” i den mening som avses i artikel 1.4 i nämnda förordning, även om denna som i det nu aktuella fallet kan bestå av olika typer av produkter från olika marknadssegment (se, för ett liknande resonemang, dom av den 20 januari 2022, kommissionen/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punkt 74). I princip ålägger grundförordningen således inte kommissionen att bedöma huruvida det föreligger ett prisunderskridande på någon annan nivå än den för den likadana produkten (dom av den 20 januari 2022, kommissionen/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punkt 75).

288 Samma tolkning framgår även av antidumpningsavtalet, vilket sökandena har hänvisat till, eftersom den myndighet som ansvarar för antidumpningsundersökningen inte är skyldig, enligt artikel 3.3.2 i antidumpningsavtalet, att fastställa att det föreligger ett prisunderskridande för var och en av de produkttyper som undersökningen avser eller för hela sortimentet av produkter som utgör den likadana inhemska produkten (dom av den 20 januari 2022, kommissionen/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punkt 76).

289 Dock kvarstår att kommissionen, för att säkerställa att bedömningen av prisunderskridandet är objektiv, under vissa omständigheter kan vara skyldig att göra en sådan analys utifrån marknadssegmenten för den berörda produkten, även om det stora utrymme för skönsmässig bedömning som kommissionen förfogar över för att bland annat fastställa förekomsten av skada åtminstone omfattar beslut om val av bedömningsmetod, uppgifter och bevis som ska inhämtas, beräkningssätt för att fastställa marginalen för prisunderskridandet samt tolkningen och bedömningen av de insamlade uppgifterna (dom av den 20 januari 2022, kommissionen/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punkt 78).

290 Så kan det förhålla sig i en situation där det finns en tydlig segmentering av marknaden för produkten i fråga och där den import som var föremål för antidumpningsundersökningen till överväldigande del var koncentrerad till ett av marknadssegmenten för produkten i fråga, dock under förutsättning att den likadana produkten som helhet beaktas på ett korrekt sätt. Så kan det också förhålla sig i en särskild situation där det finns en hög koncentration av inhemsk försäljning och dumpad import inom olika segment och där det finns betydande prisskillnader mellan dessa segment. Under sådana omständigheter kan kommissionen nämligen vara skyldig att beakta marknadsandelarna för varje typ av produkt och dessa prisskillnader för att säkerställa att analysen av huruvida det föreligger ett prisunderskridande är objektiv (se dom av den 21 september 2023, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products m.fl./kommissionen, C-478/21 P, EU:C:2023:685, punkt 167 och där angiven rättspraxis).

291 Vad beträffar den bevisning som kommissionen kan grunda sig på för att fastställa en skada för unionsindustrin, framgår det av artikel 3.2 i grundförordningen att den är skyldig att beakta alla relevanta faktiska bevis (dom av den 20 januari 2022, kommissionen/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punkt 77). Begreppet ”faktiska bevis” definieras emellertid inte i grundförordningen. Med hänsyn till den bokstavliga betydelsen av detta begrepp, dess sammanhang, särskilt kravet på en objektiv undersökning i artikel 3.2 i förordningen, och syftet med fastställandet av skada, nämligen att möjliggöra införandet av en antidumpningstull på dumpad import, avser detta begrepp väsentliga omständigheter som på ett bekräftande, objektivt och kontrollerbart sätt utgör stöd för att skadeindikatorerna är riktiga. Detta begrepp utesluter därför möjligheten att enkla påståenden, gissningar eller slumpmässiga överväganden utgör sådana indikatorer (dom av den 21 september 2023, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products m.fl./kommissionen, C-478/21 P, EU:C:2023:685, punkt 118).

292 Mot bakgrund av dessa påpekanden och förtydliganden ska tribunalen pröva huruvida det finns grund för sökandenas påstående att kommissionen gjorde en uppenbart oriktig bedömning när den grundade sig på den likadana produkten i dess helhet vid analysen av skadan och inte granskade produkten i varje enskilt segment.

293 Tribunalen konstaterar inledningsvis att enligt skäl 110 i den angripna förordningen anses alla fästdon utgöra en enda produkt i det aktuella förfarandet, mot bakgrund av de grundläggande fysiska och tekniska egenskaperna och slutanvändningsområdena.

294 Det framgår av rättspraxis dels att kommissionen vid definitionen av den berörda produkten kan beakta flera faktorer, som produkternas fysiska, tekniska och kemiska egenskaper, deras användningsområde, deras utbytbarhet, konsumenternas uppfattning av dem, distributionskanaler, tillverkningsprocess, tillverkningskostnader och kvalitet (dom av den 13 september 2010, Whirlpool Europe/rådet, T-314/06, EU:T:2010:390, punkt 138, och dom av

den 17 december 2010, EWRIA m.fl./kommissionen, T-369/08, EU:T:2010:549, punkt 82). När det ska fastställas om produkter är likadana och därmed utgör samma produkt måste det bedömas om de har samma tekniska och fysiska egenskaper, samma grundläggande slutanvändningsområden och samma förhållande mellan pris och kvalitet. I detta sammanhang ska det även göras en bedömning av om produkterna är sinsemellan utbytbara och om de konkurrerar med varandra (dom av den 18 april 2013, Steinel Vertrieb, C-595/11, EU:C:2013:251, punkt 44).

295 Med hänsyn till att förteckningen över de kriterier som anges ovan i punkt 294 är vägledande, finns det emellertid inget som tvingar kommissionen att använda sig av samtliga dessa kriterier för att fastställa den berörda produkten. Det är inte heller nödvändigt att analysen av vart och ett av kriterierna kan leda till samma resultat (se dom av den 28 februari 2017, Yingli Energy (China) m.fl./rådet, T-160/14, ej publicerad, EU:T:2017:125, punkt 114 och där angiven rättspraxis).

296 I grundförordningen preciseras nämligen inte hur den vara eller den varugrupp som kan bli föremål för en dumpningsundersökning ska definieras, och det ställs heller inga krav på en detaljerad indelning vad avser produkten (dom av den 25 september 1997, Shanghai Bicycle/rådet, T-170/94, EU:T:1997:134, punkt 61).

297 Av detta följer att produkter som inte är identiska kan samlas i samma definition av den berörda produkten och tillsammans bli föremål för en antidumpningsundersökning (dom av den 10 oktober 2012, Gem-Year och Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang)/rådet, T-172/09, ej publicerad, EU:T:2012:532, punkt 60). Fastställandet av ”liknande produkter” ingår således i det stora utrymme för skönsmässig bedömning som kommissionen förfogar över när den ska analysera komplicerade ekonomiska situationer. Granskningen av huruvida det var berättigat att ta upp en specifik produkt på förteckningen över produkter ska göras med hänsyn till egenskaperna hos den berörda produkten såsom den definierats av kommissionen och inte med hänsyn till egenskaperna hos de produkter som den berörda produkten består av eller dess underkategorier (dom av den 18 november 2014, Photo USA Electronic Graphic/rådet, T-394/13, ej publicerad, EU:T:2014:964, punkt 30).

298 I det nu aktuella fallet har sökandena inte bestritt den åtskillnad som kommissionen gjorde mellan standardfästdon och icke-standardfästdon med avseende på deras överensstämmelse med en internationell standard. Fästdon klassificeras således som standardkomponenter när de uppfyller specifika internationella standarder, medan fästdon som inte betecknas som standarddetaljer inte överensstämmer med en viss internationellt erkänd standard. I skäl 372 i den angripna förordningen anges att standardfästdon är sådana som beskrivs i detalj i industristandarder, till exempel från Deutsches Institut für Normung (DIN) och Internationella standardiseringsorganisationen (ISO), eller i europeiska standarder (EN) som utarbetats och upprätthålls av Europeiska standardiseringskommittén (CEN). Med icke-standardfästdon avses däremot fästdon som uppvisar skillnader i förhållande till branscherkända standarder och ofta överensstämmer med en viss användares design och/eller krav. Kundritningar som avviker från en erkänd internationell standard gör således ett fästdon till ett icke-standardfästdon. På samma sätt betraktades fästdon som tillverkas i vanliga produktionslinjer som icke-standardfästdon när de inte helt uppfyller en specifik internationellt erkänd industristandard.

299 Av detta följer att dessa omständigheter förekommer i en bred kategori av sektorer, där fästdon av flera typer används. Definitionen av vad som utgör ett standardfästdon och ett icke-standardfästdon tar nämligen inte hänsyn till komplexiteten eller produktionskostnaden för

de berörda industrierna eller de råvaror som används. Av detta följer likaså att ett och samma föremål, såsom en möbel eller en bil, kan vara sammansatt av både standardfästdon och icke-standardfästdon.

300 Denna slutsats påverkas inte av sökandenas argumentation. Sökandena har nämligen anfört att icke-standardfästdon särskilt riktade sig till industrier där säkerheten var viktigare, medan standarddon framför allt användes inom sådana områden som byggsektorn. Den åtskillnad som gjorts av sökandena stöds inte av någon bevisning, som skulle kunna göra det möjligt att fastställa att varje typ av fästdon uteslutande riktade sig till en viss industri. Sökandena har för övrigt inte lagt fram någon bevisning som visar att standardfästdon och icke-standardfästdon inte konkurrerade med varandra.

301 Kommissionen förenade standardfästdon och icke-standardfästdon i samma kategori på grund av att de måste ha samma fysiska och tekniska egenskaper. Tribunalen konstaterar att dessa faktorer hör till de faktorer som erkänns i den rättspraxis som anges ovan i punkt 294. Såsom framgår ovan av vad som klargörs i punkt 298 kan tillverknings- och distributionsprocesserna för standardfästdon och icke-standardfästdon dessutom kombineras. Kommissionen förklarade vidare i skäl 402 i den angripna förordningen att undersökningen även visade att de två typerna av fästdon överlappade varandra i fråga om användning och slutanvändning.

302 Sökandena har inte lagt fram tillräcklig bevisning för att kommissionens bedömningar av definitionen av den berörda produkten i den angripna förordningen ska förlora sin trovärdighet. Kommissionens tillvägagångssätt är följaktligen förenligt med den rättspraxis som innebär att det inte i sig är tillräckligt att produkterna tillhör andra kategorier för att styrka att de inte är utbytbara och att det därför är lämpligt att göra en analys av varje segment för sig, eftersom produkter som tillhör olika kategorier kan fungera på samma sätt eller uppfylla samma behov (se dom av den 19 maj 2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products m.fl./kommissionen, T-254/18, EU:T:2021:278, punkt 383 och där angiven rättspraxis). För övrigt framgår det även av rättspraxis att om prisskillnaden mellan de olika marknadssegmenten förklaras av en annan användning av produkter som omfattas av definitionen av den berörda produkten, beaktas denna prisskillnad under alla omständigheter inom ramen för analysen av prisunderskridandet enligt metoden med produktkontrollnummer, vilket innebär att det inte är nödvändigt att göra en skadeanalys för varje enskilt segment (se, för ett liknande resonemang, dom av den 20 januari 2022, kommissionen/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punkterna 112–114).

303 Kommissionen kunde följaktligen, utan att göra en uppenbart oriktig bedömning, betrakta standardfästdon och icke-standardfästdon som likadana produkter.

304 Vidare finner tribunalen, för det första, att kommissionen i skäl 402 i den angripna förordningen klargjorde att undersökningen visade att unionsindustrin tillverkade och sålde standardfästdon och icke-standardfästdon samt att de exporterande tillverkarna exporterade standardfästdon och icke-standardfästdon till unionen. För det andra konstaterade kommissionen att importen av den berörda importen konkurrerade med unionsindustrins försäljning av produkter med samma användningsområden och tillämpningar. För det tredje grundade sig kommissionen på bevisning i ärendehandlingarna av vilken framgick att de kinesiska exporterande tillverkarna ändå hade kapacitet att tillverka och exportera icke-standardfästdon även om de som ingick i urvalet endast exporterade ett fåtal icke-standardfästdon. De produkttyper som importerades från de kinesiska exporterande tillverkarna överensstämde nämligen till mer än 90 procent med de produkttyper som tillverkades och såldes av de unionstillverkare som ingick i urvalet och det framgick av en

jämförelse av priserna för både standardfästdon och icke-standardfästdon att det konsekvent förekom ett betydande prisunderskridande och målprisunderskridande. För det fjärde fann kommissionen att alla unionstillverkare, inbegripet de som tillverkade specialfästdon, oavsett produktmix, uppvisade en negativ utveckling vad gäller tillverknings- och försäljningsvolym samt vinstmarginal och att det visade att alla unionstillverkare som ingick i urvalet påverkades av importen från Kina. För det femte framhöll kommissionen att det fanns bevisning i ärendehandlingarna för att unionstillverkarna inte kunde öka sin tillverkning och försäljning av standardfästdon på grund av den prispress som den kinesiska importen utövade på unionsmarknaden. För det sjätte visade försämringen med avseende på de makroekonomiska skadeindikatorerna, vilken inträffade samtidigt med ökningen av importen, samt den negativa utvecklingen vad gäller de mikroekonomiska indikatorerna för alla unionstillverkare i urvalet att det förekom konkurrens på marknaden mellan unionsindustrin och importen från Kina med avseende på den likadana produkten.

305 Tribunalen har anmodat kommissionen att klargöra vilka bevis i ärendehandlingarna som den grundade sig på för att fastställa att de kinesiska exporterande tillverkarna hade kapacitet att exportera icke-standardfästdon till unionen, i och med att sökandena hade bestritt detta påstående.

306 Kommissionen har inledningsvis förklarat att ett betydande antal importörer och kinesiska exporterande tillverkare, en av dem en berörd medlem i CCCME och en av dem en av de juridiska personer vars namn anges i bilagan, under undersökningen begärde att de skulle undantas från undersökningen. De anförde härvid att de fästdon som de tillverkade var av särskild beskaffenhet i fråga om sådana aspekter som fysiska och tekniska egenskaper, användningsområde, utbytbarhet, tillverkningsprocess, pris och certifieringsprocess och att de var avsedda för en annan användning än standardfästdon. Kommissionen har även lagt fram bevis för detta, vilka visar att det fanns ett nära samband mellan de två berörda segmenten.

307 Det framgår således av bilaga E.1 till kommissionens skriftliga svar på tribunalens frågor att två importerande distributörer i unionen begärde att träskruvar skulle undantas från definitionen av den berörda produkten i undersökningen och hävdade att 40–60 procent av den totala importen av träskruvar till unionen kom från Kina. De anförde att träskruvar av järn eller stål, annat än rostfritt stål, borde undantas från undersökningen, med stöd av de kriterier som anges ovan i punkt 294. De gjorde även gällande att dessa produkter krävde ytterligare certifiering för att kunna säljas i unionen. Enligt kommissionens definition är träskruvar som importeras från Kina av dessa båda importerande distributörer inte standardfästdon, eftersom skruvarna avviker från internationella standarder. Två kinesiska exporterande tillverkare anförde på samma sätt att de exporterade skruvar som var avsedda för trästrukturer och som var icke-standardfästdon som tillverkades på beställning, medan en berörd medlem i CCCME även begärde att montageskruvar (eller dymlingar) skulle undantas från produktdefinitionen på grund av deras specifika användningsområden.

308 I bilaga E.6 som getts in av kommissionen redogörs för intervenientens ståndpunkt, vilken konstaterat att många av de produkter som exporterades av de kinesiska exporterande tillverkarna felaktigt hade klassificerats som standardfästdon och att importen av icke-standardfästdon i själva verket var mycket större under undersökningsperioden. Intervenienten ansåg således att vissa icke-standardfästdon felaktigt hade klassificerats som standarddon i de svar på frågeformuläret som lämnats av EFDA. EFDA hade använt andra kriterier än de kriterier som användes i kommissionens frågeformulär i fråga om skillnaden mellan standardfästdon och icke-standardfästdon. I svaren på frågeformuläret togs ingen hänsyn

till att standardfästdon som importerades till unionen krävde ytterligare ett certifieringsförfarande innan produkterna levererades till tillverkare av originalutrustning. EFDA:s svar, som intervenienten bifogat till sin skrivelse, bekräftar dessa påståenden.

309 Slutligen framgår det även av de bevis som kommissionen har gett in att två av de tre kinesiska exporterande tillverkare som ingick i urvalet exporterade icke-standardfästdon till unionen under undersökningsperioden. Sökandena har för övrigt medgett att unionstillverkarna och de kinesiska tillverkarna tillverkade både standardfästdon och icke-standardfästdon. Sökandena har emellertid gjort gällande att denna iakttagelse inte var relevant och att kommissionen borde ha undersökt om unionsindustrin och de kinesiska exporterande tillverkarna i lika delar var koncentrerade till båda segmenten, eller om det var något segment som mer sannolikt skulle beröras än andra.

310 Det framgår tydligt av den rättspraxis som anges ovan i punkterna 289 och 290 att kommissionen endast är skyldig att göra en skadeanalys för varje segment när bevisningen visar att segmenteringen av den berörda importen är synnerligen markant, dock under förutsättning att den likadana produkten i sin helhet beaktas på vederbörligt sätt (dom av den 20 januari 2022, kommissionen/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punkt 80).

311 Det framgår i varje fall inte av den bevisning som parterna har gett in till tribunalen att det är fråga om en sådan synnerligen markant segmentering.

312 Sökandena har nämligen inte bestritt att unionstillverkarna, och särskilt de som ingick i urvalet, tillverkade både standardfästdon och icke-standardfästdon. Enligt kommissionens undersökning skedde denna tillverkning i samma produktionsanläggningar. Av detta följer att den kinesiska importen av fästdon kan konkurrera med unionsindustrins tillverkning av alla fästdon.

313 Sökandena har också anfört att den omständigheten att de importerade fästdonen motsvarade 90 procent av de fästdon som tillverkades av unionsindustrin saknade relevans, eftersom kommissionen vid bedömningen av skadan var skyldig att undersöka huruvida unionsförsäljningen, och inte den kinesiska importen, var föremål för ett prisunderskridande. Det är uppenbart att en sådan argumentation inte har stöd i rättspraxis. Det följer nämligen av artikel 1.1 jämförd med artikel 3.2 i grundförordningen att skadan ska bedömas vid ”övergång till fri omsättning inom unionen” av den dumpade produkten. Följaktligen ska prisunderskridandet i princip beräknas på nivån för den dumpade importen, tvärtemot vad sökandena har gjort gällande (dom av den 12 maj 2022, kommissionen/Hansol Paper, C-260/20, EU:C:2022:370, punkt 102).

314 Av detta följer att kommissionen grundade sina slutsatser på de kinesiska exporterande tillverkarnas kapacitet att exportera icke-standardfästdon till unionen på grundval av faktiska bevis som för övrigt visar att det finns ett samband mellan de båda marknadssegmenten.

315 Vad sedan beträffar sökandenas argument att kommissionen var tvungen att utvidga urvalet av unionstillverkare sex månader efter det att undersökningen hade inletts på grund av att de tillverkare som ursprungligen ingick i urvalet inte tillverkade eller sålde tillräckligt med standardfästdon, konstaterar tribunalen, såsom framgår av punkterna 6 och 7 ovan, att urvalet av unionstillverkare behövde ses över på grund av att det saknades uppgifter från de ursprungligen utvalda tillverkarna. Dessa uppgifter fanns i de icke-konfidentiella ärendehandlingarna.

316 Tribunalen kan i detta avseende konstatera att kommissionen rättade sig efter kraven i artikel 17.1 i grundförordningen i fråga om stickprov, där det anges att undersökningen i de fall där antalet klagande, exportörer eller importörer, slag av produkter eller transaktioner är stort får begränsas

till ett rimligt antal parter, produkter eller transaktioner genom statistiskt representativa stickprov som utförs på grundval av de uppgifter som är tillgängliga när urvalet görs, eller till den största representativa produktions-, försäljnings- eller exportvolym som rimligen kan undersökas inom den tid som står till förfogande.

317 Det framgår av rättspraxis att det är kommissionen som gör det slutliga urvalet och att den då har ett stort utrymme för skönsmässig bedömning (se dom av den 19 maj 2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products m.fl./kommissionen, T-254/18, EU:T:2021:278, punkt 293 och där angiven rättspraxis). Unionsdomstolens prövning i detta avseende är följaktligen begränsad i enlighet med den rättspraxis som anges ovan i punkt 285.

318 I ett sådant sammanhang ankommer det enligt rättspraxis på sökandena att lägga fram sådana bevis att tribunalen kan fastställa att kommissionen på grund av sammansättningen av urvalet av unionstillverkare har gjort en uppenbart oriktig bedömning vid fastställandet av skadan (se, för ett liknande resonemang, dom av den 19 maj 2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products m.fl./kommissionen, T-254/18, EU:T:2021:278, punkt 295 och där angiven rättspraxis).

319 Sökandena har inte lagt fram några bevis för att kommissionen gjorde en uppenbart oriktig bedömning vid valet av unionstillverkare som skulle ingå i urvalet och för att kommissionen inte iakttog de krav som följer av grundförordningen eller av rättspraxis i detta avseende.

320 Om en unionstillverkare som först valdes ut inte kan eller inte vill delta i kommissionens undersökning, har kommissionen dessutom ingen undersökningsbefogenhet som ger den möjlighet att tvinga tillverkaren att delta i undersökningen eller att lämna upplysningar enligt grundförordningen (se dom av den 20 maj 2015, Yuanping Changyuan Chemicals/rådet, T-310/12, ej publicerad, EU:T:2015:295, punkt 152 och där angiven rättspraxis).

321 Även om urvalet av unionstillverkare i slutändan innehöll fler tillverkare av standardfästdon än vad som ingick i det första urvalet, blev det alltså ändå mer representativt för de båda segmenten av marknaden för fästdon. Kommissionen förklarade nämligen att den, i och med att två av de sex unionstillverkare som först valdes ut upphörde att samarbeta, var tvungen att välja ut två nya tillverkare för att säkerställa att det återstående urvalet blev representativt, även i fråga om produktsortimentet. Denna omständighet kan således inte utgöra bevis för att kommissionen gjorde en uppenbart oriktig bedömning vid bedömningen av huruvida unionsindustrin lidit skada.

322 Sökandena har i varje fall inte lagt fram någon bevisning som gör det möjligt för tribunalen att slå fast att kommissionen manipulerade sammansättningen av stickprovet av unionsindustrin för att göra det mindre representativt för unionsindustrin.

323 Sökandenas påstående, att ändringen av urvalet av unionstillverkare under förfarandets gång visar på en otillräcklig tillverkning av standardfästdon hos unionsindustrin i sin helhet, ska följaktligen underkännas.

324 När det gäller sökandenas argument om produktkontrollnumrens bristfälliga överensstämmelse, erinrar tribunalen om att produktkontrollnummer är kontrollnummer som används i antidumpningsundersökningar för att fastställa en överensstämmelse mellan produkttyper. Under undersökningen anmodas de kontaktade företagen att klassificera sina produkter i

kategorier som motsvarar dessa kontrollnummer. Produktkontrollnumren är kopplade till de specifika egenskaper hos produkten som ansågs relevanta för att de påverkade tillverkningskostnaden eller försäljningskostnaden.

325 Det framgår av rättspraxis att det kan vara oundgängligt, när definitionen av den berörda produkten inrymmer ett brett sortiment av varor, att klassificera dem i mer eller mindre homogena kategorier för att möjliggöra en rättvis jämförelse mellan jämförbara produkter och därmed undvika en felaktig beräkning av skadan på grund av olämpliga jämförelser (dom av den 19 maj 2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products m.fl./kommissionen, T-254/18, EU:T:2021:278, punkterna 550 och 551).

326 Det anses således som lämpligt att skadan bedöms enligt metoden med produktkontrollnummer för varje enskilt produktkontrollnummer, i synnerhet när det rör sig om komplexa produkter vars olika modeller har olika tekniska egenskaper och vars pris kan variera betydligt (se, för ett liknande resonemang, dom av den 22 september 2021, Severstal/kommissionen, T-753/16, ej publicerad, EU:T:2021:612, punkt 72 och där angiven rättspraxis).

327 Om sökandena har för avsikt att på ett ändamålsenligt sätt ifrågasätta kommissionens synsätt i detta sammanhang, måste sökandena visa att den kodifiering som kommissionen föreslagit är uppenbart olämplig (se, för ett liknande resonemang, dom av den 19 maj 2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products m.fl./kommissionen, T-254/18, EU:T:2021:278, punkt 552).

328 I det nu aktuella fallet har sökandena emellertid inte framfört något sådant påstående. Sökandena har däremot gjort gällande att kommissionen inte fastställde någon överensstämmelse för 138 av 267 produktkontrollnummer för de tillverkare som ingick i urvalet.

329 Kommissionen har förklarat att i det nu aktuella fallet omfattade varje produktkodnummer i själva verket sex egenskaper, däribland huruvida det var fråga om ett standardfästdon eller inte, men även andra egenskaper som resistens, diameter, längd eller beläggning. En produkttyp består alltså av en kombination av egenskaper och överensstämmelse föreligger endast när alla egenskaper hos den produkttyp som tillverkas av unionsindustrin motsvarar den exporterade produkttypen. Sökandenas påstående om en överensstämmelse till 24 procent avser således endast motsvarande transaktioner för hela kombinationen av egenskaper. Om endast den egenskap som avser huruvida ett fästdon är ett standarddon eller inte beaktades, skulle överensstämmelsen emellertid vara 44 procent, eftersom 44 procent av försäljningen i urvalet skulle vara försäljning av standardfästdon.

330 Kommissionen gjorde nämligen en riktig bedömning när den påpekade att den omständigheten att unionsindustrin även sålde andra produkttyper som inte motsvarade exporten från de kinesiska exporterande tillverkare som ingick i urvalet inte vederlade slutsatsen att det rådde konkurrens mellan den importerade produkten och den produkt som tillverkades i unionen, utan endast var en följd av valet att använda metoden med produktkontrollnummer och stickprov, vilken metod för övrigt inte har bestritts i detta fall (se, för ett liknande resonemang, dom av den 20 januari 2022, kommissionen/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punkt 144).

331 Det framgår i varje fall tydligt av de jämförelsetabeller som kommissionen har tillhandahållit att det är styrkt att överensstämmelsen var 90 procent på grundval av metoden med produktkontrollnummer.

332 Av detta följer att sökandenas anmärkning, att prisunderskridandet endast avser en liten del av unionsförsäljningen, vilken i sak innebär ett ifrågasättande av kommissionens rätt att grunda sig på representativa stickprov, inte kan godtas (se, för ett liknande resonemang, dom av den 19 maj 2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products m.fl./kommissionen, T-254/18, EU:T:2021:278, punkt 412).

333 Detta bekräftas av det faktum att undersökningen av den dumpade importens inverkan på unionsindustrins priser, som ska genomföras i syfte att fastställa skada, inbegriper en jämförelse av försäljningen från inte bara ett och samma företag, utan från flera företag, nämligen de exporterande tillverkare som ingår i urvalet och de företag inom unionsindustrin som ingår i urvalet. En jämförelse av dessa företags försäljning blir emellertid ofta svårare att göra i samband med bedömningen av ett prisunderskridande än vid fastställandet av dumpningsmarginalen, eftersom sortimentet av produkter som säljs av dessa olika företag tenderar att endast delvis överlappa varandra (dom av den 21 september 2023, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products m.fl./kommissionen, C-478/21 P, EU:C:2023:685, punkt 195).

334 Risken för att vissa produkttyper inte kan beaktas vid bedömningen av prisunderskridandet på grund av skillnaderna mellan sortimentet av produkter som säljs av olika företag är större ju mer detaljerade produktkontrollnumren är. Även om mer detaljrika produktkontrollnummer har den fördelen att produkttyper med fler gemensamma fysiska och tekniska egenskaper jämförs, har de däremot den nackdelen att de ökar möjligheten för att vissa produkttyper som säljs av det ena eller det andra av de berörda företagen saknar motsvarighet och således varken kan jämföras eller beaktas vid denna bedömning (dom av den 21 september 2023, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products m.fl./kommissionen, C-478/21 P, EU:C:2023:685, punkt 196).

335 Kommissionens utövande av sitt stora utrymme för skönsmässig bedömning i fråga om valet av metod för att analysera prisunderskridandet kan således, såsom är fallet med metoden med produktkontrollnummer, få den ofrånkomliga följden att vissa typer av produkter inte kan jämföras och följaktligen inte beaktas vid denna analys. Utövandet av detta utrymme för skönsmässig bedömning begränsas emellertid av kommissionens skyldighet enligt artikel 3.2 i grundförordningen att genomföra en objektiv undersökning av den dumpade importens inverkan på unionsindustrins priser (dom av den 21 september 2023, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products m.fl./kommissionen, C-478/21 P, EU:C:2023:685, punkt 197).

336 Av detta följer att sökandena inte har styrkt att kommissionen gjorde en uppenbart oriktig bedömning när den använde metoden med produktkontrollnummer för att visa att det förelåg ett prisunderskridande som vållade unionsindustrin skada.

337 Vad slutligen beträffar sökandenas argument, att kommissionen borde ha analyserat skadan separat för de tre segmenten skruvar, bultar och underläggsbrickor, konstaterar tribunalen att denna anmärkning inte är tillräckligt underbyggd, eftersom sökandenas argument huvudsakligen vilar på det förhållandet att det rör sig om mycket olika produkter som tillhör olika segment. Utöver påståendet om skillnaden mellan skruvar, bultar och underläggsbrickor vilken kräver en segmenterad skadeanalys, har sökandena inte lagt fram någon bevisning som syftar till att tribunalen ska fastställa att kommissionen gjorde en uppenbart oriktig bedömning i detta avseende.

338 Påståendet stöds inte av några konkreta uppgifter, och därför är det inte tillräckligt för att ifrågasätta kommissionens definition av den undersökta produkten eller dess skadeanalys med avseende på samtliga fästdon.

339 Anmärkningen kan således inte godtas.

340 Av detta följer att det inte finns grund för sökandenas argument om att kommissionens gjorde en uppenbart oriktig bedömning när den vägrade att analysera den eventuella skadan till följd av den kinesiska importen av fästdon för varje segment.

341 Talan kan därmed inte vinna bifall såvitt avser den femte grunden.

6. Den sjätte grunden: Åsidosättande av artikel 3.2 och 3.3 samt artikel 9.4 i grundförordningen

342 Genom den sjätte grunden har sökandena gjort gällande att den låga procentandelen av försäljningen för de unionstillverkare som ingick i urvalet för vilken kommissionen fastställde ett prisunderskridande, inte ger stöd för slutsatsen att hela unionsindustrins priser underskreds. Sökandena har understrukit att kommissionen endast fastställde ett prisunderskridande för mindre än 24 procent av tillverkningen för de tillverkare som ingick i urvalet och att den låga andelen av försäljningen för de utvalda tillverkarna inte kan utgöra ”faktiska bevis” i den mening som avses i artikel 3.2 och 3.3 i grundförordningen, särskilt som kommissionens urval endast motsvarade 9,5 procent av unionsindustrins tillverkning. Kommissionen grundade sig således på konstaterandet att 2,3 procent av unionsindustrins försäljning varit föremål för prisunderskridande, vilket inte är tillräckligt för att fastställa ett prisunderskridande och inte heller gör det möjligt att få en tillräckligt exakt bild av storleken på den tull som var lämplig för att undanröja skadan för unionsindustrin, i strid med artikel 9.4 i grundförordningen.

343 Kommissionen har bestritt sökandenas argumentation.

344 Tribunalen erinrar i detta hänseende om att grundförordningen inte innehåller någon definition av begreppet prisunderskridande och inte föreskriver någon metod för beräkning av ett prisunderskridande.

345 Detsamma gäller den metod för beräkning av skademarginalen som används för att avgöra om det finns skäl att med tillämpning av artikel 9.4 i grundförordningen, vilken bestämmelse sökandena har hänvisat till, fastställa en antidumpningstull som är lägre än den dumpningsmarginal som är tillräcklig för att undanröja skadan för unionsindustrin (beslut av den 17 februari 2023, Hansol Paper/kommissionen, T-693/20, ej publicerat, EU:T:2023:83, punkt 30).

346 Prisunderskridandet för importen beräknas, i enlighet med artikel 3.2 och 3.3 i grundförordningen, för att fastställa förekomsten av en skada för unionsindustrin till följd av denna import. Beräkningen används mer allmänt för att värdera denna skada och fastställa skademarginalen, det vill säga den prishöjning som krävs för att undanröja nämnda skada (se dom av den 10 april 2019, Jindal Saw och Jindal Saw Italia/kommissionen, T-301/16, EU:T:2019:234, punkt 176).

347 Eftersom undersökningen av om det föreligger prisunderskridande är en ekonomiskt komplex fråga för vilken grundförordningen inte föreskriver en bestämd metod, har kommissionen också ett stort utrymme för skönsmässig bedömning i detta avseende (dom av den 12 maj 2022, kommissionen/Hansol Paper, C-260/20 P, EU:C:2022:370, punkt 99).

348 Sökandena har påstått att de kunnat beräkna försäljningsvolymen för unionstillverkarna i urvalet och att de funnit att prisunderskridandet hade fastställts för mindre än 24 procent av unionstillverkarnas produktion. Denna procentandel har bestritts av kommissionen, som förklarat att procentandelen, om den motsvarande försäljningen för unionstillverkarna i urvalet jämfördes med unionstillverkarnas sammanlagda försäljning, var 31,6 procent.

349 Det framgår nämligen av handlingarna i målet att den procentandel på 24 procent som förts fram av sökandena endast avser motsvarande transaktioner enligt produktkontrollnummermetoden för hela kombinationen av egenskaperna mellan standardfästdon och icke-standardfästdon, resistens, diameter, längd och ytbeläggning. Enligt den rättspraxis som anges ovan i punkt 287 ska bedömningen av prisunderskridandet i princip endast göras för den likadana produkten.

350 Den procentsats på 24 procent som sökandena har gjort gällande saknar således grund.

351 Sökandenas påstående att prisunderskridandet endast fastställdes för en mycket liten andel av unionstillverkarna, nämligen 2,3 procent av dessa tillverkare, är i varje fall felaktigt. Först och främst vilar påståendet nämligen på det grundlösa antagandet att ingen annan unionstillverkare än dem som ingick i urvalet tillverkar motsvarande produkttyper, utan att sökandena har lagt fram några bevis i detta avseende.

352 Såsom vidare framgår av rättspraxis varken anges eller antyds det i lydelsen i artikel 3.2 och 3.3 i grundförordningen att analysen av den dumpade importens inverkan på unionsindustrins priser under alla omständigheter ska ske med beaktande av denna industris totala försäljning. Tvärtom framgår det av ordalydelsen att dessa bestämmelser inte innebär någon skyldighet för kommissionen att vid bedömningen av den dumpade importens inverkan på unionsindustrins priser beakta all försäljning av den likadana produkten från unionsindustrin (dom av den 20 januari 2022, kommissionen//Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punkterna 152 och 153).

353 Kommissionens analys grundade sig således på uppgifter som måste anses vara representativa i den mening som avses i grundförordningen, vilket innebär att prisunderskridandet ska anses representativt för hela unionsindustrin, eftersom det fastställdes för de unionstillverkares försäljning som ingick i stickprovet (se, för ett liknande resonemang, dom av den 19 maj 2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products m.fl./kommissionen, T-254/18, EU:T:2021:278, punkt 411).

354 Av detta följer att kommissionen utan att göra en uppenbart oriktig bedömning, kunde grunda sina slutsatser om huruvida unionsindustrin lidit skada på grund av den undersökta dumpade importen på en del av försäljningen hos ett representativt urval av unionsindustrin.

355 Sökandenas argumentation om att kommissionen grundade sin bedömning av förekomsten av skada på en mycket liten andel av prisunderskridandet kan således inte godtas.

356 Av detta följer att talan inte kan vinna bifall såvitt avser den sjätte grunden.

7. Den sjunde grunden: Åsidosättande av artikel 3.2, 3.3 och 3.6 samt artikel 9.4 i grundförordningen

357 Genom den sjunde grunden har sökandena bestritt analysen av inverkan på priserna och fastställandet av skademarginalen, eftersom kommissionen inte gjorde en rättvis prisjämförelse. Sökandena har således gjort gällande att kommissionen inte klargjorde i vilket handelsled försäljningen för unionstillverkarna i urvalet skedde. De har anfört att kommissionen jämförde de kinesiska exporterande tillverkarnas försäljningspriser till distributörerna med unionstillverkarnas försäljningspriser till slutanvändarna, i strid med artikel 3.2 och 3.3 i grundförordningen. Sökandena har även gjort gällande att artikel 3.6 i samma förordning åsidosattes, i och med att kommissionen i stor utsträckning grundade den angripna förordningen på storleken på det fastställda prisunderskridandet för att knyta skadan till importen från Kina och alltså slå fast att det föreligger ett orsakssamband.

358 Kommissionen har anfört att sökandenas argumentation inte kan godtas.

359 Tribunalen framhåller inledningsvis att grundförordningen inte förpliktar kommissionen att använda sig av någon särskild metod för prisjämförelser.

360 Det framgår emellertid av rättspraxis att för att denna jämförelse ska bli rättvis måste priserna jämföras i samma handelsled. Om jämförelsen avser priser i olika handelsled, det vill säga om samtliga kostnader i det handelsled som beaktas inte tas med, blir resultaten ofrånkomligen konstlade, vilket leder till en oriktig bedömning av skadan för unionsindustrin. En sådan rättvis jämförelse är ett villkor för att skadan för nämnda industri ska beräknas på ett lagenligt sätt (se dom av den 10 april 2019, Jindal Saw och Jindal Saw Italia/kommissionen, T-300/16, EU:T:2019:235, punkt 239 och där angiven rättspraxis).

361 Skyldigheten att jämföra priser i samma handelsled föreligger oberoende av antalet samarbetsvilliga exporterande tillverkare, och den är tillämplig oberoende av storleken på den försäljning som sker via närstående försäljningsenheter eller till oberoende parter i samband med undersökningen i fråga (se, för ett liknande resonemang, dom av den 4 maj 2022, CRIA och CCCMC/kommissionen, T-30/19 och T-72/19, EU:T:2022:266, punkt 149).

362 Unionsdomstolen har också slagit fast att ett beaktande av försäljningspriser mot oberoende kunder gör det möjligt att fastställa marginalen för en eventuell skada, eftersom nämnda priser är avgörande för kundens val att köpa unionsindustrins produkter eller de kinesiska exporterande tillverkarnas produkter (se, för ett liknande resonemang, dom av den 10 april 2019, Jindal Saw och Jindal Saw Italia/kommissionen, T-300/16, EU:T:2019:235, punkt 251). Vid en prisjämförelse i syfte att fastställa skademarginalen är kommissionen följaktligen skyldig att beakta samtliga kostnader i samband med en försäljning i ett visst handelsled och vid behov göra nödvändiga justeringar av de uppgifter som den har tillgång till.

363 I skäl 364 i den angripna förordningen förklarade kommissionen att den i det nu aktuella fallet fastställde underprissättningen under undersökningsperioden genom att jämföra det vägda genomsnittliga försäljningspriset per produkttyp som de unionstillverkare som ingick i urvalet tog ut av icke-närstående kunder på unionsmarknaden, justerat till nivån från fabrik med de motsvarande vägda genomsnittliga priserna per produkttyp för importen från de samarbetsvilliga kinesiska tillverkarna i urvalet till den första oberoende kunden på unionsmarknaden, fastställda till cif-nivån, med lämpliga justeringar för vanliga tullar och kostnader efter import. I skäl 365 i

den angripna förordningen anges att jämförelsen visade en vägd genomsnittlig prisunderskridandemarginal på 28–46 procent för importen från det berörda landet på unionsmarknaden.

364 Tribunalen konstaterar först och främst att parterna är överens om att de tre exporterande tillverkare som ingick i urvalet och vars försäljning användes för jämförelsen exporterade direkt till oberoende distributörer i unionen.

365 Vid denna jämförelse gjorde kommissionen åtskillnad mellan standardfästdon och icke-standardfästdon. Unionstillverkarnas försäljning till icke-närstående kunder av den berörda produkten utgjorde 51 procent av den totala försäljningen, medan denna andel var 84 procent för standardfästdon. Kommissionen förklarade att åtskillnaden i fråga om prisjämförbarhet i procent för standardfästdon och icke-standardfästdon var en naturlig följd av metoden med produktkontrollnummer.

366 Slutligen förklarade kommissionen att unionstillverkarnas försäljning till ”icke-närstående kunder”, vilken beaktades vid beräkningen av prisunderskridandet och vilken kommissionen hänvisade till i skäl 364 i den angripna förordningen, avsåg såväl försäljning till oberoende distributörer som till slutanvändare. Vid förhandlingen klargjorde kommissionen dessutom, utan att sökandena lyckades motsäga detta, att de skillnader som fastställdes mellan unionstillverkarnas försäljningspriser till oberoende distributörer och slutanvändare var minimala, varför ingen justering hade ansetts nödvändig.

367 Sökandena har vidare inte bestritt de justeringar som kommissionen gjorde för att säkerställa en rättvis prisjämförelse mellan försäljningen för de kinesiska tillverkare som ingick i urvalet och unionstillverkarnas försäljning. Sökandena framställde inte heller någon begäran om en kvantifierbar justering under undersökningen, såsom kommissionen klargjorde vid förhandlingen.

368 Sökandena bestred detta påstående från kommissionen under förhandlingen. I detta hänseende framgår det för det första av CCCME:s yttrande över det slutliga utlämnandet av uppgifter av den 6 december 2021 och av skäl 377 i den angripna förordningen att CCCME gjorde gällande att en justering för kostnaderna för kvalitetskontroll och dokumenthantering borde ha gjorts vid beräkningen av prisunderskridandemarginalerna. CCCME anförde således att unionsindustrin omfattades av särskilda certifieringskrav som inte gällde för de kinesiska exporterande tillverkarna. Argumentet är emellertid i varje fall inte relevant, eftersom det inte har framförts av sökandena i deras inlagor.

369 För det andra framgår det även av skälen 376 och 381 i den angripna förordningen att CCCME under undersökningen påstod att den största delen av unionsindustrins försäljning skedde via närstående distributörer och att de justeringar som krävdes därför borde ha gjorts för att ta hänsyn till olikheter i fråga om handelsled. Det framgår emellertid av skäl 381 i den angripna förordningen att detta påstående inte grundades på några uppgifter i ärendehandlingarna och inte heller underbyggdes av någon bevisning. Kommissionen klargjorde därför återigen att den försäljning för de unionstillverkare som ingick i urvalet som beaktades i beräkningarna av prisunderskridandet skedde till icke-närstående kunder i unionen.

370 Det framgår även av EFDA:s yttrande över det slutliga utlämnandet av uppgifter, som sökandena har hänvisat till, att EFDA anförde att kommissionen borde göra justeringar för att försäkra sig om att de jämförda priserna motsvarade samma handelsled. Yttrandet innehåller emellertid huvudsakligen påståenden om att det var svårt att veta huruvida unionstillverkarna även sålde

huvudsakligen till oberoende distributörer. Någon bevisning lades inte fram i detta avseende, och inte heller någon säker argumentation. I avsaknad av kvantitativa uppgifter ifrågasatte kommissionen således inte sina slutsatser om jämförbarheten av den försäljning som beaktades vid beräkningen av prisunderskridandet. Sökandenas påståenden grundade sig således inte på konkreta omständigheter och därmed var de inte tillräckliga för att ifrågasätta kommissionens bedömning.

371 I den nu aktuella talan har sökandena emellertid inte gjort gällande att det var nödvändigt att göra någon justering för att säkerställa jämförbarheten mellan unionspriserna och de kinesiska exporterande tillverkarnas priser vid prövningen av skadan och orsakssambandet. I sökandenas inlagor bestrids nämligen endast bristen på klarhet i fråga om vilket handelsled som valts för unionstillverkarna vid bedömningen av prisunderskridandet. Frågan har klargjorts av kommissionen. Eftersom sökandena inte har visat att kommissionen gjorde en uppenbart oriktig bedömning vid bedömningen av prisunderskridandet, kan talan inte vinna bifall såvitt avser denna grund.

8. Den åttonde grunden: Åsidosättande av artikel 3.2 och 3.5 i grundförordningen

372 Genom den åttonde grunden har sökandena bestritt kommissionens bedömning av de makroekonomiska indikatorerna, vilken är oförenlig med artikel 3.2 och 3.5 i grundförordningen samt med kommissionens processuella skyldigheter.

373 Sökandena har för det första bestritt representativiteten hos de bolag vars uppgifter lades till grund för kommissionens slutsatser och den omständigheten att kommissionen inte angav det exakta antalet berörda bolag. Även om det i den icke-konfidentiella versionen av det makroekonomiska frågeformuläret anges att 44 bolag lämnade uppgifter, framgår det av kommissionens svar på CCCME:s frågor om ytterligare uppgifter av den 1 december 2021 att kommissionen hänförde sig till 34 bolag som besvarade frågeformuläret.

374 För det andra har sökandena klandrat kommissionen för att den vägrade att lämna ut produktions- eller försäljningsvolymerna för de bolag som besvarade det makroekonomiska frågeformuläret. Sökandena menar att parterna dessutom berövades möjligheten att på ett ändamålsenligt sätt yttra sig över dessa uppgifter, eftersom de lämnades ut för sent och det saknades adekvata icke-konfidentiella sammanfattningar.

375 Sökandena har för det tredje anfört kritik mot hur uppgifterna i fråga extrapolerades till hela unionsindustrin.

376 Kommissionen har gjort gällande att sökandenas argumentation inte kan godtas.

377 I artikel 3.5 i grundförordningen anges att undersökningen av den dumpade importens inverkan på den berörda unionsindustrin inbegriper en bedömning av alla ekonomiska faktorer och förhållanden som har betydelse för industrins situation. Artikeln innehåller en icke uttömmande förteckning över olika faktorer som kan beaktas.

378 Bestämmelsen ger således institutionerna befogenhet att företa en skönsmässig bedömning vid granskningen och bedömningen av de olika uppgifterna (dom av den 10 september 2015, Bricmate, C-569/13, EU:C:2015:572, punkt 54).

379 Enligt skäl 382 i den angripna förordningen omfattade granskningen av den dumpade importens inverkan på unionsindustrin i det nu aktuella fallet en bedömning av alla ekonomiska faktorer som var av betydelse för unionsindustrins tillstånd under skadeundersökningsperioden, i enlighet med artikel 3.5 i grundförordningen.

380 För att fastställa skadan gjorde kommissionen i skälen 384–386 i den angripna förordningen åtskillnad mellan de makroekonomiska och de mikroekonomiska skadeindikatorerna. Kommissionen utvärderade de förstnämnda på grundval av de uppgifter som intervenienten lämnat, vilka dubbelkontrollerades mot de uppgifter som lämnats av de unionstillverkare som ingick i urvalet. De inlämnade uppgifterna justerades på grundval av den dubbelkontroll som utfördes mot uppgifterna från de unionstillverkare som ingick i urvalet. I justeringarna beaktades endast viss brist på samstämmighet i uppgifterna, men de uppgifter som intervenienten lämnat ändrades inte väsentligt. Enligt skäl 387 i den angripna förordningen kontrollerade kommissionen att uppgifterna var korrekta och ansåg därför att de utgjorde en lämplig grund för fastställandet av makroekonomiska indikatorer.

381 Kommissionen förklarade dessutom i skäl 385 i den angripna förordningen att den hade skyddat sekretessen för dessa uppgifter, eftersom de hade tillhandahållits på företagsspecifik nivå. Den totala mängden makroekonomiska uppgifter uppskattades av intervenienten genom att uppgifterna extrapolerades på grundval av dessa tillverkares andel av den totala tillverkningen i unionen med stöd av tillgängliga uppgifter i Prodcom.

382 Tribunalen framhåller inledningsvis att sökandena, inom ramen för denna grund, inte har bestritt relevansen av de ekonomiska faktorer och förhållanden som kommissionen beaktade vid bedömningen av den skada som unionsindustrin lidit.

383 När det gäller sökandenas första anmärkning, att kommissionen inte angav antalet berörda bolag, förklarade kommissionen att 44 bolag hade besvarat frågeformuläret och att antalet 34 endast var ett skrivfel från kommissionens sida i skriftväxlingen, vilket hade följt med i skrivelsen till CCCME av den 1 december 2021.

384 Eftersom kommissionen nu har gjort detta förtydligande och sökandena har godtagit det, ska talan inte prövas såvitt avser den första anmärkningen.

385 Genom den andra anmärkningen har sökandena bestritt kommissionens vägran att lämna ut tillverknings- eller försäljningsvolymerna för de 44 bolag som besvarade det makroekonomiska frågeformuläret.

386 Det framgår först och främst av skrivelsen till CCCME av den 1 december 2021 att kommissionen uppgav för CCCME att produktions- eller försäljningsvolymen inte var en uppgift som var tillgänglig i ärendehandlingarna.

387 Sökandena har med stöd av den icke-konfidentiella versionen av svaren på det makroekonomiska frågeformuläret gjort gällande att kommissionen kände till denna uppgift, eftersom den framgick av fält B69 i tabellen ”1 Produktion”. Kommissionen förklarade emellertid att detta fält i tabellen visade andelen av den uppskattade totala unionstillverkningen som utgjordes av alla intervenientens medlemsbolag som besvarade det makroekonomiska frågeformuläret. Kommissionen förklarade att eftersom den totala unionstillverkningen var en extrapolering av de

uppgifter som lämnats av de samarbetsvilliga unionstillverkarna, hade den inte tillgång till den exakta andel som utgjordes av de tillverkare som besvarade det makroekonomiska frågeformuläret.

388 Tribunalen erinrar vidare om att kommissionen, för att säkerställa samarbetet med de tillverkare i unionsländerna som bidrog med marknadskännedom, var skyldig att begränsa rätten att få tillgång till dessa uppgifter och bevara deras konfidentiella karaktär. Detta tillvägagångssätt bekräftas av rättspraxis, där en beräknad produktion för berörda unionstillverkare, som låg till grund för kommissionens beräkning av skadan, baserades på intervenientens marknadskännedom och det därför var riktigt att betrakta den som konfidentiell (se, för ett liknande resonemang, dom av den 19 maj 2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products m.fl./kommissionen, T-254/18, EU:T:2021:278, punkt 507).

389 De berörda parterna har dessutom fått ta del av arten av de frågor som ställdes till intervenienten och en icke-konfidentiell sammanfattning av unionstillverkarnas enskilda bidrag. Sökandena har visserligen bestritt den omständigheten att den icke-konfidentiella sammanfattningen lämnades ut för sent. Det framgår emellertid av handlingarna i målet att de ändå fick möjlighet att inkomma med synpunkter genom att tidsfristen för att yttra sig förlängdes, trots kraven enligt grundförordningen och tillkännagivandet om inledande av undersökningen vad gäller fristerna för undersökningen.

390 Den andra anmärkningen ska således underkännas.

391 Genom den tredje anmärkningen har sökandena bestritt extrapoleringen av de uppgifter som intervenienten lämnade till hela unionsindustrin.

392 Det ska först och främst klargöras att kommissionen genomförde ett stickprovsförfarande för den aktuella undersökningen både för unionstillverkarna och för de kinesiska tillverkarna av den berörda produkten. Argumentet kan inte godtas, såsom framgår av resonemanget ovan i punkt 353, i den del det syftar till att ifrågasätta den stickprovsteknik som kommissionen valde.

393 Tribunalen erinrar vidare om att kommissionen i antidumpningsärenden är beroende av parternas frivilliga samarbete för att få del av erforderliga uppgifter inom föreskrivna frister (dom av den 28 oktober 1999, EFMA/rådet, T-210/95, EU:T:1999:273, punkt 71). De makroekonomiska faktorerna gör det möjligt att fastställa den skada som vållats industrin som helhet och stöder kommissionens beräkningar i detta avseende.

394 Det framgår av den angripna förordningen att tillverkare som stod för mer än 58 procent av unionens sammanlagda tillverkning av fästdon i järn eller stål under perioden juli 2019–juni 2020 ställde sig bakom klagomålet. De uppgifter som intervenienten delade kan således anses vara representativa för unionsindustrins ställning. Syftet att få en så exakt och detaljerad bild av unionsindustrin som möjligt skulle för övrigt inte kunna uppnås om kommissionen var skyldig att bland alla tillgängliga uppgifter bortse från makroekonomiska uppgifter med motiveringen att dessa uppgifter inte var tillgängliga för alla tillverkare i unionsindustrin (dom av den 20 maj 2015, Yuanping Changyuan Chemicals/rådet, T-310/12, ej publicerad, EU:T:2015:295, punkt 147).

395 Kommissionen förklarade slutligen att den hade dubbelkontrollerat de uppgifter som intervenienten delade mot uppgifterna från de unionstillverkare som ingick i urvalet. Kommissionen erinrade om att extrapoleringen av uppgifter till det makroekonomiska frågeformuläret från en så fragmenterad industri var en statistisk räkneövning som per definition krävde att okända värden härleddes från tendenser som identifierats i de kända uppgifterna.

396 Tribunalen konstaterar att sökandenas påstående att kommissionen inte i vederbörlig ordning kontrollerade de uppgifter som intervenienten tillhandahållit är spekulativt och inte stöds av någon konkret bevisning som ger anledning att betvivla den kontroll som kommissionen gjorde vid granskningen av dessa uppgifter.

397 Sökandenas tredje anmärkning kan således inte godtas och talan kan följaktligen inte vinna bifall såvitt avser någon del av den åttonde grunden.

9. Den nionde grunden: Åsidosättande av sökandenas processuella rättigheter

398 Genom den nionde grunden har sökandena gjort gällande att deras processuella rättigheter åsidosattes under den administrativa undersökningen. Grunden består av tre delar. Den första delgrunden avser en överdrivet konfidentiell behandling av uppgifterna i ärendehandlingarna, den andra avser kommissionens påstått bristfälliga hantering av de icke-konfidentiella ärendehandlingarna och den tredje avser kommissionens underlåtenhet att lämna ut väsentliga omständigheter.

399 Kommissionen har bestritt denna grund.

400 Tribunalen vill inledningsvis erinra om de processuella principer och garantier som kommissionen är skyldig att iaktta när de berörda parterna i en antidumpningsundersökning vill utöva sin rätt till försvar och få tillgång till uppgifter om omständigheter och överväganden som kan ligga till grund för antidumpningsåtgärder, i synnerhet när dessa uppgifter är konfidentiella.

401 I artikel 19.1 i grundförordningen anges att uppgifter som till sin karaktär är konfidentiella ska behandlas konfidentiellt av myndigheterna, om godtagbara skäl härför anförs. I artikel 19.2 i samma förordning anges att de berörda parter som lämnar konfidentiella uppgifter ska tillhandahålla icke-konfidentiella sammanfattningar av dessa vilka ska vara tillräckligt detaljerade för att det ska vara möjligt att bilda sig en rimlig uppfattning om det väsentliga innehållet i de konfidentiella uppgifterna. Under särskilda omständigheter får dessa parter ange att uppgifterna i fråga inte kan sammanfattas men då måste skälen anges till varför en sammanfattning inte kan lämnas.

402 I artikel 19.3 i grundförordningen anges att om en begäran om konfidentiell behandling inte anses berättigad och om den person som lämnar uppgifterna antingen är ovillig att göra uppgifterna tillgängliga eller att tillåta att de lämnas ut på ett mer generellt sätt eller i sammanfattad form, får dessa uppgifter lämnas utan beaktande om inte lämpliga källor på ett tillfredsställande sätt kan påvisa att uppgifterna är korrekta. Det anges även att en begäran om konfidentiell behandling inte får avvisas godtyckligt.

403 Enligt artikel 6.5 i grundförordningen ska de parter som har gett sig till känna efter tillkännagivandet om inledande av en undersökning höras inom den angivna tidsfristen om de har visat att de verkligen är berörda parter och det finns särskilda skäl att höra dem.

404 I artikel 6.7 i grundförordningen anges också att unionsproducenter, fackföreningar, importörer och exportörer och deras intresseorganisationer, användare och konsumentorganisationer som har givit sig till känna i enlighet med artikel 5.10 i nämnda förordning, samt företrädare för exportlandet, på skriftlig begäran får granska alla de uppgifter som har gjorts tillgängliga av någon av parterna i undersökningen, till skillnad från interna handlingar som upprättats av myndigheterna i unionen eller dess medlemsstater, under förutsättning att dessa har betydelse för framläggandet av deras sak och att de inte är konfidentiella i den mening som avses i artikel 19 och att de används i undersökningen. Dessa parter får bemöta uppgifterna, och deras synpunkter ska beaktas i den mån de är tillräckligt väl underbyggda.

405 I artikel 20.2 i grundförordningen anges att klagande, importörer och exportörer och deras intresseorganisationer samt företrädare för exportlandet får begära att slutligen få ta del av de viktigaste omständigheter och överväganden på grundval av vilka man avser att rekommendera att provisoriska åtgärder införs. I artikel 20.4 i samma förordning anges att ett slutligt utlämnande av uppgifter ska ske skriftligen så snart som möjligt och normalt senast en månad innan de förfaranden som avses i artikel 9 inleds, dock med beaktande av behovet av att skydda konfidentiella uppgifter. Om kommissionen vid den tidpunkten inte kan utlämna vissa omständigheter eller överväganden, ska de utlämnas så snart som möjligt.

406 I förfaranden som rör antidumpningsundersökningar är det enligt rättspraxis av avgörande betydelse att rätten till försvar har iakttagits genom att de berörda företagen har getts tillfälle att under det administrativa förfarandet framföra sina synpunkter på huruvida de påstådda omständigheterna och förhållandena verkligen föreligger och är relevanta liksom på den bevisning som enligt kommissionen styrker dess påstående om att det har förekommit dumpning och att denna har orsakat skada (se dom av den 14 juli 2021, Interpipe Niko Tube och Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant/kommissionen, T-716/19, EU:T:2021:457, punkt 209 och där angiven rättspraxis).

407 Den påstådda underlåtelsen att beakta sökandenas synpunkter utgör emellertid inte ett åsidosättande av deras rätt till försvar eller av deras rätt att yttra sig. Även om dessa rättigheter anses iakttagna enbart om unionsinstitutionerna ger sökandena tillfälle att framföra sina synpunkter, innebär det inte att institutionerna måste ansluta sig till dessa synpunkter. Kravet på att sökandena ska kunna framföra sina synpunkter på ett ändamålsenligt sätt innebär endast att de ska ha möjlighet att framföra synpunkterna inom så god tid att unionsinstitutionerna ska kunna få kännedom om dem och med all tillbörlig noggrannhet kunna bedöma deras relevans för den rättsakt som är på väg att antas. Tribunalen framhåller att kommissionen i varje fall inte har någon skyldighet att, i en förordning som fastställer slutgiltiga antidumpningstullar, svara på alla de argument som de berörda parterna framfört under undersökningsförfarandet och att denna avsaknad av svar inte automatiskt kan styrka att dessa argument inte har granskats (se, för ett liknande resonemang, dom av den 30 juni 2016, Jinan Meide Casting/rådet, T-424/13, EU:T:2016:378, punkt 126 och där angiven rättspraxis).

408 När det gäller ett åsidosättande av rätten att få tillgång till handlingarna i en undersökning, ska det framhållas att ett sådant åsidosättande endast kan medföra att den angripna förordningen ogiltigförklaras, helt eller delvis, om utlämnandet av de ifrågavarande handlingarna skulle ha haft även den minsta möjlighet att påverka det administrativa förfarandet så att utgången kunde ha blivit en annan för det fall det berörda företaget skulle ha kunnat åberopa handlingen under nämnda förfarande (dom av den 10 mars 2009, Interpipe Niko Tube och Interpipe NTRP/rådet, T-249/06, EU:T:2009:62, punkt 134).

409 En person måste emellertid ha tillerkänts processuella rättigheter enligt lag för att kunna anses vara personligen berörd av dessa rättigheter och för att kunna väcka talan om ogiltigförklaring av en rättsakt som har antagits i strid med dessa rättigheter (dom av den 21 september 2023, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products m.fl./kommissionen, C-478/21 P, EU:C:2023:685, punkt 52).

410 En förutsättning för nämnda rättigheter är dessutom att dessa personer deltar aktivt i själva förfarandet, vilket åtminstone ska komma till uttryck genom att en skriftlig begäran inges inom en viss angiven tidsfrist (se dom av den 21 september 2023, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products m.fl./kommissionen, C-478/21 P, EU:C:2023:685, punkt 214 och där angiven rättspraxis). Om berörda parter ger sig till känna och lämnar relevanta uppgifter för att ett representativt urval av dessa parter ska kunna göras, eller om de väljs ut för detta ändamål, utgör detta en form av deltagande i antidumpningsförfarandet. Ett sådant deltagande ger dock inte dessa parter de förfarandegarantier som anges i artiklarna 6.5, 6.7, 20.1 och 20.2 i grundförordningen. Beviljandet av dessa garantier är nämligen underkastat vissa villkor som innebär att parterna själva måste delta i förfarandet, genom att uttrycka sitt intresse och inge skriftliga ansökningar. Deltagande i en stickprovsundersökning enligt artikel 17 i förordningen utgör dock inte ett sådant deltagande (dom av den 21 september 2023, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products m.fl./kommissionen, C-478/21 P, EU:C:2023:685, punkt 216).

411 Tribunalen erinrar också om att skyddet för affärshemligheter utgör en allmän princip i unionsrätten. Upprätthållandet av en icke-snedvriden konkurrens utgör nämligen ett viktigt allmänt intresse vars beaktande kan motivera en vägran att lämna ut uppgifter som omfattas av affärshemligheter (se, för ett liknande resonemang, dom av den 30 juni 2016, Jinan Meide Casting/rådet, T-424/13, EU:T:2016:378, punkt 165 och där angiven rättspraxis). För att förena principen om att de berörda parternas rätt till försvar ska iakttagas och principen om skydd för affärshemligheter ska unionsinstitutionerna således, när de fullgör sin upplysningsskyldighet, visa den omsorg som krävs och i den mån det är förenligt med skyddet för affärshemligheter ge de berörda företagen de uppgifter som krävs för att företagen ska kunna tillvarata sina intressen. De ska också, i förekommande fall ex officio, välja ett lämpligt sätt att lämna dessa upplysningar (se dom av den 1 juni 2017, Changmao Biochemical Engineering/rådet, T-442/12, EU:T:2017:372, punkt 141 och där angiven rättspraxis).

412 När de berörda institutionerna ska förena sekretesskrav och de berörda parternas rätt till information, måste de mot bakgrund av dessa uppgifter bedöma den berörda partens särskilda situation och, bland annat, den ställning som denna berörda part har på den aktuella marknaden i förhållande till uppgiftslämnarens situation (se dom av den 19 maj 2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products m.fl./kommissionen, T-254/18, EU:T:2021:278, punkt 469 och där angiven rättspraxis).

413 Artikel 19 i grundförordningen syftar emellertid till att skydda inte endast affärshemligheter, utan även rätten till försvar för övriga parter i antidumpningsförfarandet. Parterna i ett antidumpningsförfarande kan endast åberopa kommissionens användning av uppgifter för vilka ingen icke-konfidentiell sammanfattning har lämnats som grund för ogiltigförklaring av en antidumpningsåtgärd om de kan visa att användningen av dessa uppgifter utgjorde ett åsidosättande av deras rätt till försvar (se dom av den 15 oktober 2020, Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals/kommissionen, T-307/18, ej publicerad, EU:T:2020:487, punkt 82 och där angiven rättspraxis).

414 Det framgår även av rättspraxis att frågan huruvida de uppgifter som kommissionen har lämnat är tillräckliga ska bedömas med hänsyn till hur specificerad begäran om upplysningar är (dom av den 15 oktober 2020, Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals/kommissionen, T-307/18, ej publicerad, EU:T:2020:487, punkt 86 och där angiven rättspraxis).

415 Tribunalen ska pröva sökandenas nionde grund mot bakgrund av dessa principer.

a) Huruvida den nionde grunden kan tas upp till prövning

416 Tribunalen erinrar inledningsvis om att talan har väckts av flera sökande som berörs på olika sätt av den angripna förordningen. Sökandena är nämligen dels de tre kinesiska exporterande tillverkare som ingick i urvalet, dels de 36 samarbetsvilliga exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet, vars namn anges i bilaga 1 till den angripna förordningen. Såsom framgår ovan av punkt 37 företräds 31 av dessa exporterande tillverkare av CCCME inom ramen för den nu aktuella talan.

417 Det framgår vidare av punkterna 24 och 37 ovan att de argument som CCCME har anfört för egen räkning inte kan tas upp till prövning inom ramen för den nu aktuella talan. Sökandena medgav för övrigt att talan inte kan tas upp till prövning med avseende på CCCME i sitt skriftliga svar av den 15 januari 2024 på tribunalens frågor och vid förhandlingen den 7 februari 2024.

418 Det ska därutöver framhållas att domstolen i domen av den 21 september 2023, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products m.fl./kommissionen (C-478/21 P, EU:C:2023:685), fastställde att påståendet om åsidosättande av rätten till försvar för CCCME:s medlemmar och andra juridiska personer vars namn angavs i bilagan till förordningen inte kunde tas upp till prövning, eftersom de inte hade framställt någon specifik begäran om att få del av uppgifter som var väsentliga för att de skulle kunna tillvarata sina intressen. I det förfarandet företrädde CCCME nämligen ”hela den kinesiska gjutjärnsindustrins intresse” och dess medlemmar hade inte identifierats under det administrativa förfarandet.

419 I det nu aktuella fallet förhåller det sig annorlunda, eftersom CCCME deltog i undersökningen i egenskap av sammanslutning som företrädde sina medlemmars intressen för vilka CCCME hade gett in bevis för medlemmarnas bemyndigande till kommissionen.

420 Tribunalen konstaterar inledningsvis att kommissionen nämligen i punkt 5.6 i tillkännagivandet om inledande av den undersökning som ledde till antagandet av den angripna förordningen angav att berörda parter, såsom exporterande tillverkare, unionstillverkare, importörer och deras intresseorganisationer, användare eller deras intresseorganisationer, fackföreningar och konsumentorganisationer, för att kunna delta i undersökningen först var tvungna att visa att det fanns ett objektivt samband mellan deras verksamhet och den undersökta produkten och att ärendehandlingarna skulle vara tillgängliga för de berörda parterna via plattformen Tron.tdi.

421 Sökandena har i sina svar på tribunalens frågor anfört att samtliga företag och medlemmar som rättade sig efter detta tillvägagångssätt automatiskt fick ställning som berörd part.

422 Sökandena gjorde i detta avseende gällande att kommissionen i tillkännagivandet om inledande av undersökningen uppmanade samtliga kinesiska exportörer av den berörda produkten att delta i undersökningen genom att lämna in ett formulär. Kommissionen klargjorde också att alla tillverkare som deltog i enlighet med kraven i tillkännagivandet om inledande av undersökningen skulle betraktas som berörda parter om det fanns ett objektivt samband mellan deras verksamhet

och den undersökta produkten. Sökandena menar att alla exporterande tillverkare som deltog i förfarandet via Tron.tdi därmed var berörda parter som hade förvärvat processuella rättigheter. Lydelsen i tillkännagivandet om inledande av undersökningen, i vilket alla berörda parter inbjöds att delta i undersökningen, och förfarandet för informationsutbyte mellan kommissionen och de berörda parterna skiljer sig från vad som var fallet i det mål som avgjordes genom domen av den 21 september 2023, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products m.fl./kommissionen (C-478/21 P, EU:C:2023:685), i den del informationsutbytet enbart ägde rum på plattformen Tron.tdi, vilket innebär att det nu aktuella målet skiljer sig från det mål som avgjordes med den ovan angivna domen. Sökandena anser att den nionde grunden därmed kan tas upp till prövning i alla tre delar.

423 Vad för det första gäller den nionde grundens första del, avseende åsidosättande av artikel 19.1–19.3 i grundförordningen, har sökandena anfört att dessa bestämmelser under alla omständigheter ålägger kommissionen objektiva skyldigheter, vilken måste se till att den konfidentiella behandlingen av de relevanta uppgifterna begränsas till vad som är absolut nödvändigt. Sökandena har också understrukit att i det mål som avgjordes genom domen av den 21 september 2023, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products m.fl./kommissionen (C-478/21 P, EU:C:2023:685), var det ingen grund som avsåg åsidosättande av artikel 19 i grundförordningen. Sökandena anser därför att denna delgrund kan tas upp till prövning i den del den har åberopats av såväl de enskilda exporterande tillverkarna som av CCCME för medlemmarnas räkning.

424 Sökandena anser vidare att även den andra delgrunden kan tas upp till prövning, genom vilken delgrund de har gjort gällande en bristfällig hantering av de konfidentiella ärendehandlingarna i strid med artikel 6.7 och artikel 19.1–19.3 i grundförordningen samt med rätten till försvar.

425 Sökandena har slutligen anfört att de enskilda exporterande tillverkarna och CCCME:s medlemmar uttryckligen begärde att få tillgång till ärendehandlingarna och till det slutliga utlämnandet av uppgifter genom att registrera sig på plattformen Tron.tdi och att kommissionen åsidosatte artikel 20.2 och 20.4 i grundförordningen genom att inte lämna ut väsentliga faktiska omständigheter till sökandena.

426 I andra hand har sökandena gjort gällande, för det fall tribunalen inte anser att vissa anmärkningar som CCCME framställt i den nionde grunden för sina medlemmars räkning kan tas upp till prövning, att den nionde grunden kan tas upp till prövning såvitt avser de argument som framförts av de enskilda exporterande tillverkare som CCCME företrädde under undersökningen.

427 Sökandena har gett in fullmakter genom vilka CCCME bemyndigats att företräda flera bolag vilka gavs in till kommissionen i samband med undersökningen. Såsom framgår ovan av punkt 5 betraktades CCCME nämligen endast som berörd part i det administrativa förfarandet i den mån den hade bemyndigats av dessa specifika tillverkare av fästdon att företräda dem.

428 Det framgår av de fullmakter som sökandena har lämnat in till tribunalen att CCCME inte företrädde samtliga berörda medlemmar i vars namn CCCME har väckt den nu aktuella talan vid kommissionen, det vill säga att det delvis var andra exporterande tillverkare som företräddes av CCCME vid kommissionen än de som CCCME företräder vid tribunalen inom ramen för den nu aktuella talan.

429 För det första framgår det nämligen av de fullmakter som sökandena gett in till tribunalen att CCCME hade bemyndigats att inom ramen för det administrativa förfarandet företräda de tre exporterande tillverkare som ingick i urvalet. De sistnämnda har emellertid inte gett in bevis för att de var medlemmar i sammanslutningen.

430 För det andra företrädde CCCME nio bolag som var samarbetsvilliga exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet och som förtecknas i bilaga 1 till den angripna förordningen. De är medlemmar i CCCME och företräds även av CCCME inom ramen för den nu aktuella talan.

431 För det tredje företrädde CCCME även åtta andra bolag som anges i bilaga 1 till den angripna förordningen och som inte är parter i den nu aktuella talan. Dessa bolag har inte heller visat att de är medlemmar i CCCME, men de är under alla omständigheter inte sökande i den nu aktuella talan.

432 För det fjärde företrädde CCCME vid kommissionen även två bolag vars namn inte anges i den angripna förordningen och inte heller företräds av CCCME inom ramen för den nu aktuella talan.

433 Beträffande frågan om upptagande till prövning av de påståenden som CCCME framfört vid tribunalen för sina medlemmars räkning, är det följaktligen, av de 31 berörda medlemmarna i CCCME för vars räkning CCCME har väckt den nu aktuella talan, endast nio kinesiska exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet som företräddes av CCCME vid kommissionen. Såsom parterna bekräftade flera gånger vid förhandlingen kontrollerade kommissionen inte huruvida de bolag som hade lämnat fullmakterna var medlemmar i CCCME. Parterna har inte lagt fram några ytterligare bevis i detta avseende. Sökandena har inte med säkerhet kunnat bekräfta huruvida samtliga företag som bemyndigade CCCME att företräda dem vid kommissionen var medlemmar i CCCME. Sökandena har också gjort gällande att fullmakten i sig borde vara tillräcklig för företrädandet av dessa bolags intressen vid kommissionen.

434 För det första, såsom framgår ovan av punkt 26, är en sådan sammanslutning som CCCME endast behörig att företräda exporterande tillverkare vid unionsdomstolen om den lägger fram bevis för att dessa exporterande tillverkare är medlemmar i sammanslutningen.

435 För det andra har domstolen slagit fast att även om medlemmarna i CCCME och de övriga juridiska personer vars namn förtecknats i bilaga deltog i den stickprovsundersökning som genomfördes inom ramen för det aktuella antidumpningsförfarandet, kunde dessa medlemmar och övriga personer inte åberopa ett åsidosättande av deras processuella garantier, eftersom de inte begärde att få ta del av dessa uppgifter under förfarandet (se, för ett liknande resonemang, dom av den 21 september 2023, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products m.fl./kommissionen, C-478/21 P, EU:C:2023:685, punkt 217).

436 De processuella rättigheterna tillhör nämligen den person som tillskrivits dem. De är subjektiva, vilket innebär att det är de berörda parterna själva som måste kunna utöva denna rätt på ett effektivt sätt, oberoende av vilken typ av förfarande som inletts mot dem. Möjligheten för en sammanslutning att utöva sina medlemmars processuella rättigheter får inte leda till ett kringgående av de villkor som de berörda företagen, enligt rättspraxis, skulle ha varit skyldiga att iaktta om de själva hade velat utöva sina processuella rättigheter (dom av den 21 september 2023, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products m.fl./kommissionen, C-478/21 P, EU:C:2023:685, punkterna 223 och 224).

437 Av dessa överväganden följer att det för en exporterande tillverkare som är medlem i CCCME inte räcker med CCCME:s framställningar, om inte den exporterande tillverkaren uttryckligen gjorde gällande sin rätt till försvar under den administrativa undersökningen. Även om enskilda exporterande tillverkare genom att skriva in sig på plattformen Tron.tdi kunde få information i god tid och följa utvecklingen av den administrativa undersökningen, kunde de exporterande tillverkarna i fråga inte göra anspråk på att få utöva sina specifika processuella rättigheter om de inte uttryckligen framställt en begäran om ytterligare uppgifter.

438 Tribunalen erinrar i detta hänseende om att rätten att få ta del av icke konfidentiella upplysningar med stöd av artikel 6.7 i grundförordningen är knuten till att den person som framställer en sådan begäran är en berörd part som har givit sig till känna i enlighet med artikel 5.10 i samma förordning (dom av den 27 januari 2000, BEUC/Commission, T-256/97, EU:T:2000:21, punkt 32) och att kommissionen måste avgöra från fall till fall om en part ska betraktas som en berörd part mot bakgrund av omständigheterna i det enskilda fallet (dom av den 27 januari 2000, BEUC/Commission, T-256/97, EU:T:2000:21, punkt 76).

439 Det följer dessutom av tribunalens praxis att det ankommer på de berörda parterna i ett undersökningsförfarande avseende antidumpning att göra det möjligt för institutionerna att ta ställning till de svårigheter som kunde uppstå för dem på grund av att det bland de uppgifter som ställts till dess förfogande saknas en upplysning. Dessutom har en sådan berörd part inte fog för att inge klagomål till unionsdomstolen över att en uppgift inte har ställts till dess förfogande om den, under det undersökningsförfarande som lett till den omtvistade antidumpningsförordningen, inte vid institutionerna har formulerat någon begäran avseende denna specifika uppgift (se dom av den 30 juni 2016, Jinan Meide Casting/rådet, T-424/13, EU:T:2016:378, punkt 93 och där angiven rättspraxis). Av detta följer att en sådan begäran ska framställas av de enskilda exporterande tillverkarna själva, vilka inte kan nöja sig med CCCME:s framställningar.

440 Den skillnad som sökandena har gjort gällande i det nu aktuella förfarandet, att kommissionens kommunikation med de berörda parterna skedde på ett annat sätt, det vill säga på plattformen Tron.tdi, genom vilken de berörda parterna kunde inkomma med uppgifter och synpunkter och följa undersökningen, påverkar inte detta konstaterande i fråga om de processuella krav som är knutna till parternas rätt till försvar. Det enda syftet med Tron.tdi är nämligen, såsom kommissionen mycket riktigt gjorde gällande vid förhandlingen, att förenkla kommunikationen med parterna och få till stånd ett smidigare informationsutbyte. Ställningen som berörd part enligt grundförordningen och de rättigheter som är knutna till denna kan i varje fall inte vara beroende av hur kommissionen kommunicerar med dessa parter.

441 Anmärkningarna i den nionde grunden kan följaktligen inte tas upp till prövning såvitt de avser de exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet och som inte framställde någon specifik begäran om att få ta del av ytterligare uppgifter för att utöva sina processuella rättigheter, oavsett om de har framförts av CCCME för medlemmarnas räkning eller av de fem exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet.

442 Vad sedan gäller de tre kinesiska exporterande tillverkare som ingick i urvalet, framgår det av den rättspraxis som anges ovan i punkt 409 att den enda omständigheten att de berörda exporterande tillverkarna deltog i stickprovsförfarandet inte ger dem särskilda processuella rättigheter om de inte begärde att få del av uppgifter som de ansåg väsentliga för att tillvarata sina intressen.

443 Mot bakgrund av det ovan anförda finner tribunalen att den nionde grunden endast kan tas upp till prövning i den del den har åberopats av de enskilda exporterande tillverkare som gjort gällande att deras rätt till försvar har åsidosatts och som under det administrativa förfarandet gav uttryck för en vilja att utöva nämnda rättigheter. För att bedöma huruvida anmärkningarna kan tas upp till prövning ska tribunalen för varje delgrund undersöka huruvida företagen i fråga har iakttagit villkoren för att effektivt kunna utöva sin rätt till försvar.

b) Sökandenas utövande av sina processuella rättigheter

1) Den första delgrunden

444 Genom den nionde grundens första del har sökandena gjort gällande att artikel 19.1–19.3 i grundförordningen och sökandenas rätt till försvar har åsidosatts, eftersom samtliga handlingar som gavs in av intervenienten eller av de unionstillverkare som ingick i urvalet behandlades konfidentiellt utan giltigt skäl eller var mycket bristfälliga i den icke-konfidentiella sammanfattningen. Detta fråntog de berörda parterna möjligheten att formulera synpunkter eller kontrollera riktigheten av den bevisning som handlingarna innehöll. Sökandena har särskilt bestritt den konfidentiella behandlingen av för det första det makroekonomiska frågeformuläret, för det andra de icke-konfidentiella versionerna av frågeformulären från de unionstillverkare som ingick i urvalet och, för det tredje, intervenientens svar på kommissionens begäran om kompletterande uppgifter om de makroekonomiska indikatorerna.

445 Sökandena menar att åsidosättandet av deras processuella rättigheter förvärrades av att alla unionstillverkare som lämnat uppgifter behandlades anonymt och genom att man upprepade gånger vägrade att lämna ut några uppgifter om dessa bolags produktsortiment och representativiteten hos deras försäljningsvolymer.

446 Vad beträffar den konfidentiella behandlingen av svaren på det makroekonomiska frågeformuläret framgår det av den angripna förordningen att det endast var EFDA och CCCME som bestred den konfidentiella behandlingen av dessa uppgifter under det administrativa förfarandet. Detsamma gäller bestridandet av den konfidentiella behandlingen av svaren på frågorna från unionstillverkarna i urvalet och den konfidentiella behandlingen av intervenientens svar på kommissionens begäran om kompletterande upplysningar om de makroekonomiska indikatorerna.

447 EFDA är emellertid inte sökande och CCCME kan inte, i enlighet med slutsatsen i punkt 434 ovan, göra gällande åsidosättande av medlemmarnas processuella rättigheter om medlemmarna inte skriftligen gjorde gällande dessa rättigheter vid kommissionen.

448 Vad vidare gäller namnen på de företag som besvarade det makroekonomiska frågeformuläret, framgår det av skälen 21 och 396 i den angripna förordningen att de enda berörda parter som bestred unionstillverkarnas anonymitet var CCCME, EFDA och Folkrepubliken Kina. Eftersom ingen av de exporterande tillverkare som hör till sökandena begärde ytterligare information från kommissionen om unionstillverkarnas identitet ska denna anmärkning underkännas, i enlighet med slutsatsen ovan i punkt 440.

449 Följaktligen kan den nionde grundens första del inte tas upp till prövning.

2) Den andra delgrunden

450 Sökandena har bestritt kommissionens hantering av de icke-konfidentiella ärendehandlingarna och anser att kommissionen åsidosatte artikel 6.7 och artikel 19.1–19.3 i grundförordningen samt deras rätt till försvar, eftersom de berörda parterna inte i god tid fick fullständig tillgång till de icke-konfidentiella ärendehandlingarna under undersökningen.

451 För det första innebar det att de berörda parterna berövades möjligheten att på nära håll följa den huvudsakliga händelseutvecklingen i undersökningen eller att lämna synpunkter i detta hänseende, såsom kommissionens beslut att ändra urvalet av unionstillverkare. De berörda parterna underrättades inte heller om kontakterna *ex parte* mellan kommissionen och intervenienten.

452 För det andra har sökandena gjort gällande att ett antal handlingar avlägsnades från de icke-konfidentiella ärendehandlingarna.

453 För det tredje har sökandena antytt att det finns flera andra filer som aldrig laddades upp i de icke-konfidentiella ärendehandlingarna.

454 Beträffande kommissionens hantering av de icke-konfidentiella ärendehandlingarna följer det av själva lydelsen av artikel 6.7 i grundförordningen, vilken erinras om ovan i punkt 404, att parter i ett antidumpningsförfarande, såsom sökandena, inte får inge klagomål om att en handling saknas bland de icke-konfidentiella handlingarna i undersökningsförfarandet om de inte framställt en skriftlig begäran om att få ta del av nämnda handling (se, för ett liknande resonemang, dom av den 30 juni 2016, Jinan Meide Casting/rådet, T-424/13, EU:T:2016:378, punkt 109).

455 Det framgår av skälen 22 och 24 i den angripna förordningen att det endast var CCCME och EFDA som efter det slutliga utlämnandet av uppgifter bestred de otillräckliga icke-konfidentiella ärendehandlingarna under det administrativa förfarandet.

456 Vad sedan gäller kommunikationen mellan kommissionen och intervenienten, framgår det av skäl 47 i den angripna förordningen att det endast var EFDA och CCCME som begärde att få ta del av denna kommunikation.

457 Vad slutligen gäller påståendet att ett antal handlingar avlägsnades från de icke-konfidentiella ärendehandlingarna, var det endast CCCME som begärde ytterligare uppgifter från kommissionen i detta avseende.

458 Således ska även denna delgrund avvisas, med hänsyn till vilka berörda parter som framställde en begäran under det administrativa förfarandet och till slutsatsen ovan i punkt 440.

3) Den tredje delgrunden

459 Sökandena har bestritt kommissionens vägran att ge de berörda parterna tillgång till de uppgifter som den grundade sina slutliga konstateranden på, varvid den åsidosatte artikel 20.2 och 20.4 i grundförordningen samt rätten till försvar. Uppgifterna från de unionstillverkare som ingick i urvalet och det makroekonomiska frågeformuläret var de två huvudsakliga källor som kommissionen grundade sig på när den drog sina slutsatser om skada och orsakssamband.

460 Det framgår av den angripna förordningen att ingen enskild exporterande tillverkare som tillhör sökandena begärde att de exakta uppgifter som lämnats av unionstillverkarna skulle lämnas ut. Följaktligen kan sökandenas påståenden inom ramen för denna delgrund inte tas upp till prövning och därmed kan talan inte prövas såvitt avser någon del av den nionde grunden.

461 Mot bakgrund av det ovan anförda ska talan ogillas i sin helhet.

IV. Rättegångskostnader

462 Enligt artikel 134.1 i rättegångsreglerna ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Kommissionen och intervenienten har yrkat att sökandena ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Sökandena har tappat målet och ska därför bära sina egna rättegångskostnader och ersätta kommissionens och intervenientens rättegångskostnader.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (tredje avdelningen)

följande:

1) Talan ogillas.

2) China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products (CCCME) och övriga sökande vars namn anges i bilaga förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

Schalin Steinfatt Kukovec

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 2 oktober 2024.

Underskrifter